

εργατική αλληλεγγύη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικοπιταλιστικής Αριστεράς

Κανένας μετανάστης
χωρίς χαρτιά - Κανένας
πρόσφυγας χωρίς άσυλο

σελ. 12, 13, 15

No 1419, 29 Απρίλη 2020

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

1 ΜΑΗ - ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ Θα νικήσει η εργατιά

**ΟΛΟΙ ΣΤΙΣ
ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ**

**ΑΘΗΝΑ Σύνταγμα 11πμ,
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Αγ. Βενιζέλου 11πμ**

Γυρίστε στις σελίδες 3, 4, 5, 6, 7

**Την Άνοιξη
φέρνουν οι αγώνες**
σελ. 8, 9

**Με έμπνευση από τους
επαναστατικούς Μάηδες**
σελ. 10, 11

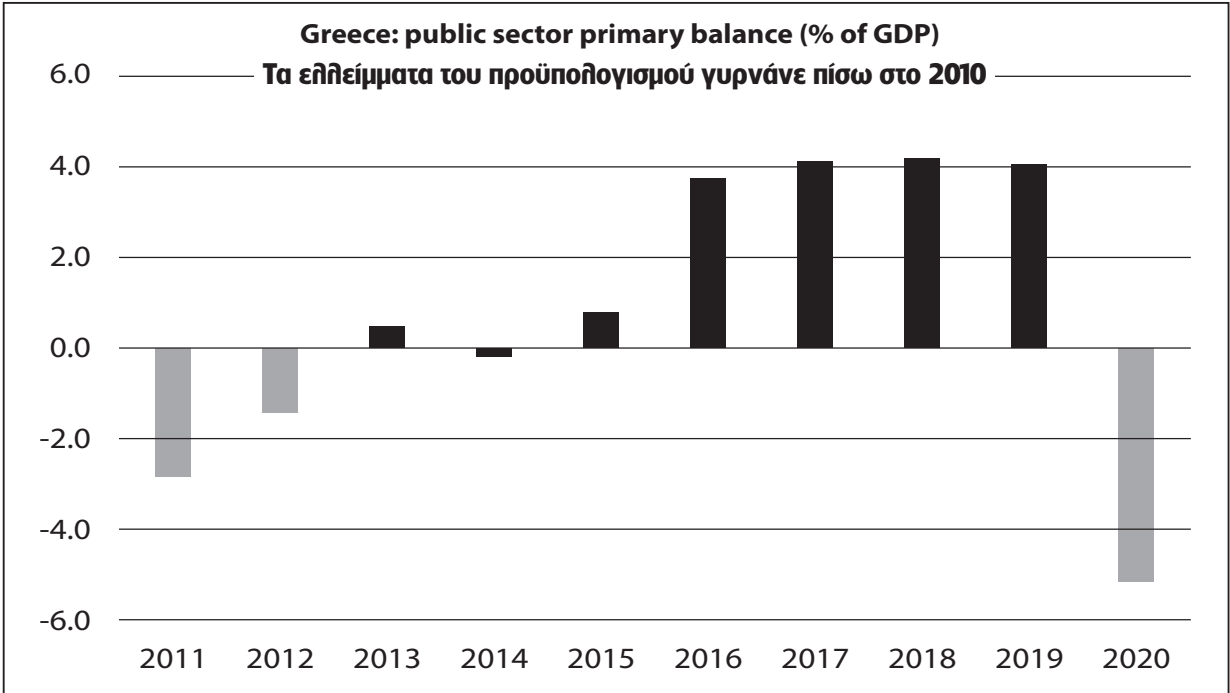
Αλήθειες για το βάθος της κρίσης

Πως σχολιάζεις την τοποθέτηση της κυβέρνησης ότι δεν θα έχουμε νέο μνημόνιο;

Ο βήχας και ο παράς δεν κρύβονται, λέει ο λαός. Όσο και αν η κυβέρνηση προσπαθεί να το φέρει γλυκά – γλυκά οι εξελίξεις την εκθέτουν.

Ας τα πάρουμε με τη σειρά, στο περιβάλλον της ΕΕ η επιβολή του όποιου μνημονίου εξαρτάται από τα ποσοστά της οικονομικής ύφεσης, τα συνακόλουθα δημοσιονομικά ελλείμματα και τη δυνατότητα κάλυψής τους από τα κρατικά ταμεία (διαθέσιμα), τις αγορές ομολόγων ή/και προγράμματα στήριξης της ΕΕ. Ο κ. Σταϊκούρας στις 18 Μαρτίου στο Mega προέβλεψε ότι η οικονομία το 2020 θα είναι στάσιμη (0% μεγέθυνση), μια βδομάδα αργότερα (26 Μαρτίου, Σκάι) είπε ότι η ύφεση σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης θα είναι 5% και στο αρνητικό σενάριο 9%, ενώ την επόμενη εβδομάδα (5 Απριλίου, Σκάι) τα ξαναγύρισε και είπε ότι δεν μπορεί να κάνει ασφαλή πρόβλεψη, τονίζοντας παράλληλα ότι και κανείς άλλος δεν μπορεί να κάνει πρόβλεψη. Με τη δημοσιοποίηση της εαρινής έκθεσης του ΔΝΤ (13 Απριλίου), που προβλέπει ύφεση 10% για την ελληνική οικονομία, επανήλθε εκ νέου («Παρόν», Ηλεκτρονική Έκδοση) και είπε ότι το ΔΝΤ έχει κάνει λάθη κατά το παρελθόν και ότι κατά τη γνώμη του η ύφεση στην ευρωζώνη θα είναι 5-10%. Η σύγχυσή του ήταν τέτοια που δεν πρόσεξε ότι η εκτίμηση της έκθεσης του ΔΝΤ για την ευρωζώνη είναι 7.5%, δηλαδή η μέση τιμή του διαστήματος 5-10% που επικαλέσθηκε.

Η άποψή μου είναι ότι η πρόβλεψη του ΔΝΤ για ύφεση 10% είναι αισιόδοξη, σε αυτό συμφωνούν και συντηρητικοί οικονομολόγοι. Θεωρώ ότι η ύφεση, στην Ελλάδα, το 2020 θα αγγίξει το 15%. Η κοινή λογική λέει ότι σε αυτές τις συνθήκες τα φορολογικά έσοδα θα καταρρεύσουν. Τελευταίες πληροφορίες από το υπουργείο οικονομικών («Παρόν», 26 Απριλίου) λένε ότι τα φορολογικά έσοδα φέτος δεν θα ξεπεράσουν τα 10 δις έναντι αρχικής πρόβλεψης 36 δις. Τα 26 δις που λείπουν αντιστοιχούν σε έλλειμμα του προϋπολογισμού της τάξης του 12% του ΑΕΠ (το ΔΝΤ προβλέπει 9% έλλειμμα) που το Ελληνικό δημόσιο πρέπει να βρει από κάπου. Επιπλέον, το ελληνικό δημόσιο πρέπει, μέσα στο 2020, να «αναχρηματοδοτήσει» και άλλα 45 δις από το υφιστάμενο χρέος, σύμφωνα με το πίνακα του Οργανισμού Διαχείρισης Δημοσίου Χρέους (ΟΔΔΗΧ) που ακολουθεί.

Δάνεια που λήγουν το 2020 βάσει ΟΔΔΗΧ (ποσά σε εκατομμύρια ευρώ)

Έντοκα Γραμμάτια	Ομόλογα Κεντρικών Τραπεζών	Ομόλογα ΕΚΤ (πρόγραμμα ESM)	Δάνεια Τρ. της Ελλάδας	Ευρ. Τρ. Επενδύσεων	Λοιπά Δάνεια	Δάνεια GLF	Repos	Σύνολο
12,613	234	1,132	472	332	16	706	28,903	44,409

Συνέντευξη

Ο Νίκος Στραβελάκης μίλησε στον Γιώργο Πίττα για όσα κρύβει η κυβέρνηση

15 Απριλίου δεν ήταν επιτυχημένη. Από 2,5-3 δις με επιτόκιο 1,6% που περίμεναν, αντλήθηκαν 2 δις με επιτόκιο 2,05%. Το χειρότερο είναι ότι μετά από αυτή την εξέλιξη τα επιτόκια του δεκαετούς ομολόγου εκτοξεύτηκαν από 1,67% στο 2,4%. Καταλαβαίνει κανείς πού θα πάνε τα επιτόκια αν το δημόσιο προσπαθήσει να αντλήσει ποσά της τάξης των 36 ή των 71 δις ευρώ.

Ακολούθησε η επίκληση των διαθεσίμων του δημοσίου. Ο κ. Σταϊκούρας τόνισε αυτόρεσκα στη βουλή την περασμένη εβδομάδα ότι το ελληνικό δημόσιο έχει 35 δις διαθέσιμα. Ξέχασε να πει ότι από αυτά 15.7 δις είναι δεσμευμένα από τον ESM και 7,5 δις είναι καταθέσεις Δήμων και ΔΕΚΟ. Τα υπόλοιπα 11 δις το λεγόμενο «μαλακό μαξιλάρι», ακόμη και αν τους αφήσουν να τα χρησιμοποιήσουν όλα, κάτι διόλου δεδομένο, δεν φτάνουν να καλύψουν ανοίγματα των 36 ή 70 δις.

Όλα τα παραπάνω στο πλαίσιο της καπιταλιστικής ολοκλήρωσης

της ΕΕ παραπέμπουν σε μνημόνιο που μπορεί να το ονομάσουν «πιστωτική γραμμή» για το ξεκάρφωμα. Αυτό που θα προσπαθήσει βραχυπρόθεσμα η κυβέρνηση είναι να αντλήσει 7 δις από τις αγορές ομολόγων για να «βγάλει» το καλοκαίρι.

Τι σημαίνουν οι ενισχύσεις της κυβέρνησης για τον απλό κόσμο και τι για τις επιχειρήσεις και αντίστοιχα τι θα σημάνει ένα νέο κορονομνημόνιο και για τους δύο αυτούς παράγοντες;

Θα πει κανείς ότι από τα ανοίγματα του προϋπολογισμού ένα σημαντικό κομμάτι (14 δις κατά των πρωθυπουργό) θα χρησιμοποιηθούν για στηρίξουν επιχειρήσεις και εργαζόμενους με ευεργετικές συνέπειες για την οικονομία. Είναι ψέμα για πολλούς λόγους. Καταρχήν από τα 14 δις τα 12 πάνε στις επιχειρήσεις. Μόνο οι ενισχύσεις για τους αυτοαπασχολούμενους επιστήμονες (600 ευρώ αν δοθούν) και τους μακροχρόνια άνεργους (400 ευρώ) πάνε για ενίσχυση του λαού τα υπόλοιπα είναι καθαρή ενίσχυση για τις επιχειρήσεις. Ακόμη και τα 800άρια στην ουσία καλύπτουν υποχρεώσεις των επιχειρήσεων στους εργαζόμενους και άρα δεν αποτελούν ενίσχυση των «οικονομικά αδύναμων». Το κυριότερο όμως είναι ότι ούτε ένα ευρώ από το πακέτο δεν πάει σε κρατικές επενδύσεις με εργατικό έλεγχο

που και την ανεργία θα περιορίζαν και κοινωνικές ανάγκες θα κάλυπταν και θα περιορίζαν τις συνέπειες της ύφεσης για την κοινωνία.

Με άλλα λόγια το επερχόμενο κορονομνημόνιο όπως και τα προηγούμενα μνημόνια είναι προγράμματα κάλυψης της αστικής τάξης με ενέχυρο την κοινωνία.

Τι σημαίνει ένα νέο μνημόνιο και από την άποψη των εσόδων, δηλαδή για το αν θα μπορεί να μαζεψει έσοδα από τους από κάτω σε συνθήκες βαθιάς κρίσης και ανεργίας.

Νομίζω ότι αυτό το μνημόνιο θα είναι χειρότερο από τα προηγούμενα γιατί δεν θα στοχεύσει στα έσοδα του προϋπολογισμού, δηλαδή (επί το πλείστον) τους φόρους. Θα στοχεύσει στις δαπάνες και κυρίως σε οριζόντιες περικοπές στους εργαζόμενους στο δημόσιο, τις ΔΕΚΟ κλπ.

Επιπλέον, η μακροπρόθεσμη βιωσιμότητά του είναι επίσης αβέβαιη. Όταν στο επίπεδο των 7 πλουσιότερων χωρών, του λεγόμενου G7, μιλάνε για αμοιβαία απαλοιφή χρεών ανάμεσα στις χώρες είναι προφανές ότι οι πολιτικές αυτές δεν αποσκοπούν στην αποκατάσταση της οικονομικής βιωσιμότητας. Είναι καθαρά ταξικές πολιτικές που αποσκοπούν στη βελτίωση της κερδοφορίας του κεφαλαίου. Η βιωσιμότητα παραπέμπεται πλέον σε μια συνολική διευθέτηση ανάμεσα στις αστικές τάξεις των διαφόρων χωρών. Μια λύση που είναι πολύ δύσκολο να επιτευχθεί στα καπιταλιστικά πλαίσια.

Τι θα σημάνει για το χρέος;

Για το ελληνικό δημόσιο χρέος αυτή η προοπτική θα σημάνει επίπεδα χρέους / ΑΕΠ άνω του 210%. Με κοινωνικούς όρους την επ' αόριστο ομηρεία του λαού και της εργατικής τάξης στους δανειστές. Οι κυβερνητικές προβλέψεις για απογείωση της οικονομίας το 2021 όταν η επιδημία θα έχει υποχωρήσει δεν είναι τίποτα περισσότερο από ένα «αφήγημα» που σκοπό έχει να διευκολύνει το πέρας του νέου μνημονίου. Η ύφεση δεν οφείλεται στην πανδημία για να φύγει μαζί της. Είναι μια καπιταλιστική κρίση που ξεκίνησε το 2008 και συνεχίζεται διανύοντας περιόδους έντασης και σχετικής ύφεσης έως ότου η καταστροφή κεφαλαίου προχωρήσει αρκετά ώστε να επαναφέρει το σύστημα σε συνθήκες μεγέθυνσης. Όμως ακόμη και τότε οι συνέπειες για την εργατική τάξη και το λαό θα είναι τεράστιες ιδιαίτερα σε αδύναμες οικονομίες όπως η Ελλάδα. Από τη σκοπιά αυτή δεν μπορούμε να πηγαίνουμε από μνημόνιο σε μνημόνιο, πρέπει να συγκρουστούμε...

Τρίτη 28 Απρίλη, Κινητοποίηση στο Γενικό Κρατικό Νίκαιας

Κυβέρνηση φονικών απατεώνων

Κάθε μέρα που περνάει επιβεβαιώνει πόσο εγκληματική είναι η πολιτική της κυβέρνησης του Μητσοτάκη και των υπουργών του. Το σκάνδαλο με τη δήθεν τηλεκατάρτιση των δικηγόρων, των μηχανικών και άλλων επιστημονικών κλάδων από λαμόγια των ΚΕΚ έβγαλε περισσότερο γέλιο παρά θυμό με τα καλαμπούρια του “σκόιλ ελικικού”. Αλλά το σκάνδαλο με την κλινική “Ταξιάρχαι” στο Περιστέρι έφερε στην επιφάνεια την τραγική διάσταση: η πολιτική της πρωμοδότησης του ιδιωτικού τομέα (με προτεραιότητα στους διαπλεκόμενους με τη Νέα Δημοκρατία) κοστίζει ανθρώπινες ζωές.

Και αυτά τα σκάνδαλα είναι μόνο η κορυφή του παγόβουνου. Μέσα σε συνθήκες καραντίνας που δυσκολεύουν τις μαζικές κινητοποιήσεις, οι υπουργοί προωθούν νομοσχέδια και ρυθμίσεις που κλιμακώνουν την ασυδοσία των καπιταλιστών.

Ο Χατζηδάκης περνάει από τη Βουλή νομοσχέδιο καταστροφικό για το περιβάλλον. Πλήθος επιστημονικές μελέτες δείχνουν τη σύνδεση ανάμεσα στις επιδημίες και την υποβάθμιση του περιβάλλοντος, αλλά η κυβέρνηση μας “ετοιμάζει” για τον επόμενο γύρο της επέλασης του κορονοϊού δίνοντας το ελεύθερο στους καπιταλι-

στές να τσακίσουν ό,τι απόμεινε.

Οι επιδημιολόγοι ανησυχούν για το τι θα σημαίνει το άνοιγμα των σχολείων όπως είναι τώρα, αλλά η Κεραμέως προωθεί νομοσχέδιο που χειροτερεύει τις συνθήκες: περισσότερα παιδιά μέσα στην τάξη, με πιο γερασμένους εκπαιδευτικούς, σε κτίρια όπου η καθαριότητα, οι επισκευές και η θέρμανση στηρίζονται σε Δήμους που δεν έχουν λεφτά.

Περικοπές και ιδιωτικοποιήσεις

Ακόμα και στα Νοσοκομεία, πίσω από τα ωραία λόγια για τους “ήρωες” η κυβέρνηση προωθεί περικοπές και ιδιωτικοποιήσεις, περνάει την καθαριότητα σε εργολάβους, αφήνει τις εφημερίες απλήρωτες. Στο νοσοκομείο Παίδων Αγλαΐα Κυριακού ο Κικίλιας έκλεισε το παράρτημα του νοσοκομείου στην Καλλιθέα, το οποίο είχε κρατηθεί ανοιχτό με τον αγώνα των κατοίκων και του νοσηλευτικού προσωπικού. Οι “δολοφόνοι με το πριόνι” ξαναχτυπούν.

Και έρχονται χειρότερες επιθέσεις. Η καραντίνα μπορεί να χαλαρώνει, αλλά η οικονομική κρίση αγριεύει. Τα ελλείμματα του προϋπολογισμού ξαναγυρνάνε στα επίπεδα του 2010. Πίσω από τους χαριεν-

τισμούς του Μητσοτάκη με την Πρωτοψάλτη πως όλοι “είμαστε ακόμα ζωντανοί”, η πραγματική εικόνα είναι ότι οι επιχειρήσεις είναι ζόμπι, η κυβερνητική στήριξη πάει στα αφεντικά και το κόστος πέφτει στις πλάτες των εργαζόμενων.

Γι’ αυτό, είναι κατεπείγον να αντιστρέψουμε τις προτεραιότητες, να βάλουμε τις ανάγκες των εργατών πάνω από τα κέρδη των επιχειρήσεων. Σε πείσμα των δυσκολιών της καραντίνας, μια σειρά κλάδοι βγήκαν μπροστά σε αυτή την κατεύθυνση. Οι εργαζόμενοι στα Νοσοκομεία στις 7 Απρίλη, οι εκπαιδευτικοί στις 24 του μήνα και οι εργαζόμενοι στον Τουρισμό-Επισιτισμό αυτή την Τρίτη 28/4 άνοιξαν το δρόμο. Την Πρωτομαγιά όλοι μαζί δίνουμε τη συνέχεια σε αυτόν τον αγώνα.

Και ετοιμαζόμαστε να τον πάμε μέχρι το τέλος. Δεν ξεχνάμε ότι η εργατική επανάσταση ήταν αυτή που έφτιαξε το πρώτο Εθνικό Σύστημα Υγείας στη ρημαγμένη Ρωσία τρεις ολόκληρες δεκαετίες πριν η πλούσια Βρετανία αποκτήσει το δικό της National Health Service που δοξάζεται -και σωστά- μέχρι σήμερα. Σε αυτό το δρόμο πρέπει να βαδίσουμε για να σώσουμε ζωές από τη φονική απληστία του κεφάλαιου και των κυβερνήσεων που το υπηρετούν.

Να στηρίξουμε την Εργατική Αλληλεγγυή

Το «Δεν ξεχνώ» είναι άλλο πράγμα από το «θυμάμαι». Όταν πριν από επτά χρόνια ο Άδωνης Γεωργιάδης (Υπουργός Υγείας τότε) έκλεινε νοσοκομεία σε όλη την επικράτεια, έλεγε ότι δεν ήθελε να του πάρουν τη «Δόξα;!» το ΔΝΤ και η Τρόικα και ότι οι δομές Υγείας θα έπρεπε να συγχωνευτούν και να συρρικνωθούν.

Όταν πριν από τρεις μήνες η κυβέρνηση έκανε εξαγγελίες, για την ανάθεση σε ιδιώτες «μάντζερ» των δημόσιων νοσοκομείων, κανείς δεν είχε φανταστεί τι θα επακολουθούσε. Όταν οι γιατροί στα δημόσια νοσοκομεία είχαν ήδη συσσωρευμένα τα προβλήματα από τόσα χρόνια μνημονίων, ο υπουργός υγείας Κικίλιας της κυβέρνησης Μητσοτάκη, έλεγε με μεγάλη αλαζονεία ότι, η χώρα είναι «θωρακισμένη». Και σαράντα μέρες μετά την εξαγγελία των μέτρων της καραντίνας βρέθηκαν ξαφνικά 150 νέα κρούσματα στο Κρανίδι και 27 μέσα την Αττική στο Περιστέρι. Και το πρόβλημα κλήθηκε να αντιμετωπίσει, το μέχρι χτες «βραδυ και αναποτελεσματικό Δημόσιο».

Ρόλος

Ποιος ήταν ο ρόλος των Ιδιωτικών Κλινικών, γιατί δεν έκαναν τα τεστ ανίχνευσης για τον κορωνοϊό, γιατί δεν έπαιρναν τα αναγκαία μέτρα υγειονομικής προστασίας; Μα, είναι πολύ απλό, γιατί όλα αυτά στοιχίζουν χρήματα και τα χρήματα ο ιδιώτης έχει συνηθίσει να μην τα βάζει όταν πρέπει, αλλά αντίθετα να τα βγάζει, και κυρίως όταν δεν θα έπρεπε. Όταν λέμε για «ιδιωτικές επενδύσεις» στο οτιδήποτε, να έχουμε κατά νου, ότι κάπου πίσω στα ψιλά πάντα, κρύβεται μια δημόσια δαπάνη. Έτσι και εδώ στην περίπτωση μας. Τα τεστς έγιναν από τον ΕΟΔΥ με δημόσιο χρήμα και αυτά. Και έγιναν στα εργαστήρια που επίσης είναι και αυτά δημόσια. Εάν όμως δεν θυμόμαστε αυτές τις παραμέτρους, εύκολα θα μπορούσε κανείς να πείσει στην προπαγάνδα των ΜΜΕ που διατυμπανίζουν την «επιτυχία της κυβέρνησης» στην αντιμετώπιση της πανδημίας. Μιας «επιτυχίας», που πίσω από το φανταχτερό της επικοινωνιακό αφήγημα, κρύβει και μια αθρόα χρηματοδότηση, άμεση και έμμεση.

Άμεση με την δαπάνη εκατομμυρίων ευρώ για την δημιουργία ενημερωτικών σποτς και έμμεση, με τη μη καταβολή των χρημάτων προς το δημόσιο από τις άδειες των καναλιών. Και παράλληλα με όλα αυτά απολύονται οι γιατροί που λήγει η σύμβαση τους και οι έντεχνα «εξαγγελθείσες προσλήψεις νέων υγειονομικών» δεν έχουν γίνει ακόμα. Δεν ξεχνάμε, ότι αν «στεκόμαστε» ακόμα, το οφείλουμε στην αυταπάτη και τον αγώνα των γιατρών του δημοσίου και σε όλους τους ανθρώπους του καθημερινού μόχθου, που οι κρατούντες σκοπίμως «ξεχνούν». Εμείς όμως που δεν τα ξεχνάμε, αλλά τα θυμόμαστε όλα αυτά, ξέρουμε καλά ότι μόνο με συσπείρωση και αγώνα στους χώρους δουλειάς μπορούμε να κερδίσουμε τη ζωή μας. Δεν ξεχνώ ποιος μας κυβερνάει και θυμάμαι πάντα, ότι ανήκω στην εργατική τάξη! Δεν περιμένω τις εκλογές για να πω τη γνώμη μου, όταν γύρω μας βρωμάει ένας εργασιακός «μεσαιώνας», που νομοθετούν καθημερινά. Η «πρωτομαγιά» είναι μπροστά! Και το θυμάμαι και δεν το ξεχνώ! Δεν ξεχνώ ότι όλες τις μάχες τις δώσαμε μαζί με την Εργατική Αλληλεγγυή και μαζί θα συνεχίσουμε να τις δίνουμε ενάντια σε όλα τα βρώμικα σχέδια της κυβέρνησης. Γι αυτό και η οικονομική ενίσχυση της εφημερίδας είναι πολύ σημαντική, πάντα και ιδιαίτερα τώρα.

Θωμάς Κατσάρος,

Υπ. Πολιτισμού, Βυζαντινό και Χριστιανικό Μουσείο

Την επόμενη βδομάδα θα κυκλοφορήσει καινούργιο τεύχος του περιοδικού.

Ανοίγει με την Μαρία Στύλλου να γράφει για την αντίσταση στην κυβέρνηση που ξέρει μόνο να φέρνει καραντίνα και μνημόνια μέσα στην πανδημία και την οικονομική βουτιά.

Ο Πάνος Γκαργκάνας γράφει για την “Πολλαπλή αποτυχία του καπιταλισμού”, η Σταυρούλα Πανίδου ότι “Μια άλλη εκπαίδευση είναι αναγκαία και εφικτή”, η Κατερίνα Θωίδου επιμένει ότι οι γυναίκες μέσα στην πανδημία “Δεν θέλουμε να είμαστε «ηρωίδες», θέλουμε να είμαστε ελεύθερες”, ο Λεάνδρος Μπόλαρης θυμίζει ότι ο Ένγκελς ήταν “ο «στρατηγός» της επαναστατικής θεωρίας και πράξης”, ο Γιώργος Πίττας παρουσιάζει “Μετανάστες, πρόσφυγες και ρατσισμός στον καιρό της Πανδημίας” και ο Νίκος Λούντος πιάνει τη μεγάλη εστία αναταραχής που λέγεται Ινδία σε ένα άρθρο με τίτλο “Ο «Τραμπ της Ινδίας» αντιμέτωπος με μαζική αντίσταση”.

Στις σελίδες της βιβλιοκριτικής, ο Κώστας Πίττας παρουσιάζει “10+1 μύθους για το κυπριακό”, η Αφροδίτη Φράγκου τα βιβλία Καμπαγιάννη-Παπαδάκη από τις αγορεύσεις τους σαν Πολιτική Αγωγή στη δίκη της Χρυσής Αυγής και ο Πέτρος Κωνσταντίνου το βιβλίο του Πέτρου Ρυλμόν για τον ΣΥΡΙΖΑ και την Αριστερά μετά την κυβέρνηση Τσίπρα.

Δημόσιος έλεγχος των ιδιωτικών κλινικών, ΤΩΡΑ!

Μεγαλώνει μέρα τη μέρα ο κατάλογος των θυμάτων από κορονοϊό που προέρχονται από την ιδιωτική κλινική "ΤΑΞΙΑΡΧΑΙ" στο Περιστερί. Την Τρίτη 28 Απρίλη, την ώρα που γράφονταν αυτές οι γραμμές, ένας ακόμα άνθρωπος υπέκυψε ανεβάζοντας τον αριθμό των νεκρών στους πέντε. Αντί όμως για επίταξη της ιδιωτικής κλινικής που η εργοδοσία άφησε απροστάτευτους ασθενείς και προσωπικό, η κυβέρνηση της ΝΔ έστειλε την αστυνομία στη συγκέντρωση που πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 24 Απρίλη από την ΑΣΚΥ Ιδιωτικής Υγείας και συλλογικότητες της γειτονιάς.

«Από την πρώτη μέρα που έγιναν γνωστοί οι θάνατοι και τα δεκάδες κρούσματα βρέθηκαν στην κλινική ως εκπρόσωπος του Σωματείου Εργαζομένων Ιδιωτικών Κλινικών Αθήνας» μας είπε ο **Κώστας Πολύδωρος**, μέλος του ΔΣ του Σωματείου και της ΑΣΚΥ. «Οι απαντήσεις των υπεύθυνων σε μια σειρά ερωτήματα, όπως αν τηρήθηκαν τα μέτρα προστασίας ή ποτέ έγιναν τα τεστ, ήταν ασαφείς. Η πρωτοβουλία μας σαν ΑΣΚΥ να καλέσουμε συγκέντρωση την περασμένη Παρασκευή αγκαλιάστηκε από συλλογικότητες της γειτονιάς, ενώ συμμετείχε και αντιπροσωπεία του ΔΣ του Σωματείου που προσπαθήσαμε να μιλήσουμε με τους συναδέλφους της κλινικής. Καταλαβαίνουμε ότι η εισαγγε-

24 Απρίλη, Συγκέντρωση διαμαρτυρίας στην ιδιωτική κλινική «Ταξίαρχαι»

λική παραγγελία έχει προκαλέσει κλίμα τρομοκρατίας στους εργαζόμενους, ενώ μπορεί να αφήσει τους μετόχους στο απυρόβλητο. Αυτό που πέτυχε η συγκέντρωση ήταν να αποκαλύψει τις ευθύνες της εργοδοσίας αλλά και της δημοτικής αρχής Περιστερίου καθώς ο αντιδήμαρχος του Παχατουριδή για θέματα Υγείας είναι συνεργάτης της κλινικής.

Ασπίδα προστασίας

Το κρίσιμο για τη συνέχεια είναι να μην γίνουν εξιλαστήριο θύμα οι εργαζόμενοι και να μη χάσουν τη δουλειά τους αν γίνει αναστολή της λειτουργίας της κλινικής. Απαιτούμε την κρατικοποίησή της όπως και όλων των ιδιωτικών κλινικών, καθώς

δεν είναι το πρώτο κρούσμα στο χώρο. Είχαμε πριν από λίγες βδομάδες 19 κρούσματα κορονοϊού στην **Βιοϊατρική**, δεκάδες κρούσματα στο **Γηροκομείο Νέας Μάρκας** αλλά και στην ιδιωτική κλινική "**Κασταλία**". Οι κλινικάρχες επιδοτήθηκαν με 30 εκατομμύρια ευρώ από την κυβέρνηση αλλά οι εργαζόμενοι και οι ασθενείς κινδυνεύουν. Είναι απόδειξη ότι δεν μπορεί να μπαίνει το κέρδος πάνω από την υγεία, ότι τα σωματεία και ο συνδικαλισμός είναι ασπίδα προστασίας σε συνθήκες πανδημίας και οικονομικής κρίσης, για να σώσουμε τις δουλειές μας και τις ζωές μας.

Συνεχίζουμε τον αγώνα. Την Τρίτη 28 Απρίλη, στο πλαίσιο της νέας μέ-

ρας δράσης των υγειονομικών στα δημόσια νοσοκομεία, βρεθήκαμε σαν Σωματείο στο (δεύτερο για τεστ κορονοϊού) υποκατάστημα της Βιοϊατρικής στον Άλιμο. Μέλη του ΔΣ μπήκαμε στο χώρο, ελέγξαμε αν έχουν μπει τζάμια προστασίας, ρωτήσαμε αν γίνεται θερμομέτρηση, καλέσαμε τους συναδέλφους να οργανωθούν στο σωματείο. Εδώ μια "λεπτομέρεια". Η Βιοϊατρική έχει 500 εργαζόμενους σε αναστολή σύμβασης εργασίας! Την Πρωτομαγιά θα είμαστε στη συγκέντρωση στο Σύνταγμα.

«Με το που ενημερωθήκαμε για την κινητοποίηση της Παρασκευής, αποφασίσαμε αμέσως να συμμετέχουμε και να απευθυνθούμε και

στην **Αριστερή Κίνηση Περιστερίου** καθώς, όπως μάθαμε, ο αντιδήμαρχος Υγείας ήταν εξωτερικός συνεργάτης της κλινικής και ήταν κάτι που έπρεπε να αναδείξουμε», μας είπε ο **Κώστας Λάππας**, από τον πυρήνα του ΣΕΚ Περιστερίου. «Η συγκέντρωση ήταν μαζική με πανό της ΑΣΚΥ και της δημοτικής κίνησης και με συνδικαλιστές του Σωματείου να ενημερώνουν για όσα τους κατήγγειλαν οι εργαζόμενοι. Από την αρχή ήταν εκεί δυνάμεις της αστυνομίας που στη συνέχεια απείλησαν με συλλήψεις και πρόστιμα. Ωστόσο, η αποφασιστική στάση όλων μας την απέτρεψε. Κόντρα στις απαγορεύσεις της κυβέρνησης και την ασοδοσία των κλινικάρχων, οι εργαζόμενοι, η γειτονιά και η αριστερά έστειλαν το μήνυμα ότι είναι η δύναμη προστασίας της ζωής μας».

«Την επόμενη μέρα της κινητοποίησης, δώσαμε συνέχεια στο θέμα στην εξόρμησή μας με την Εργατική Αλληλεγγυή στη Λαϊκή στο Μπουρνάκι», μας είπε η **Λίλιαν Μπουρνή**, από τον πυρήνα του ΣΕΚ Περιστερίου. «Αναδείξαμε τις ευθύνες Μητσοτάκη και Παχατουριδή και συνδέσαμε τη μάχη για να μπουν οι ζωές μας πάνω από τα κέρδη με την Πρωτομαγιά. Η ανταπόκριση ήταν φοβερή από τον κόσμο είτε ήξερε για την κλινική είτε τότε ενημερωνόταν. Δώσαμε δέκα φύλλα της εφημερίδας».

Λένα Βερδές

Οι θάνατοι νεφροπαθών από κορονοϊό και τα δεκάδες επιβεβαιωμένα κρούσματα από ένα σύνολο 226, ασθενών και εργαζομένων, στην ιδιωτική κλινική "Ταξίαρχαι" καθώς και τα δεκάδες κρούσματα στη νευροψυχιατρική κλινική "Κασταλία" αναδεικνύουν μια σειρά από σημαντικά ερωτήματα και ζητήματα σχετικά με την πρόληψη και την αντιμετώπιση της πανδημίας του **Co-vi-d-19** στους χώρους της ιδιωτικής υγείας.

Χρειάζεται να σημειώσουμε σε αυτό το σημείο ότι οι νεφροπαθείς σε αιμοκάθαρση και ιδιαίτερα μέσα στην πανδημία βρίσκονται σε άμεσο κίνδυνο για τη ζωή τους, καθώς στη δική τους περίπτωση το "μένουμε στο σπίτι" δεν είναι εφικτό να εφαρμοστεί όταν απαιτείται τρεις φορές την εβδομάδα να μετακινούνται, σε αρκετές περιπτώσεις με τα μέσα μαζικής μεταφοράς, στην οικεία μονάδα τεχνητού νεφρού για να υποβληθούν στις αναγκαίες για τη ζωή τους συνεδρίες αιμοκάθαρσης διάρκειας τριών και τεσσάρων ωρών με αποτέλεσμα την έκθεση τους σε περιβάλλοντα με συχνή παρουσία ανθρώπων.

Για αυτό ακριβώς, οι οδηγίες που είχαν δοθεί από τον ΕΟΔΥ στο ξεκίνημα της πανδημίας και για την συγκεκριμένη ομάδα ασθενών προβλέπουν ότι οι υπεύθυνοι της μονάδας τεχνητού νεφρού θα πρέπει να παρακολουθούν την κατάσταση της υγείας όλων των εμπλεκόμενων (ασθενών, προσωπικού, επισκεπτών κλπ)

Έγκλημα σε βάρος των νεφροπαθών

και ιδιαίτερα για συμπτώματα από το αναπνευστικό σύστημα. Η έγκαιρη εντόπιση, διαλογή και απομόνωση ύποπτων περιστατικών για **Co-vi-d-19** πριν εισέλθουν στο χώρο της αιμοκάθαρσης είναι σημαντική έτσι ώστε να προληφθεί η έκθεση των υπόλοιπων ασθενών, του προσωπικού και των επισκεπτών στον ιό.

Πρωτόκολλα ασφαλείας

Συγκεκριμένα, κάθε μονάδα πρέπει να διαθέτει ένα εξωτερικό χώρο όπου οι ασθενείς θα εισέρχονται ένας ένας σε απόσταση μεταξύ τους για θερμομέτρηση και εξέταση του ιστορικού τους, δηλαδή με ποιούς ήρθαν σε επαφή τις προηγούμενες μέρες, και στην συνέχεια αν όλα είναι καλά να προχωρήσουν στην αίθουσα αιμοκάθαρσης. Αν τώρα κάποιος ασθενής κριθεί ύποπτος για κορονοϊό τα πρωτόκολλα ασφαλείας είναι πιο αυστηρά καθώς πρέπει να μεταφερθεί σε ειδικό χώρο, που οφείλουν να έχουν όλες οι μονάδες, ώστε να απομονωθεί ενώ κι οι νοσηλευτές πρέπει είναι εφοδιασμένοι με ολόσωμες στολές κα-

τάλληλες για την συγκεκριμένη περίπτωση.

Με βάση όλα τα παραπάνω είναι ξεκάθαρο ότι στην συγκεκριμένη κλινική είτε υπήρξε κάποιο κενό ασφαλείας, είτε ότι τα μέτρα δεν εφαρμόστηκαν στο σύνολο τους. Εδώ προκύπτει μια σειρά ερωτημάτων που αφορούν την συγκεκριμένη κλινική αλλά κι όλες τις αντίστοιχες ιδιωτικές και δημόσιες μονάδες. Είχαν εφοδιαστεί με τα κατάλληλα μέτρα ατομικής προστασίας οι ασθενείς και το νοσηλευτικό προσωπικό; Τηρήθηκε η απόσταση του ενός μέτρου ανάμεσα στους ασθενείς; Εδώ ας σημειωθεί ότι στις περισσότερες μονάδες είναι αδύνατο να τηρηθούν οι αναγκαίες αποστάσεις μεταξύ των ασθενών για την διασπορά του ιού όταν τα κρεβάτια κι οι καρέκλες βρίσκονται σε απόσταση μισού μέτρου ή εξήντα εκατοστών το ένα από το άλλο. Οι ευθύνες για όλα αυτά πρέπει να αναζητηθούν τόσο στην διοίκηση της κλινικής όσο και στο Υπουργείο Υγείας και τον ΕΟΔΥ που οφείλουν να ελέγχουν την πιστή εφαρμογή των μέτρων.

Αντ' αυτού οι ευθύνες γίνονται μπαλάκι μεταξύ των δύο πλευρών με αποτέλεσμα την δημιουργία κλίματος φόβου και αβεβαιότητας ανάμεσα στους νεφροπαθείς.

Αυτός ο εμπαιγμός των νεφροπαθών κι όλων των ευπαθών ομάδων, καθώς και των Ρομά και των προσφύγων που αντιμετωπίζουν παρόμοια απαξίωση, πρέπει να τελειώσει τώρα! Όλο αυτό δεν είναι παρά μια ακόμα έκφραση της προσπάθειας της κυβέρνησης, να φορτώσουν στις πλάτες των εργατών, των απόρων με αναπηρία και όλων των ευπαθών ομάδων την υγειονομική και οικονομική καταστροφή, που φέρνει η πανδημία αλλά και των ιδιωτικών κλινικών που δέχονται όσο γίνεται περισσότερους ασθενείς όχι για την θεραπεία τους αλλά για το εύκολο κέρδος, χωρίς να λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα.

Να σημειωθεί εδώ ότι το κόστος των αιμοκαθάρσεων και στις ιδιωτικές όπως και στις δημόσιες μονάδες τεχνητού νεφρού καλύπτεται από τα ταμεία. Κάτω από αυτό το πρόσχημα, η κρατικοποίηση των ιδιωτικών κλινικών, η χρηματοδότηση των νοσοκομείων για προμήθεια σε φάρμακα, υγειονομικό υλικό κι ειδική υγιεινή καθώς κι η διενέργεια τακτικών τεστ για τον κορονοϊό σε προσωπικό και ασθενείς αποτελεί μονόδρομο.

Ειρηναίος Μαράκης
μεταμοσχευμένος νεφρού

1 ΜΑΗ
τρίημερο αγώνα για μια

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΙΕΞΟΔΟ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

Μαζικές προλήψεις σε Υγεία, Λήψεις, Σχολεία
Μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων
Καμιά περικοπή μισθών και συντάξεων
Επίθεση ιδιωτικών νοσηλευτηρίων
Ξενοδοχείων και επιχειρήσεων που κλείνουν
Απαγόρευση των απολύσεων
Εκκενώστε τα camps - Στέγαστε για τους πρόσφυγες
Διαγραφή του χρέους

ΠΕΜΠΤΗ 30 ΑΠΡΙΛΗ
ΕΞΟΡΜΗΣΕΙΣ ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ 11πμ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

ΣΑΒΒΑΤΟ 2 ΜΑΗ
ΕΞΟΡΜΗΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

Πρωτομαγιάτικες συγκεντρώσεις

ΑΘΗΝΑ
Σύνταγμα 11πμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Άγαλμα Βενιζέλου 11πμ
ΠΑΤΡΑ
Εργατικό Κέντρο 11πμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ
Εργατικό Κέντρο 10.30πμ
ΧΑΝΙΑ
Πλατεία Αγοράς 11πμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Πλατεία Ελευθερίας
(Άγαλμα Βενιζέλου) 10πμ
ΞΑΝΘΗ
Κεντρική πλατεία 11πμ
ΙΚΑΡΙΑ
στο Νοσοκομείο 11πμ

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

Ακόμα μια φορά, πιο δυνατά

«Στις 28 Απρίλη η φωνή μας θα ακουστεί ακόμα μία φορά. Ακόμα πιο δυνατά!», έλεγε το κάλεσμα της ΟΕΝΓΕ για τη νέα πανελλαδική μέρα δράσης των υγειονομικών, μετά τη μεγάλη επιτυχία της πρώτης κινητοποίησης στις 7 Απρίλη. Κι είχε δίκιο, καθώς σε δεκάδες νοσοκομεία και Κέντρα Υγείας σε όλη τη χώρα έγιναν για άλλη μια φορά μαζικές συγκεντρώσεις εργαζόμενων απαιτώντας την άμεση στήριξη του ΕΣΥ. Στο πλευρό τους στάθηκαν ξανά δεκάδες σωματεία, συλλογικότητες, μαζικοί φορείς και οργανώσεις της αριστεράς.

Από το ΑΧΕΠΑ της Θεσσαλονίκης όπου έγινε η κεντρική συγκέντρωση της ΕΝΙΘ μέχρι το Κέντρο Υγείας Καλαμάτας και από τον Άγιο Σάββα, το Γεννηματάς και το Σωτηρία μέχρι το ΠΑΓΝΗ στο Ηράκλειο Κρήτης, εκατοντάδες υγειονομικοί πανελλαδικά βγήκαν στα προαύλια, έδωσαν συνεντεύξεις τύπου και προχώρησαν σε παραστάσεις στις διοικήσεις ενάντια στην εγκληματική πολιτική της κυβέρνησης της ΝΔ που συνεχίζει να μην ικανοποιεί τα αιτήματά τους.

Το μεσημέρι της ίδιας μέρας εκπρόσωποι της ΟΕΝΓΕ και όλων των υγειονομικών προχώρησαν και σε παράσταση διαμαρτυρίας στο Υπουργείο Υγείας για να επιδώσουν υπόμνημα με τα αιτήματά τους. Τιμώντας την μνήμη των υγειονομικών που έχασαν τη ζωή τους στην πρώτη γραμμή για την αντιμετώπιση της πανδημίας σε όλο τον κόσμο, οι κινητοποιήσεις διεκδίκησαν: Μονιμοποίηση των επικουρικών, όλων των συμβασιούχων χωρίς όρους και προϋποθέσεις. Πρόσληψη όλου του αναγκαίου μόνιμου προσωπικού (γιατρών, νοσηλευτών και λοιπού υγειονομικού προσωπικού) για τη στελέχωση των νοσοκομείων και των Κ.Υ. Μέτρα και μέσα προστασίας για την υγεία και την ασφάλεια των υγειονομικών. Ένταξη στα ΒΑΕ.

Ήταν μια ακόμα δυνατή πρόγευση για τις απεργιακές διαδηλώσεις της Πρωτομαγιάς.

Α.Β.

28 Απρίλη, Απεργιακή διαδήλωση εργαζόμενων στον επισιτισμό-τουρισμό στην Αθήνα

ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΣ-ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ Πληρώσαμε πολλά! Δεν θα πληρώσουμε ξανά!

Στάση εργασίας και διαδήλωση πραγματοποιήσαν το μεσημέρι της Τρίτης 28/4, οι εργαζόμενοι στον κλάδο του επισιτισμού και τουρισμού. Δυναμική ήταν η απεργιακή συγκέντρωση στην πλατεία Κλαυθμώνος.

Με σύνθημα “Πληρώσαμε πολλά – Δεν θα πληρώσουμε ξανά”, το **Συνδικάτο Επισιτισμού – Τουρισμού - Ξενοδοχείων** που κάλεσε την κινητοποίηση, διεκδικεί μέτρα προστασίας, αξιοπρεπείς μισθούς, ένταξη των διανομέων στα ΒΑΕ, 5ήμέρο κι 8ωρο. Στη διαδήλωση που ακολούθησε μέχρι τη Βουλή, εκτός από τα μέλη του συνδικάτου, αρκετοί/ές με τα μηχανάκια τους, συμμετείχαν και μέλη της **ΚΕΕΡΦΑ** και της **Ανταρσία στις γειτονίες της Αθήνας**, δηλώνοντας τη συμπαράστασή τους, αλλά και διεκδικώντας να ανοίξουν τα κλειστά ξενοδοχεία προκειμένου να στεγαστούν οι πρόσφυγες των στρα-

τοπέδων συγκέντρωσης και οι άστεγοι της πόλης.

Παρουσία είχε και το αντικαπιταλιστικό δίκτυο εργαζομένων σε τουρισμό – επισιτισμό “**Η Καμαριέρα**”. Ο **Βασίλης Μυρσινιάς**, μέλος της Καμαριέρας και του Συνδικάτου Επισιτισμού – Τουρισμού μίλησε στην Εργατική Αλληλεγγύη:

“Η σημερινή κινητοποίηση είναι σημαντική γιατί είναι η πρώτη στάση εργασίας του συνδικάτου σε αυτή την περίοδο. Είναι μια δράση που δίνει απάντηση στα διλήμματα που βάζουν στον κόσμο της εργασίας και στην επιθετική στάση των εργοδοτών. Υπάρχουν ξενοδοχεία που χρωστάνε μηνιάτικα ακόμα και προ κορονοϊού – βλ. Royal Olympic. Υπάρχουν επιχειρήσεις που δεν ξέρουν αν θα ανοίξουν και οι εργαζόμενοι τους είναι ήδη σε ημιάνερη κατάσταση. Σε αυτό το καθεστώς βρίσκονται εκατοντάδες χιλιάδες συνάδελφοι.

Η τουριστική σεζόν είναι στον αέρα, όχι μόνο γιατί θα πληγεί ο τουρισμός από τους τουρίστες που δεν θα έρθουν απ’ έξω, αλλά και γιατί δεν υπάρχει κανένα σχέδιο κοινωνικού τουρισμού, κανένα σχέδιο προστασίας των θέσεων εργασίας. Η δική μας απάντηση είναι ότι χρειάζεται κλιμάκωση των κινητοποιήσεων για διασφάλιση των θέσεων εργασίας, τήρηση των συλλογικών συμβάσεων, νέα προγράμματα κοινωνικού τουρισμού κι αυξήσεις σε μεροκάματα και μισθούς για να μπορέσουμε να αποκρούσουμε τις συνέπειες της οικονομικής τους κρίσης.

Αυτό σημαίνει σύγκρουση με την κυβέρνηση Μητσοτάκη και το Υπουργείο Εργασίας. Αν κρίνουμε με το τι έκανε με τους επιστήμονες, φανταστείτε τι πρόκειται να κάνει στους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα και των, ανειδίκευτων και μη, εργασιών που παράγουν χιλιάδες άνθρωποι αυτή τη στιγμή στην εστίαση και τον τουρισμό. Είμαστε εδώ τρεις μέρες πριν την Εργατική Πρωτομαγιά. Την Παρασκευή 1η Μάη κλιμακώνουμε μετά τη σημερινή κινητοποίηση. Δεν κατάφεραν να ματαιώσουν την πρωτομαγιάτικη απεργία. Είναι κεκτημένο της τάξης μας, θα απεργήσουμε και θα διαδηλώσουμε, στέλνοντας το μήνυμα όχι μόνο ότι τα πιο πληττόμενα κομμάτια βγαίνουν και διεκδικούν, αλλά κι ότι έχουν ολόκληρη την εργατική τάξη στο πλευρό τους”.

Σ.Μ.

Απεργία στην Υπηρεσία Ασύλου

Κινητοποίηση διαμαρτυρίας πραγματοποιήθηκε το πρωί της Δευτέρας 27 Απρίλη στο Υπουργείο Μετανάστευσης από τους συμβασιούχους στην Υπηρεσία Ασύλου, που συνεχίζουν την από Παρασκευή 24/4 απεργία διαρκείας ενάντια στις εκδικητικές απολύσεις που αποφάσισε η κυβέρνηση. Την ίδια μέρα η ΑΔΕΔΥ κάλεσε 24ωρη απεργία για να καλύψει και τους μόνιμους εργαζόμενους.

Στη συγκέντρωση συμμετείχε αντιπροσωπεία του **Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης**, η **ΚΕΕΡΦΑ** καθώς και συνδικαλιστές από την ΑΔΕΔΥ, την εκπαίδευση και άλλους χώρους. Ηδη δεκάδες σωματεία έχουν βγάλει ψηφίσματα συμπαράστασης στην απεργία διαρκείας των συμβασιούχων της Υπηρεσίας Ασύλου και οι εργαζόμενοι έχουν ανοίξει απεργιακό ταμείο για την οικονομική ενίσχυση του αγώνα τους. Όπως καταγγέλλει το σωματείο οι απεργοί βρήκαν την αστυνομία να τους περιμένει και “για ακόμη μια φορά κλειστή πόρτα του υπουργείου χωρίς να πάρουν απάντηση”.

“Οι συμβασιούχοι στην υπηρεσία Ασύλου προχωράνε σε απεργία Διαρκείας από την Παρασκευή 24 Απρίλη για να μην χάσει κανένας εργαζόμενος τη δουλειά του. Η κυβέρνηση μία μέρα πριν την πραγματοποίηση της 24ωρης προειδοποιητικής απεργίας που είχε εξαγγείλει το σωματείο στις 24/4 ανακοίνωσε με «βαρύγδουπο τρόπο» την παράταση των συμβάσεων όλων των συμβασιούχων εργαζόμενων στην υπηρεσία Ασύλου μέχρι τις αρχές του 2021. Την ίδια ώρα όμως εξαίρεσε από αυτήν την παράταση 17 εργαζόμενους! Πρόκειται για εργαζόμενους/ες που προσλήφθηκαν στην Υπηρεσία το 2014 και 2015, ιδρυτικά μέλη του Σωματείου, πρώην και νυν μέλη του Δ.Σ. του Σωματείου, ανάμεσά τους και η πρόεδρος, όλοι τους έμπειροι/ες υπάλληλοι και πιστοποιημένες/οι εκπαιδευτριες/ες” αναφέρει η ανακοίνωση του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης.

Εκδικητικές

“Οι απολύσεις είναι εκδικητικές και στόχο έχουν να χτυπήσουν τον συνδικαλισμό και τη συλλογική δράση των εργαζομένων. Για την κυβέρνηση της ΝΔ η στάση του σωματείου είναι ενοχλητική. Όχι μόνο γιατί οργανώνει τους συμβασιούχους εργαζόμενους και διεκδικεί τα δικαιώματά τους, αλλά γιατί σαν σωματείο έχει καταγγείλει την απαράδεκτη ρατσιστική στάση της κυβέρνησης απέναντι σε χιλιάδες αιτούντες άσυλο. Είμαστε στο πλευρό τους γιατί:

- Οι υπηρεσίες ασύλου χρειάζονται μόνιμο και σταθερό προσωπικό, χρειάζονται την εμπειρία των συναδέλφων που έχουν εργαστεί και προσφέρει τις υπηρεσίες τους στους πρόσφυγες και αιτούντες άσυλο.
- Οι χώροι δουλειάς χρειάζονται συνδικαλιστική οργάνωση και δεν θα αφήσουμε την κυβέρνηση της ΝΔ να χτυπήσει τον συνδικαλισμό, ούτε στην υπηρεσία Ασύλου, ούτε πουθενά.
- Η ρατσιστική πολιτική της ΝΔ σε βάρος των προσφύγων και των μεταναστών δεν θα περάσει μέσα από τις απολύσεις και το χτύπημα σωματείων”, συνεχίζει.

Γ.Π.

Νομοσχέδιο-σφαγείο

«**Κέντρο της αντι-εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης είναι και πάλι το Λύκειο.**

Το πολυνομοσχέδιο εισηγείται νέα μείωση των εισακτέων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, την επαναφορά της βάσης του 10 για την εισαγωγή στα πανεπιστήμια, αλλά και αύξηση του μέσου όρου προαγωγής/απόλυσης. Εισαγωγή «κόντρα μαθήματος», μαθηματικά στη θεωρητική και Ιστορία στη θετική κατεύθυνση. Επαναφορά της Τράπεζας Θεμάτων (που όταν εφαρμόστηκε το 2013-14 ήταν οι σύλλογοι και οι ενώσεις γονέων που υποχρέωσαν τον υπουργό Αρβανιτόπουλο να την αναθεωρήσει και την επόμενη ηγεσία του υπουργείου να την καταργήσει) μόνο που τώρα θα χρηματοδοτείται από τα ΕΣΠΑ. Τη σύνδεση απόκτησης του Εθνικού Απολυτηρίου με εφόδια που βρίσκονται έξω από τη δημόσια εκπαίδευση, πχ πιστοποιημένη γνώση ξένης γλώσσας. Αύξηση των εξεταζόμενων μαθημάτων ανά τάξη. Επαναφορά της διαγωγής και των ποινών για τους μαθητές. Και επειδή οι «άριστοι» πρέπει να επιβραβεύονται: ίδρυση νέων Πρότυπων και Πειραματικών σχολείων.

Στα **ΕΠΑΛ** ολοκληρώνει το έργο της προηγούμενης κυβέρνησης, με τη μαθητεία και την κατάργηση των

ολιγομελών τμημάτων, εισάγοντας για πρώτη φορά την Τράπεζα Θεμάτων και βάζοντας ανώτατο ηλικιακό όριο εγγραφής σ' αυτά τα σχολεία τα 17 έτη. Στο **Γυμνάσιο**, αυξάνονται τα εξεταζόμενα μαθήματα, ενώ δυσχεραίνεται η προαγωγή από τη μια τάξη στην άλλη, καθώς αυξάνεται ο μέσος όρος ανά μάθημα και το σύνολο των μαθημάτων που πρέπει να έχει ο μαθητής.

Πιο πολλά παιδιά στην τάξη

Στο **Νηπιαγωγείο** εισάγεται πιλοτικά το μάθημα των Αγγλικών μέσω «δημιουργικών» δραστηριοτήτων, η Πληροφορική και η Φυσική Αγωγή. Στο **Δημοτικό**, αυξάνονται οι ώρες διδασκαλίας του μαθήματος των Αγγλικών στις μικρότερες τάξεις και εισάγονται πιλοτικά νέες θεματικές, με στόχο την απόκτηση των περιφημων «δεξιοτήτων». Ενώ αυξάνει το ανώτατο όριο μαθητών ανά τάξη στους 24 (+10% με εισήγηση διευθυντή), ταυτόχρονα ορίζει –για πρώτη φορά- και κατώτατο όριο μαθητών, τους 20!.

Και, βέβαια, σ' ότι αφορά στην **τριτοβάθμια** εκπαίδευση, οι προβλέψεις του νομοσχεδίου ενισχύουν τη λειτουργία των πανεπιστημίων με κριτήρια ελεύθερης αγοράς και ολο-

κληρώνουν τη μετατροπή των πτυχιών σε εμπόρευμα.

Τιμωρητικές ρυθμίσεις για τις/τους αναπληρώτριες/αναπληρωτές, καθώς επαναφέρει τις ετήσιες και διετείς ποινές αποκλεισμού από τους πίνακες προσλήψεων, αν αρνηθούν την πρόσληψή τους. Άλλωστε, η εμμονή της Κεραμέως με την «εξ αποστάσεως εκπαίδευση», φανερώνει γενικότερες προθέσεις για τον τρόπο κάλυψης των κενών σε εκπαιδευτικούς το επόμενο διάστημα, ιδιαιτέρως σε απομακρυσμένες ή νησιωτικές περιοχές.

Κι αν τυχόν μετά από όλα αυτά παραμείνει έστω και κάτι από το δημόσιο χαρακτήρα, αυτό θα εξουδετερωθεί με την Αξιολόγηση σχολικής μονάδας και εκπαιδευτικού. Οι στόχοι της είναι σαφώς προσδιορισμένοι εδώ και χρόνια: κατηγοριοποίηση των σχολείων, που ουσιαστικά σημαίνει να καταφεύγουν τα σχολεία σε ιδιώτες/χορηγούς αν θέλουν να λειτουργήσουν, άρση της μονιμότητας των εκπαιδευτικών, πλήρης ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, απαλοιφή κάθε εργασιακού δικαιώματος».

Από την ανακοίνωση του Δικτύου Εκπαιδευτικών «Η Τάξη μας»

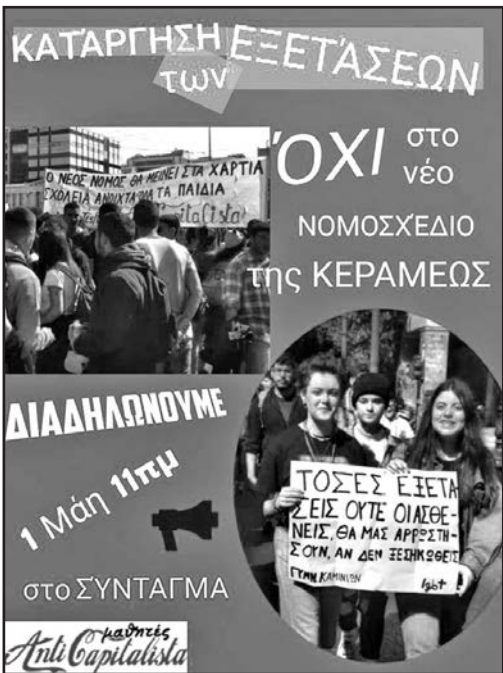
Οι μαθητές λένε ΟΧΙ

δεν χρειάζεται πολλή σκέψη για να καταλάβει κανείς πως δεν έχουν όλοι άμεση πρόσβαση στο διαδίκτυο με αποτέλεσμα πολλοί μαθητές, κυρίως από την επαρχία, να μένουν πίσω στην ύλη. Στις 24 Απρίλη πραγματοποιήθηκε κινητοποίηση των εκπαιδευτικών. Είναι σημαντικό να επισημάνω πως ακόμα δεν γνωρίζουμε τους όρους με τους οποίους θα γυρίσουμε στα σχολεία.

Εμείς, στο Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα υποστηρίζουμε τους αγώνες, κάνουμε αφισκολλησεις και εξορμήσεις σε όλες τις γειτονίες για να κινητοποιηθεί ο κόσμος. Οι μαθητές Anticapitalista συζητήσαμε για την Πρωτομαγιά και το πώς θα συνεχίσουμε. Εγώ προσωπικά έχω κολλήσει αφίσες στη γειτονιά μου, μαζί με τους συντρόφους. Οργανώνουμε επόμενη συζήτηση το Σάββατο 3 Μάη στις 7μμ. Επικοινωνήστε μαζί μας για να συνδεθείτε κι εσείς. Οι αγώνες της αριστεράς δεν πάνε ποτέ χαμένοι!

Παναγιώτης Φράγκος,
Βύρωνα,
μαθητές Anticapitalista

Αφισάκι της Κωνσταντίνας Φ. μ αθήτρια γραφιστικής στο ΕΠΑΛ Αλίμου για την Πρωτομαγιά!

Να μην γίνουν οι εξετάσεις

Την καμπάνια για κατάργηση των πανελλαδικών εξετάσεων και για ελεύθερη πρόσβαση στα πανεπιστήμια συζητούν αυτές τις μέρες πολλοί πυρήνες του ΣΕΚ.

«Στο **Ηράκλειο Κρήτης** την εισήγηση έκανε ο **Μάνος**, μαθητής από το 1ο ΓΕΛ Αλικαρνασσού», μας είπε ο **Λεωνίδας**. «Η συζήτηση μάς έδωσε πολλά επιχειρήματα πάνω στο γιατί η κατάργηση των εξετάσεων αποτελεί το μόνο ρεαλιστικό μέτρο αυτή τη στιγμή εν μέσω πανδημίας και ταυτόχρονα ένα πάγιο αίτημα για ένα σχολείο που δεν θα αποτελεί ένα απλό και στείρο εξεταστικό κέντρο και η τριτοβάθμια εκπαίδευση ένας προθάλαμος συνδεδεμένος άμεσα με την αγορά εργασίας. Ούτως η αλλιώς οι εξετάσεις πάντα λειτουργούσαν σαν κόσκινο σε βάρος της εργατικής τάξης γύρω από το οποίο στήθηκε η παραπαιδεία και η ιδιωτικοποίηση της παιδείας. Στα συμπεράσματα τονίστηκε η αναγκαιότητα να οργανώσουμε μια πετυχημένη Πρωτομαγιά και μόλις ανοίξουν τα σχολεία καταλήψεις διαρκείας απέναντι στα αντιδραστικά και αναχρονιστικά νομοσχέδια σε βάρος της δημόσιας και δωρεάν παιδείας».

Αντίστοιχη συζήτηση έγινε στα **Πετράλωνα**. Ο **Ανδρέας Μπόλλας** εκπαιδευτικός και μέλος των Παρεμβάσεων ήταν ένας εκ των εισηγητών που τόνισε ανάμεσα σε άλλα (ολόκληρη η εισήγησή του στο ergatikigr.gr):

«Στην επιλογή μας να αρνηθούμε την τηλεεκπαίδευση, έπαιξε ρόλο και η σταθερή και συνεπής αναμέτρησή μας με τα δύο ιερά τοτέμ της δημόσιας εκπαίδευσης, την εξεταστέα ύλη και τις πανελλαδικές εξετάσεις αυτά τα δυο στοιχεία που αντιμετωπίζονται ως Άγιο Δισκοπότηρο από όλες τις κυβερνήσεις –ακόμα και από την επίσημη Αριστερά (ας θυμηθούμε τη στάση των ΣΥΡΙΖΑ και ΚΚΕ το 2013 στην ψηφισμένη απεργία διαρκείας των εκπαιδευτικών μέσα στις εξετάσεις –που δεν έγινε)...

Ελεύθερη πρόσβαση

Το αίτημα για την κατ' εξαίρεση ελεύθερη πρόσβαση των φετινών υποψηφίων στην Γ θμια, ομολογώ ότι είναι πιο μπροστά και από τις θέσεις του εκπαιδευτικού κινήματος. Και θα έλεγα ότι αξίζει να παλευτεί θαρραλέα σε όλους τους χώρους και μάλιστα να είναι η μάχη αυτή μια παρακαταθήκη για να επιτευχθεί μόνιμα. Γιατί απέναντι στις διάφορες τεχνικές δυσκολίες που θα επικαλεστούν διάφοροι για να το απορρίψουν ή στα ημίμετρα που θα αντιπροτείνουν για να το ενσωματώσουν και να το εξουδετερώσουν, το αίτημα για ελεύθερη πρόσβαση αντιστοιχεί στις σύγχρονες ανάγκες της νεολαίας και βασιζέται στις πρωτόγνωρες απελευθερωτικές δυνατότητες που γεννούν για την κοινωνία σήμερα η εργασία, η επιστήμη, και η τεχνική. Είναι ένα αίτημα άμεσα συνδεδεμένο με την ανάγκη μιας ευρύτερης εκπαιδευτικής αλλαγής στα πλαίσια ενός ριζοσπαστικού κοινωνικού μετασχηματισμού...

Απέναντι σε όσους ισχυρίζονται ότι «δεν μπορούν να γίνουν όλοι γιατροί», για να αντικρούσουν το αίτημα για την ελεύθερη πρόσβαση, η θέση η δική μας θα πρέπει να είναι ότι «πρέπει να μπορούν να γίνουν όλοι γιατροί και κάθε άλλο χρήσιμο επάγγελμα». Με την ταυτόχρονη απαίτηση για την εξασφάλιση των απαραίτητων προϋποθέσεων ώστε η τριτοβάθμια εκπαίδευση να είναι επαρκής για να προσφέρει υψηλή ποιότητα σπουδών σε όλους τους φοιτητές και φοιτήτριες...

Γιατί αν απέδεδεξε κάτι αυτή η πανδημία είναι ποια επαγγέλματα είναι πραγματικά χρήσιμα στην κοινωνία (πέρα από τους γιατρούς, οι οποίοι αναγνωρίζονταν και πριν, το νοσηλευτικό και λοιπό βοηθητικό προσωπικό των μονάδων υγείας, οι εργαζόμενοι στον εφοδιασμό, αποθηκάριοι, οδηγοί κ.λπ., οι υπάλληλοι των supermarket, οι ντελιβεράδες και τα courier, οι τεχνικοί, οι εργαζόμενοι στα τηλεφωνικά κέντρα, οι εργαζόμενοι στην καθαριότητα, στα ΜΜΜ κ.ο.κ.) και ποιοι παρασιτούν στις πλάτες της μεγάλης κοινωνικής πλειοψηφίας.

Η συζήτηση για την επόμενη ημέρα λοιπόν οφείλει να λάβει υπόψη της τι είναι πραγματικά κοινωνικά χρήσιμο και ποιες είναι οι πραγματικές ανθρώπινες ανάγκες, και μέσα σε αυτή τη συζήτηση να μιλήσουμε ξανά για την ανάγκη αυτοπραγμάτωσης του νέου ανθρώπου –έξω και πέρα από τις ανάγκες της αγοράς, να μιλήσουμε ξανά για την εργασία με δικαιώματα, να θέσουμε το ζήτημα της ελεύθερης πρόσβασης του ανθρώπου στη μόρφωση και στα εκπαιδευτικά δίκτυα σε όλη τη διάρκεια της ζωής του. Μπορεί κάποια από αυτά να ακούγονται ουτοπικά, αλλά νομίζω ότι πρέπει να βάζουμε ψηλά τον πήχη για να συγκροτήσουμε πάνω σε αυτά τα ζητήματα ένα αγωνιστικό ρεύμα διεκδίκησης και ανατροπής».

Οι εκπαιδευτικοί ξεσηκωμένοι στους δρόμους

Σε νέα συγκέντρωση διαμαρτυρίας στο Σύνταγμα προχωρούν την Πέμπτη 30 Απρίλη στη 1μμ οι εκπαιδευτικοί, ύστερα από κάλεσμα των ΔΟΕ-ΟΛΜΕ. Κινητοποιήσεις οργανώνονται την ίδια μέρα στις Δευτεροβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης πανελλαδικά. Είναι η συνέχεια του αγώνα που ξεκίνησε την Παρασκευή 24 Απρίλη με τη μαζική συγκέντρωση έξω από τη Βουλή δεκάδων ΕΛΜΕ και Συλλόγων Δασκάλων. Ενάντια στο αντι-εκπαιδευτικό πολυνομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας που προκλητικά τέθηκε σε δημόσια διαβούλευση εν μέσω πανδημίας, το εκπαιδευτικό κίνημα δίνει την απάντησή του.

Κόντρα στην απόφαση της κυβέρνησης να κλείσει τους σταθμούς του ΜΕΤΡΟ στο Σύνταγμα και τον Ευαγγελισμό για να εμποδίσει τη συμμετοχή, εκατοντάδες εκπαιδευτικοί, μαθητές, φοιτητές και γονείς έδωσαν το παρών στις 24/4. Φορώντας μάσκες και κρατώντας τις απαραίτητες αποστάσεις ασφαλείας, όλοι μαζί βροντοφώναξαν ότι το πολυνομοσχέδιο που χτυπά την δημόσια και δωρεάν Παιδεία δεν θα περάσει. Κατήγγειλαν επιπλέον τη διαδικασία της τηλε-εκπαίδευσης και τους αποκλεισμούς που αυτή έφερε για χιλιάδες μαθητές, ενώ απαίτησαν το άνοιγμα των σχολείων που σχεδιάζει η κυβέρνηση τις επόμενες μέρες να μην γίνει χωρίς την ικανοποίηση όλων των αιτημάτων του εκπαιδευτικού κινήματος.

«Το σαρωτικό αυτό νομοσχέδιο καταβαραθρώνει τα μορφωτικά και

εργασιακά δικαιώματα των μαθητών και των εκπαιδευτικών αντίστοιχα», μας είπε ο **Γιάννης Μαρίνης**, μέλος του ΔΣ της ΟΛΜΕ από τις Παρεμβάσεις. «Εντείνει τους ταξικούς φραγμούς από το νηπιαγωγείο μέχρι την τριτοβάθμια, εισάγει τις αξιολογήσεις για τους εκπαιδευτικούς και τα σχολεία. Είναι ό,τι πιο αντιδραστικό έχει περάσει τα τελευταία χρόνια.

Υπάρχει σοβαρός κίνδυνος με το άνοιγμα των σχολείων. Όποια πόρτα κι αν ανοίξει κανείς, ιδιωτικές κλινικές, φυλακές, δομές προσφύγων κλπ, βρίσκει μια υγειονομική βόμβα μέσα. Με τα τωρινά δεδομένα, δεν πρέπει να ανοίξουν αυτή τη στιγμή τα σχολεία».

Στην κινητοποίηση συμμετείχαν

επίσης το **Συντονιστικό Αδιόριστων Αναπληρωτών και Σύλλογοι Ιδιωτικής Εκπαίδευσης**, η **Ανώτατη Συνομοσπονδία Γονέων Μαθητών Ελλάδας** και η **Ένωση Γονέων του Διαμερίσματος Αθήνας**, η **Συντονιστική Επιτροπή Μαθητών Αθήνας**, καθώς και πολλοί **Φοιτητικοί Σύλλογοι**. Παρουσία είχαν επίσης αγωνιστές/ίστριες του δικτύου εκπαιδευτικών **«Η Τάξη μας»**, του **ΣΕΚ στις Σχολές** και της **Εργατικής Αλληλεγγύης**.

Επίθεση

«Η Κεραμέως και η κυβέρνηση κατεβάζουν ένα νομοσχέδιο που είναι μια τεράστια επίθεση σε όλους τους εκπαιδευτικούς, σε όλα τα παιδιά και σε όλη την εργατική τάξη», μας είπε

ο **Στέλιος Γιαννούλης**, ταμίας του Συλλόγου **Γλυφάδας-Βάρης-Βούλας-Βουλιαγμένης** και μέλος του δικτύου εκπαιδευτικών **«Η Τάξη μας»**. «Η σημερινή κινητοποίηση δείχνει τα αντανακλαστικά των εκπαιδευτικών. Είναι εντυπωσιακή η συμμετοχή παρά τις απαγορεύσεις. Είναι μια εικόνα που δείχνει ότι αναμένεται μεγάλη μάχη. Ήδη τη Δευτέρα υπάρχει κάλεσμα για να πιέσουμε τη ΔΟΕ να προχωρήσει σε κινητοποιήσεις. Και πάμε για την Πρωτομαγιά».

«Η κυβέρνηση καταθέτει ένα νομοσχέδιο ταξικό σφαγείο για την παιδεία», μας είπε η **Εύα Ντόκου**, φοιτήτρια στο **ΠΑΔΑ**. «Αλλά η κινητοποίηση σήμερα αποδεικνύει ότι η ψήφισή του δεν θα είναι εύκολη». Τη

**ΠΕΜΠΤΗ 30/4, 1μμ
ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ, 11πμ**

συγκέντρωση ακολούθησε πορεία γύρω από την πλατεία Συντάγματος.

Αντίστοιχες κινητοποιήσεις έγιναν την ίδια μέρα και σε άλλες πόλεις. «Γύρω στα 100 άτομα, εκπαιδευτικοί, φοιτητές και συμπαραστάτες συγκεντρωθήκαμε στο υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης, στην κινητοποίηση που καλούσαν πολλές ΕΛΜΕ και ΣΕΠΕ της πόλης», μας είπε ο **Ευκλείδης Μακρόγλου** για τη **Θεσσαλονίκη**. «Κλείσαμε συμβολικά το δρόμο μπροστά στο υπουργείο και φωνάξαμε συνθήματα για να παρθεί πίσω το νομοσχέδιο, ενώ ανανεώσαμε το ραντεβού μας για τις διαδηλώσεις της Πρωτομαγιάς».

«Η οργή των συναδέλφων φάνηκε τόσο στη συγκέντρωση στην Αγορά όσο και στη διαδήλωση που ακολούθησε στα γραφεία των Διευθύνσεων Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας», μας είπε η **Δώρα Κιντή** για τα **Χανιά**. «Ήταν μια μαζική κινητοποίηση, μεγαλύτερη από άλλες που έχουμε κάνει παλιότερα και χωρίς απαγορεύσεις. Αυτό δείχνει ότι σιγά σιγά ο κλάδος ενημερώνεται για την επίθεση και αντιδρά. Σαν συνέχεια η ΕΛΜΕ συζητά κινητοποίηση στήριξης στο νοσοκομείο την Τρίτη 28/4 και βέβαια έχει ήδη καλέσει την Πρωτομαγιά στις 11πμ στην Αγορά».

Λένα Βερδές

ΜΕΙΩΣΗ ΜΑΘΗΤΩΝ ΑΝΑ ΤΜΗΜΑ, ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ, ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΚΤΙΡΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑΣ

Με την υγεία και τις ζωές μαθητών-εκπαιδευτικών παίζει η κυβέρνηση επιμένοντας στο άνοιγμα των σχολείων, πρώτα για το Λύκειο και στη συνέχεια για όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Οι «αυστηρές οδηγίες» για τις αποστάσεις ασφαλείας και την τήρηση των κανόνων υγιεινής που ανακοινώνει ότι θα δοθούν στα σχολεία δεν εξασφαλίζουν καμιά προστασία από την πανδημία. Η επιστροφή στα θρανία θα γίνει χωρίς κανένα ουσιαστικό μέτρο αντιμετώπισης της κατάστασης, από τη μία για να μην διαταραχτεί το εξεταστικό σφαγείο που έχουν επιβάλει και να μην «πέσουν έξω» οι ιδιώτες της εκπαίδευσης και από την άλλη για να επιστρέψουν οι γονείς -όσο πιο γρήγορα γίνεται και σε αντίστοιχα επικίνδυνες συνθήκες- στη δουλειά.

Όπως αναφέρει η ανακοίνωση του Δικτύου Εκπαιδευτικών **«Η Τάξη μας»**: «η εμμονή της κυβέρνησης να διεξαγάγει τις Πανελλήνιες εξετάσεις και να επαναλειτουργήσει τα σχολεία δεν έχει να κάνει με το ενδιαφέρον για την ύλη ούτε καν την ψυχολογία των παιδιών,

Μόνο έτσι μπορούν ν' ανοίξουν τα σχολεία

αλλά, όπως θρασύτατα δήλωσαν “προκειμένου να αποδεσμευτούν οι γονείς”. Και μάλιστα, ενώ δεν έχει λάβει κανένα απολύτως μέτρο προστασίας μαθητών και εκπαιδευτικών και μ’ ένα πληθυσμό εκπαιδευτικών που στη β/θμια τουλάχιστον εκπαίδευση είναι, με βάση τα επίσημα στοιχεία του myschool, κατά 72,68% πάνω από 50 ετών, ενώ το 14,70% των υπηρετούντων είναι άνω των 60 (αποτέλεσμα των ασφαλιστικών μεταρρυθμίσεων των τελευταίων χρόνων!).

Ακόμη και με τη δική τους λογική περί «ειδικών συνθηκών», πρέπει να καταργηθούν τουλάχιστον για φέτος, οι πανελλήνιες εξετάσεις και να δώσουν το δικαίωμα της ελεύθερης πρόσβασης σε όλα τα παιδιά στην Τριτοβάθμια εκπαίδευση. Να επαναλειτουργήσουν οι

σχολές που έκλεισε ή κατήργησε η ΝΔ το φθινόπωρο και να μην παίζουν με την υγεία, σωματική και ψυχική, κανενός».

«Το άγχος μας αυτές τις μέρες είναι αρκετά αυξημένο», μας έγραψε η **Σοφία**, μαθήτρια Α' Λυκείου. «Δεν ξέρουμε καν τι μέρα μας ξημερώνει και όσο ο καιρός περνάει δεν ξέρουμε καν αν θα δώσουμε εξετάσεις. Τα μαθήματα online δεν βγάζουν την απαιτούμενη ύλη και ένας θεός ξέρει τι θα γράψουμε. Και πέρα από τις εξετάσεις τα σχολεία δεν πρέπει να ανοίξουν καν γιατί με 25 άτομα σε κάθε τάξη είναι επίφοβο. Δεν γίνεται να παίζουμε κορώνα γράμματα την υγεία μας».

Το θέμα αναδεικνύει και η **«Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας»** σε ανακοίνωσή της: «Το άνοιγμα των σχολείων προϋποθέτει την ανάλη-

ψη όλων των απαραίτητων μέτρων προστασίας από κυβέρνηση και Δήμο και τη γενναία έκτακτη χρηματοδότησή τους. Μείωση μαθητών ανά τμήμα, αύξηση αιθουσών και νέα σχολικά κτίρια, για να τηρούνται τα μέτρα της απόστασης, ένα άτομο στα 10 τ.μ. Επομένως, να γίνουν επισκευές στα υπάρχοντα σχολικά κτίρια, συντήρηση, επενδύσεις σε υλικοτεχνική υποδομή. Πάνω από όλα ο ΟΣΚ πρέπει ξανά να αναλάβει την ανέγερση νέων σχολείων και όχι να χαρίζονται εκατομμύρια στους εργολάβους μέσω των ΣΔΙΤ.

Μαζικοί διορισμοί καθαριστριών για την εξασφάλιση της υγιεινής των χώρων. Μαζικοί διορισμοί εκπαιδευτικών. Καμιά απόλυση. Μονιμοποίηση όλων των αναπληρωτών, για να καλυφθούν όλες οι ανάγκες των σχολείων. Παροχή δωρεάν σε μαθητές και εκπαιδευτικούς αντισηπτικών υλικών, масκών και γαντιών. Οι σχολικές επιτροπές του Δήμου να παρέχουν στα σχολεία τη χρηματοδότηση για την κάλυψη των λειτουργικών δαπανών».

Οι αγώνες φέρνουν την Άνοιξη

Φέτος την Πρωτομαγιά, διαδηλώνουμε πιο περήφανοι για την τάξη μας από ποτέ. Γιατί αποδείχτηκε ολοκάθαρα μέσα στην κρίση της πανδημίας ότι αυτοί που κρατάνε όρθια την κοινωνία σε όλο τον πλανήτη είναι οι εργαζόμενοι και οι εργαζόμενες.

Φέτος, την Πρωτομαγιά διαδηλώνουμε για να τους πούμε ότι δεν τρώμε κοντόχορτο. Ότι δεν θα ανεχτούμε τους ορκισμένους υπέρμαχους της διάλυσης της δημόσιας Υγείας και της ιδιωτικοποίησης των δημόσιων αγαθών, να μοστράρουν στα κανάλια τις μούρες τους σαν την «ασπίδα που μας έσωσε από τον κορονοϊό». Δεν θα ανεχτούμε όλους αυτούς που βρήκαν την ευκαιρία, ακόμη και μέσα στην καραντίνα, να μοιράσουν απλόχερα εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ, δώρα στους πλούσιους φίλους τους: στους εφοπλιστές, στους βιομήχανους, στους κλινικάρχες, στους βαρόνους των ΜΜΕ, στα αφεντικά της ιδιωτικής εκπαίδευσης, στους ξενοδόχους - σε όλα τα παράσιτα της «αριστείας», «του σκόιλ ελικικού».

Φέτος, την Πρωτομαγιά, διαδηλώνουμε, για να μη πληρώσουμε με τις ζωές μας ούτε την κρίση του κορονοϊού ούτε την οικονομική κρίση. Η απειλή του κορονοϊού δεν έχει τελειώσει ακόμη και δεν μπορούμε να αφήσουμε καμιά κυβέρνηση να μας πείσει ούτε σε πρώτο ούτε σε δεύτερο γύρο πανδημίας με περικοπές, λιτότητα, ιδιωτικοποιήσεις και απολύσεις.

Φέτος, την Πρωτομαγιά, διαδηλώνουμε για να πούμε ότι οι καθημερινοί «ήρωες» της εργατικής τάξης έχουν τη δική τους αυτόνομη, διεθνιστική, εργατική προοπτική. Μετατρέπουμε την Πρωτομαγιά σε αγωνιστικό τριήμερο. Την Πέμπτη 30 Απρίλη στους χώρους δουλειάς, την 1η Μάη στο Σύνταγμα και στις 2 Μάη στις γειτονιές. Κρατάμε γερά το νήμα του αγώνα - που δεν πέτυχε να σταματήσει ούτε ο κορονοϊός.

Η Πανεργατική απεργία της Τρίτης 18 Φλεβάρη ενάντια στο νομοσχέδιο του Βρούτση ήταν η αρχή μιας μεγάλης πορείας εργατικών αντιστάσεων που προμηνύουν μια καυτή άνοιξη. Οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία πάνε για πανελλαδική απεργία στις 5 Μάρτη και αμέσως μετά η 8 Μάρτη των Γυναικών εξελίσσεται σε πανεργατική κινητοποίηση. Παράλληλα, η νεολαία σε σχολεία και σχολές ξεσηκώνεται ενάντια στα σχέδια της Κεραμέως που χτυπούν τη δημόσια εκπαίδευση. Η αντιρατσιστική και αντιφασιστική δράση κορυφώνεται στις 21 Μάρτη με συλλαλητήρια σε πολλές πόλεις που συντονίζονται με τις διεθνείς δράσεις. Και δίπλα σε αυτό το κύμα αντιστάσεων ξεδιπλώνονται οι μάχες των εργατών της ΛΑΡΚΟ αλλά και της ΔΕΗ ενάντια στα κλεισίματα ενώ μετά τα Άγραφα και την Τήνο ξεσηκώνονται οι τοπικές κοινωνίες ενάντια στην καταστροφή που φέρνουν τα σχέδια για βιομηχανικές περιοχές με ανεμογεννήτριες.

Τίποτα από τη ζωή των απλών ανθρώπων δεν μένει ανέγγιχτο από τη μανία των καπιταλιστών και της κυβέρνησής τους να ξεπεράσουν την κρίση τους σε βάρος της εργατικής τάξης. Αυτή είναι η πραγματικότητα και δεν μπορεί να κρυφτεί πίσω από την προπαγάνδα για το «ιστορικό ρεκόρ» στα επιτόκια των ελληνικών ομο-

λόγων που έπεσαν κάτω από το 1%”.

“Τίποτα δεν μένει ανέγγιχτο από τη μανία των καπιταλιστών”, έγραφε η “Αποψη μας” στο φύλλο 1410 της Εργατικής Αλληλεγγύης, ανήμερα της πανεργατικής απεργίας ενάντια στο ασφαλιστικό νομοσχέδιο του Βρούτση στις 18 Φλεβάρη. Η ίδια η απεργία ήταν μια από τις πιο πετυχημένες των τελευταίων χρόνων:

“Χιλιάδες απεργοί γέμισαν το κέντρο της Αθήνας εκείνη τη μέρα. Ολόκληρη η Αττική παρέλυσε από την απεργία των συγκοινωνιών, πολλές γειτονιές θύμιζαν Κυριακή και τα λεωφορεία που είχαν ναυλώσει σωματεία και συλλογικότητες γέμιζαν απεργούς. Εκατοντάδες σχολεία, δημόσιες υπηρεσίες και επιχειρήσεις έκλεισαν. Τα καράβια στο λιμάνι του Πειραιά παρέμειναν δεμένα χάρη στην καθολική συμμετοχή των ναυτεργατών, ενώ μαζικά απήγγησαν και περιφρούρησαν την απεργία και οι εργάτες στους προβλήτες της CO-SCO. Οι απεργοί σιδηροδρομικοί που προχώρησαν και σε κατάληψη του σταθμού του Ρέντη. Χαρακτηριστική του πλήθους των διαδηλωτών ήταν η εικόνα του Συντάγματος όταν οι διαφορετικές απεργιακές συγκεντρώσεις συναντήθηκαν. Τα μπλοκ των απεργών εκτείνονταν και στους τέσσερις δρόμους γύρω από την πλατεία και απλώνονταν στην Πανεπιστημίου”. Αυτό ήταν το ρεπορτάζ του Στέλιου Μιχαηλίδη από την απεργία

Αθήνα, 5 Μάρτη

στην Αθήνα εκείνη τη μέρα.

Η εικόνα των πιο σκληρών αντεργατικών επιθέσεων που κλιμακώθηκαν εν μέσω πανδημίας ήρθε να δικαιώσει όσους απεργούσαν και να επιβεβαιώσει με ακόμη πιο σκληρό τρόπο την εκτίμηση ότι “τίποτε δεν θα μείνει ανέγγιχτο”. Όσον αφορά δε στην “επιστροφή στην κανονικότητα” και τα “ιστορικά ρεκόρ” της κυβέρνησης Μητσοτάκη, αυτά έχουν γίνει ήδη στάχτη και μπουρμπερη - φέρνοντας στην επιφάνεια την εικόνα μιας άρχουσας τάξης και μια κυβέρνησης που μόλις τρεις βδομάδες πριν σκάσει η επιδημία και στην Ελλάδα δεν μπορούσαν να δουν πέρα από τη μύτη τους.

Δίκιο

Η επιδημία ήρθε επίσης να αποδείξει το δίκιο των εργαζόμενων στα νοσοκομεία που όλα τα τελευταία χρόνια -και καθόλη τη διάρκεια της τωρινής διακυβέρνησης Μητσοτάκη- έχουν βρεθεί στην πρώτη γραμμή των αγώνων με αλληπάλληλες απεργιακές κινητοποιήσεις διεκδικώντας προσλήψεις εργαζομένων και σταμάτημα των ιδιωτικοποιήσεων που προχωρούσε μέσα στο χειμώνα το υπουργείο Υγείας.

“Στην Ελλάδα είμαστε έτοιμοι σε περίπτωση που εξαπλωθεί η νόσος να την αντιμετωπίσουμε; Κατά τη γνώμη μου όχι. Εχουμε ελάχιστα και υποστελεχωμένα κλειστά τμήματα αντιμετώπισης της λοίμωξης, με προσωπικό ήδη κουρασμένο από τα περιστατικά λοιμώξεων που αντιμετωπίζουν” έγραφε τη μέρα της πανεργατικής απεργίας η γιατρός πνευμονολόγος **Μαρία Ντάσιου** στο άρθρο της “Κορονοϊός, αγώνας όχι φόβος” στην Εργατική Αλληλεγγύη. “Δεν έχουν οριστεί νοσοκομεία που να δέχονται μόνο ύποπτα περι-

στατικά και όχι μαζί με άλλους εκατό ασθενείς, που περιμένουν στη σειρά για να εξεταστούν...”

Άλλο πρόβλημα που θα μπορούσε να ευνοήσει την ανάπτυξη και μετάδοση της νόσου, είναι το ότι η κοινωνία είναι σε κρίση. Πολλά νοικοκυριά αδυνατούν να τηρήσουν τους κανόνες υγιεινής. Οι συνθήκες επίσης που υπάρχουν στα προσφυγικά στρατόπεδα όπως: υγρασία, στάσιμα νερά, συνωστισμός, σκουπίδια στον περιβάλλοντα χώρο, έλλειψη ζεστού νερού, κακή και συχνά βρώμικη και σάπια τροφή είναι συνθήκες που κάνουν την εξάπλωση της νόσου πιθανή. Ο φόβος δεν αρκεί, ο ρατσισμός που ξεσηκώνουν τα ΜΜΕ πρέπει να πολεμηθεί. Πρέπει να παλεύουμε για την γρήγορη στελέχωση όλων των βαθμίδων των δομών Υγείας και την ανάληψη πρωτοβουλιών από τις δομές Υγείας με σωστό προγραμματισμό, σχεδιασμό και πλαίσιο”.

Από τις αρχές Φλεβάρη προειδοποιούσαν οι εργαζόμενοι στην Υγεία απαιτώντας δημόσια υγεία και όχι ρατσισμό, αλλά ποιος τους άκουγε; Σίγουρα όχι η κυβέρνηση Μητσοτάκη, καθώς το μόνο που την ενδιέφερε εκεί-

νες τις μέρες ήταν να κάνει επίδειξη πυγμής και να αλλάξει την ατζέντα που έβαλε η πανεργατική καλλιέργοντας το “φόβο και τον ρατσισμό”. Συγκεκριμένα, επιχειρώντας στις 22 Φλεβάρη την απόβαση των ΜΑΤ στα νησιά της **Λέσβου** και της **Χίου** με στόχο τη δημιουργία κλειστών στρατοπέδων.

Φιάσκο

Αυτή η επίδειξη πυγμής κατέληξε σε φιάσκο. Η τριήμερη απεργία στη Λέσβο και η μαζική συμμετοχή στα μπλόκα τσάκισε το σχέδιο καταστολής. “Την τρίτη μέρα φαινόταν πλέον ότι τα ΜΑΤ ηττούνταν”, δήλωνε ο **Στέφανος** από το Μανταμάδο στη συνέντευξή του στην Εργατική Αλληλεγγύη. “Η αποχώρησή τους ήταν κάτι το απίστευτο. Πλήθος κόσμου από το δρόμο και από το βουνό να τους ακολουθεί από πίσω. Την επόμενη μέρα που έφυγαν έβλεπες όλα τα πρόσωπα να είναι χαρούμενα. Ήταν μια νίκη που μπορεί να δώσει πνοή για άλλες νίκες. Ο κόσμος κινητοποιήθηκε γιατί είναι αγανακτισμένος για τις τιμές στο γάλα και στο λάδι που πέφτουν για τους παραγωγούς και ανεβαίνουν στα ράφια των σουπερμάρκετ, για τις συντάξεις που πετσοκόβονται στο ασφαλιστικό - και περνάει στο ντούκου από τα ΜΜΕ που χύνουν ρατσιστικό δηλητήριο”.

Αυτή ήταν η εικόνα της κυβέρνησης Μητσοτάκη μετά την πανεργατική απεργία και την απόβαση στη Λέσβο. Η εικόνα μιας κυβέρνησης που ο κόσμος την παίρνει με τις πέτρες - ακριβώς τις μέρες που η κρίση της επιδημίας ήταν έτοιμη να σκάσει μπροστά στα μούτρα τους: “Η Δευτέρα 24/2 έκλεισε με μια ακόμα παγκόσμια πρωτιά: Το χρηματιστήριο της Αθήνας είχε τη χειρότερη πτώση από όλα τα χρηματιστήρια του πλανήτη. Ο πανικός, διεθνώς, πυροδοτήθηκε από τα νέα για την εξάπλωση του κορονοϊού στην Ιταλία. Διακόσια περίπου περιστατικά έχουν

- Πιάνουμε το νήμα των μαχών

καταγραφεί μέχρι την ώρα που γράφεται αυτό το κείμενο στην Ιταλία. Το Μιλάνο, η “οικονομική πρωτεύουσα” της Ιταλίας παρέλυσε. Ο ΠΟΥ φοβάται ότι η επιδημία μπορεί να πάρει ανεξέλεγκτες και δραματικές διαστάσεις” έγραφε χαρακτηριστικά ο **Σωτήρης Κοντογιάννης** στις 26/2.

Τις αγνόησαν όλες αυτές τις εξελίξεις στην κυβέρνηση. Το μόνο που τους ένοιαζε ήταν να αντιστρέψουν το κλίμα από την ήττα στα νησιά μέσα από μια νέα ρατσιστική κλιμάκωση -κινητοποιώντας ξανά τον κρατικό μηχανισμό στον “πόλεμο” ενάντια στην “εισβολή” των προσφύγων στα σύνορα του Έβρου. Με τις ευλογίες, μάλιστα, της Επιτρόπου Φον Ντερ Λάιεν που στις αρχές Μάρτη -ακριβώς τι μέρες που η επιδημία του κορονοϊού άρχιζε να μετράει τριψήφιο αριθμό στη Βόρειο Ιταλία- επισκέφθηκε σαν πιο “καυτό” σημείο τον Έβρο για να πει στο Μητσοτάκη ότι είναι η “ασπίδα” της Ευρώπης. Η “ασπίδα” δεν μπόρεσε να αποτρέψει τον κορονοϊό να σαρώσει την Ευρώπη ούτε να αποδείξει τους ηγέτες της ΕΕ λιγότερο στραβούς από το Μητσοτάκη.

Πέτυχε να αφήσει πίσω της τουλάχιστον 2 νεκρούς πρόσφυγες ξεσηκώνοντας την οργή σε διεθνές επίπεδο- με χιλιάδες διαδηλωτές να ξεχύνονται στους δρόμους της Γερμανίας και άλλων χωρών και βέβαια στην Ελλάδα. Παρά τον ορυμαγδό της ρατσιστικής προπαγάνδας στα ΜΜΕ. Και παρά τη συναίνεση που έδωσαν στην κυβέρνηση ο ΣΥΡΙΖΑ και το ΚΚΕ (ο πρώτος με την στάση του ότι θα έκανε τα ίδια “χωρίς τυμπανοκρουσίες” και το δεύτερο υποθετώντας τα περί “ασύμμετρης απειλής” της κυβέρνησης). Στις **5 Μαρτίου** το αντιρατσιστικό κίνημα ξεχύθηκε κατά δεκάδες χιλιάδες στην Αθήνα και σε πολλές άλλες πολεις για να καταγγείλει τις ρατσιστικές επιχειρήσεις της κυβέρνησης στον Έβρο και τις φασιστικές επιθέσεις μαζί και ακροδεξιών στον Έβρο και στα νησιά.

Τρεις μόλις μέρες μετά ακολούθησε η **απεργιακή 8 Μάρτη** την παγκόσμια μέρα της Γυναίκας, μια μαζικότατη κινητοποίηση -παρά το γεγονός ότι έγινε Κυριακή και μέσα σε συνθήκες που άρχιζαν τα καλέσματα για περιορισμό του συγχρωτισμού: “Χιλιάδες διαδηλώτριες και διαδηλωτές συμμετείχαν την Κυριακή 8 Μάρτη στην απεργιακή συγκέντρωση στην πλατεία Κλαυθμώνος. Με συνθήματα όπως «Κλείστε τα στρατόπεδα τα ρατσιστικά, κάτω τα μέτρα τα σεξιστικά» έγινε η υποδοχή των εκατοντάδων προσφυγισσών και προσφύγων από τα στρατόπεδα συγκέντρω-

Αθήνα, Παγκόσμια ημέρα Γυναικών 8 Μάρτη

σης της **Μαλακάσας**, του **Σχιστού**, του **Ελαιώνα** και της **Κορίνθου** που συμμετείχαν στην κινητοποίηση μαζί με τα παιδιά τους. Παρουσία με πανό είχαν οι Σύλλογοι Εργαζόμενων στα νοσοκομεία **Γεννηματάς** και **Άγιος Σάββας**, η **ΠΟΣΠΕΡΤ**, εργαζόμενες/οι του **ΥΠ.ΠΟ**, εκπαιδευτικοί μέλη **Συλλόγων Δασκάλων** και **ΕΛΜΕ**, εργαζόμενες/οι στην **Επιθεώρηση Εργασίας** και το **Υπουργείο Οικονομικών**, η **Aurora-Ενωτική δράση εργαζόμενων Ιντρακόμ**. Δίπλα στα μπλοκ από τα στρατόπεδα διαδήλωσε η **ΚΕΕΡΦΑ**. «Είμαστε σαν σε φυλακή», μας είπε η Λέιλα Μοχάμεντ από τον Ελαιώνα «Δεν θέλουμε πολλά, μια δουλειά για να έχουμε ένα σπίτι και για να ζήσουμε»». (Εργατική Αλληλεγγύη 11/3).

Μόρια

Το Σάββατο 14 Μάρτη ενώ ήδη είχαν ληφθεί τα πρώτα μέτρα καραντίνας (και οι πιέσεις της κυβέρνησης για να σταματήσει ό,τι προγραμματισμένη κινητοποίηση υπήρχε, δυνάμωσαν) πάνω από 800 άτομα διαδήλωσαν στη Λέσβο απαιτώντας να εκκενωθεί η Μόρια στη μεγαλύτερη κινητοποίηση που έγινε στο νησί μετά τον τριήμερο ξεσηκωμό του Φλεβάρη.

Στις 21 Μάρτη η **ΚΕΕΡΦΑ** πραγματοποίησε μια ιστορική συμβολική συγκέντρωση στο Σύνταγμα -σπάζοντας την απαγόρευση των συγκεντρώσεων πάνω από 10 άτομα που είχε επιβάλλει η κυβέρνηση λίγες μέρες πριν- και έχοντας στην πρώτη γραμμή τους εργαζόμενους στα νοσοκομεία, τους μετανάστες και τους πρόσφυγες, εστιάζοντας στο αίτημα εκκενώστε τώρα όλα τα στρατόπεδα -ενώ την ίδια μέρα έγιναν εξορμήσεις σε συνοικίες και συμβολικές συγκεντρώσεις και σε άλλες πόλεις της Ελλάδας.

Από τις 23 Μάρτη και μετά, οπότε επιβάλλεται και η απαγόρευση κυκλοφορίας, δίπλα στην προπαγάνδα περί “ατομικής ευθύνης” για τυχόν

εξάπλωση της επιδημίας, η κυβέρνηση προσπαθεί να απαγορεύσει με πρόσχημα τις όποιες κινητοποιήσεις. Η συνδικαλιστική ή όποια άλλη κινηματική δράση δεν περιλαμβάνονται στη λίστα των αδειών μετακίνησης μέσα στη γενικευμένη καραντίνα άρα τιμωρούνται με 150 ευρώ πρόστιμο. Τα αφεντικά μπορούν να απολύουν, να αφήνουν απλήρωτους ή να στοιβάζουν τους εργαζόμενους στους χώρους εργασίας χωρίς μέτρα προστασίας, η κυβέρνηση μπορεί να μαντρώνει τους πρόσφυγες στα στρατόπεδα αλλά το να απεργείς ή να διαδηλώνεις θεωρείται “ανευθυνότητα” και τιμωρείται.

Κάτω από τέτοιες είδους πιέσεις οι ηγεσίες στα συνδικάτα -ακολουθώντας και το παράδειγμα συναίνεσης του Τσίπρα που καλούσε “να βάλουμε όλοι πλάτη”- είχαν ακυρώσει προγραμματισμένες κινητοποιήσεις όπως η απεργία της ΠΟΕΔΗΝ για τις 5 Μάρτη. Αναβλήθηκε με ένα δελτίο τύπου για τις 7 Απρίλη με το **Συντονιστικό των Νοσοκομείων** να τοποθετείται “ότι η αναστολή της απεργίας είναι λάθος, ακριβώς εξαιτίας του κορονοϊού” και ότι χρειάζεται συνέχιση των αγώνων για να πιεστεί η κυβέρνηση για άμεσες προσλήψεις και στήριξη του ΕΣΥ.

Μέσα από μια σειρά βήματα, η κινητοποίηση της βάσης κατάφερε να ξεπεράσει την αδράνεια της ηγεσίας. Μέσα από τις συνελεύσεις και τις συμβολικές διαμαρτυρίες που άρχισαν να πραγματοποιούνται στον Άγιο Σάββα, στο **Αττικό** και άλλα νοσοκομεία, η ΟΕΝΓΕ αρχικά αποφάσισε και υλοποίησε διαμαρτυρία στο υπουργείο Υγείας ενώ στήριξε και την πρόταση για κινητοποίηση στις πύλες των νοσοκομείων στις 7 Απρίλη. Πρόταση που έβαλε το Συντονιστικό των Νοσοκομείων -ήδη από τις 12 Μάρτη- και στη συνέχεια και το **Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή** στις ομοσπονδίες των εργαζομένων στην Υγεία. (Η ηγεσία της ΠΟΕΔΗΝ

παρότι δεν έβγαλε κάλεσμα, κάλεσε τα σωματεία να στηρίξουν τις κινητοποιήσεις).

Υγεία

Τελικά στις **7 Απρίλη** στις πύλες των νοσοκομείων όλης της χώρας ξεσκέπαστηκε η υποκρισία της κυβέρνησης και μίλησαν οι ίδιοι οι απεργοί εργαζόμενοι της Υγείας. Η ημέρα δράσης για την Υγεία μετατράπηκε παντού σε μαζικές συγκεντρώσεις εργαζόμενων και συμπαραστατών που απαίτησαν την ικανοποίηση όλων των αιτημάτων των υγειονομικών για την αντιμετώπιση της πανδημίας εδώ και τώρα! Η προκλητική παρουσία της αστυνομίας σε πολλά νοσοκομεία αντί να τρομοκρατήσει όπως θα ήθελε η κυβέρνηση τους συγκεντρωμένους, τους εξόργισε ακόμα περισσότερο.

Τα νοσοκομεία δεν ήταν ο μόνος χώρος που οι εργαζόμενοι έγραψαν στα παλιά τους τα παπούτσια τις απαγορεύσεις της κυβέρνησης. Είδαμε τις τελευταίες 3 εβδομάδες απεργίες και διαμαρτυρίες στο **Ωνάσειο** και άλλες ιδιωτικές κλινικές, στα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια, στον όμιλο **Ελλάκτωρ**, στον **ΑΛΦΑ**, στους **ντελιβεράδες**, στον κλάδο των **επιστημόνων**, στην **Υπηρεσία Ασύλου**, στα **σούπερ μάρκετ**, στις **φοιτητικές εστίες**, στην **Τελτεφόρμανς**, στο **Βοήθεια στο Σπίτι**, στη **ΛΑΡΚΟ**, στον **επισιτισμό-τουρισμό**, στους **ναυτεργάτες**, στον **Παπα-**

στράτο, στην **ΒΕΑΤ**, στους **λιμενεργάτες** – για να αναφέρουμε μερικές από αυτές. Στις **14 Απριλίου** μια σειρά σωματεία πραγματοποίησαν διαμαρτυρία έξω από το υπουργείο Εργασίας και ακολούθησαν οι εκπαιδευτικοί στο υπουργείο Παιδείας στις 16 Απρίλη και η μαζική τους συγκέντρωση στη Βουλή στις 24 Απρίλη.

Τα μέτρα απαγόρευσης κυκλοφορίας δεν σταμάτησαν ούτε τις δράσεις ενάντια στον ρατσισμό και τον φασισμό. Πέρα από την πραγματοποίηση διαδυκτιακών εκδηλώσεων, συνεντεύξεων τύπου και τις καμπάνιες υπογραφών με αίτημα την εκκένωση των στρατοπέδων, κλιμακώθηκαν μια σειρά από δράσεις της **ΚΕΕΡΦΑ**: Διαμαρτυρίες και επισκέψεις στη Μαλακάσα, στην Κόρινθο, στον Ελαιώνα, στο Σχιστό, στην **Αμυγδαλέζα**, στα **Διαβάτα** στη Θεσσαλονίκη, στον **Κατσικά** στα Γιάννενα. Διαμαρτυρίες έξω από τα αστυνομικά τμήματα **Περιστερίου** και **Βουλιαγμένης** όπου οι ίδιοι οι κρατούμενοι προχώρησαν σε απεργία πείνας. Ενώ στην **ΒΙΑΛ**, στη **Μόρια**, στην Κόρινθο, στην Μαλακάσα και στο **Παρανέστι** Δράμας, ήταν οι ίδιοι οι πρόσφυγες και οι μετανάστες που ξεσηκώθηκαν ενάντια στις συνθήκες διαβίωσης και στις συνθήκες κράτησης.

Τα μέτρα απαγόρευσης κυκλοφορίας δεν σταμάτησαν ούτε τις δράσεις για την υπεράσπιση του περιβάλλοντος, πχ ενάντια στην εξάπλωση της Cosco στο λιμάνι του **Πειραιά** ή τη μαζική καμπάνια υπογραφών ενάντια στον Χατζηδάκη και το περιβαλλοντοκόνο νομοσχέδιο που επιμένει να ψηφίσει μέσα στην πανδημία.

Πηγαίνοντας προς την Εργατική Πρωτομαγιά η εργατική άνοιξη για την οποία μιλάγαμε δύο μήνες πριν βρίσκεται ήδη εδώ, παρά την καραντίνα, παρά τις απαγορεύσεις και παρά την απειλή της επιδημίας. Η φετινή Πρωτομαγιά είναι το νήμα που μας συνδέει με όλους αυτούς τους αγώνες και ακόμη περισσότερο το νήμα που μας ενώνει με τους πιο δύσκολους που είναι μπροστά μας.

Γιώργος Πίπτας

Με έμπνευση από τους επαναστατικούς Μάηδες της τάξης μας

1936

Στις αρχές του 1936 ο Γάλλος σκηνοθέτης Ζαν Ρενουάρ γύρισε ένα ντοκιμαντέρ που έμεινε στην ιστορία. Είχε τίτλο *La vie est nous*, Η Ζωή είναι δική μας. Το χρηματοδότησε το Γαλλικό Κομμουνιστικό Κόμμα για την προεκλογική εκστρατεία του Απρίλη εκείνης της χρονιάς. Σε μια σκηνή ένας βιομήχανος υμνεί την «αγορά», σε μια άλλη εργάτες επιτίθενται στους χρονομέτρους που τους βάζουν να δουλεύουν σαν τρελοί.

Οι εκλογές έγιναν στα τέλη Απρίλη, το **Λαϊκό Μέτωπο** θριάμβησε. Κι η εργατική τάξη αποφάσισε ότι είχε έρθει η ώρα να κάνει τη ζωή δική της, με τη συλλογική δράση της στα εργοστάσια και τους χώρους δουλειάς. Δεν ήταν μια ξαφνική παρόρμηση: τα χρόνια που είχαν προηγηθεί είχε δώσει μάχες ενάντια στο φασισμό που σήκωνε κεφάλι, ενάντια στις θυσίες που είχε φέρει η μεγαλύτερη κρίση του καπιταλισμού μέχρι τότε.

Στις 11 Μάη οι εργάτες στο εργοστάσιο αεροπλάνων Μπρεγκέ στη Χάρβη έκαναν απεργία και κατάληψη που κράτησε μια νύχτα. Ανάγκασαν το αφεντικό να επαναπροσλάβει δυο συνδικαλιστές που είχε απολύσει και επίσης, κάπι ανεπανόληπτο, να πληρώσει και τα μεροκάματα της απεργίας. Στις 13 και 14 Μάη έγιναν παρόμοιες απεργίες σε εργοστάσια στην Τουλούζ και το Παρίσι.

Ρήγμα

Το αποφασιστικό ρήγμα ήρθε στις 28 Μάη, στην αυτοκινητοβιομηχανία της Ρενό Μπιγιανκούρ, στο Παρίσι. Ήταν η μεγαλύτερη αυτοκινητοβιομηχανία έξω από τις ΗΠΑ. Εκεί δούλευαν τριάντα χιλιάδες εργάτες -κατασκεύαζαν από αυτοκίνητα μέχρι τρακτέρ και κινητήρες αεροπλάνων.

Ήταν επίσης ένα σκληρό ανταργατικό κάστρο: τρελοί ρυθμοί δουλειάς, χαφιέδες παντού, απαγορεύσεις, «στρατιωτική πειθαρχία» που επέβαλαν οι εργοδηγοί και οι «τεχνικοί». Οι πρώτες, μικρές, μάχες, είχαν ξεσπάσει το 1935: ένα από τα «ταπεινά» αιτήματα των εργατών ήταν η κατασκευή ενός γκαράζ για τα ποδήλατά τους.

Η απεργία και η κατάληψη της Ρενό-Μπιγιανκούρ έσυρε τους εργοδότες της βαριάς βιομηχανίας στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων. Το απεργιακό κύμα έμοιαζε να καταλαγιάζει. Οι εργοδότες δέχτηκαν αιτήματα για αυξήσεις αλλά ήταν ανένδoτοι στο ζήτημα της συλλογικής σύμβασης. Τούτο θα σήμαινε ότι αναγνωρίζουν το δικαίωμα του συνδικάτου να έχει λόγο στο «βασιλείο» τους. Οι διαπραγματεύσεις σταμάτησαν και το απεργιακό κύμα πήρε γιγάντιες διαστάσεις. Περίπου 150 χιλιάδες μεταλργάτες κατέλαβαν τα εργοστάσια που δούλευαν στην περιφέρεια του Παρισιού.

Θεσσαλονίκη, Μάης 1936

Ήδη από την 1 Ιούνη το κίνημα είχε αρχίσει να απλώνεται στα μικρότερα εργοστάσια. Το μεσημέρι εκείνης της μέρας 66 εργοστάσια είχαν καταληφθεί. Στο σχόλασμα της βάρδιας ο αριθμός είχε φτάσει τα 150. Στις μέρες που ακολουθήσαν οι απεργίες εξαπλώθηκαν στη χημική βιομηχανία, στην υφαντουργία, στις μεταφορές, στη βιομηχανία τροφίμων, στα τυπογραφεία, στη βιομηχανία κατασκευής επίπλων, στα διυλιστήρια.

Από το Παρίσι εξαπλώθηκε στις άλλες πόλεις. Στις περισσότερες περιπτώσεις τα αφεντικά έσπευδαν να υπογράψουν τοπικές συμφωνίες, όμως σε λίγες ώρες οι απεργίες ξανάρχιζαν. Στις 4 Ιούνη η απεργία είχε παρoλύσει τη διανομή του τύπου, είχε κλείσει τα ξενοδοχεία, τα εστιατόρια, τα μεγάλα εμπορικά καταστήματα. Τα κοινά χαρακτηριστικά παντού ήταν η ενεργητική συμμετοχή των ασυνδικαλιστων εργατών και εργατριών στην απεργία και την κατάληψη και η μεγάλη συμπαράσταση από τα φτωχά μικροαστικά στρώματα. Η εργατική τάξη βάδιζε μπρος και έδινε ελπίδα.

Στις 4 Ιούνη η κυβέρνηση του Λαϊκού Μετώπου ανέλαβε επίσημα τα καθήκοντά της. Εκείνη τη μέρα 500 χιλιάδες εργάτες και εργάτριες βρίσκονταν μέσα σε κατειλημμένα εργοστάσια. Η ατμόσφαιρα ήταν γιορτινή. Κόκκινες σημαίες κυμάτιζαν στις πύλες και τις τοιμιένρες. Κι όχι μόνο στα εργοστάσια. Μια από τις διάσημες φωτογραφίες εκείνων των ημερών είναι οι εργαζόμενες στο πολυκατάστημα Γκαλερί Λαφαγιέτ που ξεκουράζονται στην τάρτασα του. Οι απεργοί οργάνωναν συναυλίες και χορούς, με όλη τη γειτονιά να συμμετέχει και να εξασφαλίζει την τροφοδοσία.

Οι καπιταλιστές ήταν τρομοκρατημένοι. Όταν οι αντιπρόσωποί τους πήγαν στην συνάντηση με τα συνδικάτα που κάλεσε ο πρωθυπουργός **Λεόν Μπλουμ** υπέγραψαν τις συμφωνίες της Ματινιόν (η πρωθυπουργική κατοικία). Για πρώτη φορά καθιερώνονταν οι συλλογικές συμβάσεις, η εβδομάδα των 40 ωρών εργασίας χωρίς μείωση των αποδοχών -αντίθετα έγιναν αυξήσεις.

Κατακτήσεις

Και επίσης κάτι πρωτόγνωρο: δυο βδομάδες πληρωμένες διακοπές για όλους τους εργάτες/τριες. Το καλοκαίρι του 1936 εκατοντάδες χιλιάδες εργάτες και εργάτριες έκαναν «κοινωνικό τουρισμό». Έφτασαν μέχρι τα πολυτελή θέρετρα των πλουσίων: μια εργάτρια από το Παρίσι περιέγραφε αργότερα τη φρίκη στα πρόσωπα των πλούσιων παραθεριστών στα εστιατόρια της Κυανής Ακτής που πίστευαν ότι ο «όχλος» έτρωγε με τα χέρια.

Καμιά από αυτές τις κατακτήσεις δεν υπήρχε σαν αίτημα στο προεκλογικό πρόγραμμα του Λαϊκού Μετώπου. Και το εντυπωσιακό ήταν ότι η εργατική τάξη δεν γύριζε στη δουλειά επειδή οι συνδικαλιστές με τις ευλογίες των υπουργών υπέγραψαν ένα «κοινωνικό συμβόλαιο». Οι καταλήψεις και οι απεργίες συνεχίστηκαν. Ένα σύνθημα που άρχιζε να διαδίδεται ήταν το «Όλα είναι δυνατά!»

Χρειάστηκε η παρέμβαση του ΚΚΓ, που είχε το μεγαλύτερο κύρος από τα κόμματα του Λαϊκού Μετώπου, για να σταματήσει το κύμα. Ο **Τορέξ**, ο γραμματέας του, έγραψε ένα άρθρο στο οποίο δήλωνε ότι «πρέπει να ξέρουμε πότε να σταματάμε μια απεργία». Λίγες μέρες μετά, βρέθηκε

στην Μασσαλία να τραβάει το αυτί στους «τυχοδιώκτες» που συνέχιζαν τις καταλήψεις, μέχρι και το διάσημο καζίνο της ήταν υπό κατάληψη.

Η Αριστερά του κοινοβουλευτικού δρόμου έλεγε εκείνο τον Μάη και Ιούνη ότι όχι, δεν «είναι όλα δυνατά». Δεν έλεγε αλήθεια κι όχι μόνο για την Γαλλία. Ο Μάης του '36 ήταν η άνοιξη των εργατών και αλλού.

Στην Ελλάδα ήταν ο μήνας της **Γενικής Απεργίας** στη **Θεσσαλονίκη** και σε όλη τη βόρεια Ελλάδα. Οι «μέρες Μαγιοού» ξεκίνησαν με την απεργία των καπνεργατών για την συλλογική τους σύμβαση και μετά την σφαγή των διαδηλωτών από την αστυνομία μετατράπηκε σε μια μετωπική αντιπαράθεση με την κυβέρνηση του Μεταξά που λίγους μήνες μετά θα επέβαλε τη δικτατορία του Παλατιού και του στρατού. Για δυο μέρες η Θεσσαλονίκη βρισκόταν ουσιαστικά στα χέρια της Κεντρικής Απεργιακής Επιτροπής. Η εξάπλωση της απεργίας μπορούσε να φέρει την πτώση της κυβέρνησης και να φράξει το δρόμο στα δικτατορικά σχέδια. Όμως, η ευκαιρία χάθηκε, γιατί η ηγεσία του ΚΚΕ κυνηγούσε τη συνεργασία με το αστικό κόμμα των Φιλελευθέρων και δεν ήθελε «τυχοδιωκτισμούς».

Οι εφημερίδες που κάλυπταν τα «γεγονότα» έγραφαν για «την όψιν της ισπανοποιηθείσας Θεσσαλονίκης». Πράγματι, εκείνο τον Μάη η εργατική τάξη στην Ισπανία βρισκόταν στη κορύφωση ενός τεράστιου κύματος πολιτικών και οικονομικών απεργιών και ριζοσπαστικοποίησης. Τον Ιούλη το πραξικόπημα του στρατηγού **Φράνκο** θα άνοιγε την αυλαία στην **Ισπανική Επανάσταση**.

Ξαφνικά, ακόμα και τα πιο μεγάλα ΜΜΕ ανακαλύπτουν ότι οι εργάτες και οι εργάτριες έχουν δύναμη. «Είστε η μηχανή που κάνει τα πάντα να λειτουργούν» λένε οι στίχοι ενός τραγουδιού της Αλίσια Κιζ που έπαιζε το CNN την περασμένη βδομάδα. Στο βίντεο διαδχόνταν η μια την άλλη οι εικόνες των εργαζόμενων στις αποθήκες, στα νοσοκομεία, στα σουπερμάρκετ και τα φάσφουντ, των εκπαιδευτικών και των καθαριστριών, των εργαζόμενων στις συγκοινωνίες. Όμως, η τάξη που κάνει τα πάντα να λειτουργούν, έχει και τη δύναμη να δώσει τη δική της απάντηση στην κρίση ενός συστήματος που γεννά πανδημίες και φτώχεια. Αυτό είναι το μήνυμα της φετινής εργατικής Πρωτομαγιάς.

Σύγκρουση

Αυτή η προοπτική περνάει από την σύγκρουση με τις κυβερνήσεις και τις άρχουσες τάξεις που υπηρετούν, την κυβέρνηση της ΝΔ εδώ. Οι επιλογές τους σιμναναν ότι εκατοντάδες εκατομμύρια «απλοί» άνθρωποι βρέθηκαν ανυπεράσπιστοι απέναντι στην πανδημία του κοροναϊού. Κι ενώ η απειλή δεν έχει εξαφανιστεί βιάζονται για «επανεκκίνηση της οικονομίας» φορτώνοντας τα βάρη της κρίσης του συστήματός τους στις δικές μας πλάτες.

Μας λένε ότι ο Μάης είναι η αφετηρία της «εξόδου» από την κρίση. Λένε ψέματα. Η δικιά μας απάντηση είναι να κάνουμε τον Μάη αφετηρία της επίθεσης της εργατικής τάξης. Σε αυτή την αναμέτρηση μας χρειάζεται η παράδοση των «Μάηδων» της εργατικής τάξης που σημάδεψαν την ιστορία. Όχι μόνο για να έμπνευστούμε αλλά και για να δυναμώσουμε την Αριστερά του αντικαπιταλισμού και της επανάστασης που βαδίζει σε αυτό το δρόμο.

1968

Στις 29 Μάη του 1968 οι ειδήσεις ανέφεραν την εξαφάνιση του πανίσχυρου προέδρου της Γαλλίας, του Σαρλ Ντε Γκολ. Αποδείχτηκε ότι είχε πάει στο αρχηγείο των γαλλικών στρατευμάτων στη Δυτική Γερμανία για να συναντήσει τον διοικητή τους, έναν παλιό γνώριμο. Όταν τον είδε του είπε «Μασού, έχουν γαμωθεί τα πάντα». Μια μαζική απεργία είχε παρoλύσει τα πάντα στη Γαλλία για δυο βδομάδες. Οι «κορυφές του κράτους» είχαν παρoλύσει. Αργότερα ο Εντουάρντ Μπυαλαντίρ, σύμβουλος του πρωθυπουργού Πομπιντού, θα έγραφε ότι «η κυβέρνηση είχε πάψει να είναι όργανο σχεδιασμού κι αποφάσεων. Θύμιζε μια ασυνάρτητη ομάδα κουτσομπόληδων».

Ένα μήνα πριν τίποτα από αυτά δεν υπήρχε στον ορίζοντα των σχολιαστών του κατεστημένου. Η Λε Νοντ διαπίστωνε στις αρχές του Απρίλη σε κύριο άρθρο της ότι «Η Γαλλία βαριέται». Ακόμα και στην πλειοψηφία της ριζοσπαστικής Αριστεράς η κυρίαρχη αντίληψη ήταν ότι αμφισβήτηση του συστήματος δεν μπορεί να έρθει από μια εργατική τάξη «βολεμένη».

Στην πραγματικότητα, τα μεταπολεμικά χρόνια της ξέφρενης ανάπτυξης του καπιταλισμού είχαν δημιουργήσει μια νέα εργατική τάξη κατά πολύ μεγαλύτερη από αυτήν της δεκαετίας του '30: κόσμος που ήρθε από τα χωριά στις πόλεις στη διάρκεια της οικονομικής άνθησης των προηγούμενων χρόνων, γυναικές που έμπαιναν μαζικά στην «αγορά εργασίας». Σε συνδυασμό με τις παραδόσεις της «παλιάς» εργατικής τάξης και τις συνθήκες της εντατικοποίησης και των χαμηλών μισθών γεννούσαν ένα εκρηκτικό μείγμα.

Σπίθα

Η σπίθα που έβαλε τη φωτιά ωστόσο ήρθε από τους φοιτητές και τις φοιτήτριες. Οι κινητοποιήσεις στα πανεπιστήμια είχαν κλιμακωθεί στην περίφημη «νύχτα των οδοφραγμάτων» στις 10-11 Μάη. Χιλιάδες φοιτητές αντιμετώπισαν τις λυσσαλέες εφόδους των ΜΑΤ της εποχής στο Καρτίε Λατέν. Οι πιο έμπειροι παρατηρητές διέκριναν την συμμετοχή πολλών νέων εργατών από τις συνοικίες στις συγκρούσεις. Και την επόμενη μέρα ακόμα και η κυβέρνηση διαπίστωνε ότι οι απόπειρες να απομωνώσει τους «ταραχοποιούς» έφεφταν στο κενό.

Η εργατική τάξη συμπαθούσε τα «παίδια». Οι απεργίες άρχισαν να πολλαπλασιάζονται με ταχύτητα. Αυτή η πίεση αναγκάζει τα συνδικάτα να καλέσουν την πανεργατική απεργία στις 13 Μάη, προκειμένου να εκτονώσουν την οργή. Η διαδήλωση στο Παρίσι ήταν η μεγαλύτερη που είχε δει η γαλλική πρωτεύουσα από την Απελευθέρωση το 1944.

Παρίσι, Μάης 1968

Να πώς περιγράφει την κατάσταση ένας αυτόπτης μάρτυρας: «Ολόκληρα κομμάτια εργαζόμενων στα νοσοκομεία βάδιζαν με τις άσπρες ποδιές τους... Κάθε εργοστάσιο, κάθε μεγάλος χώρος δουλειάς αντιπροσωπευόταν με τα πανό των συνδικάτων. Πολυάριθμες ομάδες σιδηροδρομικών, ταχυδρομικών, τυπογράφων, εργαζόμενων στο μετρό, μεταλλεργατών, εργαζόμενων στο αεροδρόμιο, μπορούούπαλλήλων, ηλεκτρολόγων, δικηγόρων, εργατών ιματισμού, τραπεζοϋπάλληλων, οικοδόμων, εργαζόμενων στις βιομηχανίες γυαλιού και χημικών, σερβιτόροι, δημοτικοί υπάλληλοι, ζωγράφοι και ντεκορατέρ, εργάτες φωταερίων, οδοκαθαριστές, οδηγοί λεωφορείων, εκπαιδευτικοί, η μια σειρά μετά την άλλη, η σάρκα και το αίμα της σύγχρονης καπιταλιστικής κοινωνίας, μια ατέλειωτη μάζα, μια δύναμη που μπορούσε να παρασύρει τα πάντα μπροστά της, αν αποφάσιζε να το κάνει».

Όπως έλεγε ένα σύνθημα που αποθανατίστηκε σε ντοκιμαντέρ και φωτογραφίες, ο αγώνας είχε περάσει από τα «αδύναμα χέρια των φοιτητών στα δυνατά χέρια των εργατών». Μια βδομάδα ακριβώς μετά τη "νύχτα των οδοφραγμάτων", οι σιδηροδρομικοί άρχισαν να καταλαμβάνουν τους σταθμούς και τα αμαξοστάσια.

Την Δευτέρα 20/5, οι απεργίες απλώθηκαν στις ασφαλιστικές εταιρείες, στα πολυκαταστήματα, στις τράπεζες και στα τυπογραφεία. Πλέον, περίπου δέκα εκατομ-

μύρια εργάτες βρίσκονταν σε απεργία. Ένας άγγλος δημοσιογράφος έστειλε το παρακάτω τηλεγράφημα στην εφημερίδα του: «Την Τετάρτη οι νεκροθάφτες κατέβηκαν σε απεργία. Δεν είναι καιρός, ούτε να πεθαίνει κανείς τέτοιες ώρες». Τα κόμματα της κοινοβουλευτικής αριστεράς και οι ηγεσίες των συνδικάτων αναγκάζονται να στηρίξουν τις καταλήψεις, που ξεσπάνε από τα κάτω.

Παράδοση

Και μαζί με τις απεργίες ερχόταν πάλι η παράδοση του '36, οι καταλήψεις. Οι διευθυντές αποτέλεσαν τον αγαπημένο στόχο των εργατών. Συνήθως κατέληγαν κλειδωμένοι στα γραφεία τους παρά τις εκκλήσεις των συνδικαλιστών για την «απελευθέρωσή» τους. Μάλιστα σε περιπτώσεις όπως της Sud Aviation, τους έβαζαν να ακούν σε megάφωνα τη Διεθνή. Οι καταλήψεις των εργοστασίων και οι «ομηρίες» των διευθυντών αμφισβητούσαν το «ιερό δικαίωμα» της ιδιοκτησίας και διευθυντικής εξουσίας. Όταν ο Ντε Γκολ αποφάσισε να κάνει διάγγελμα στις 29 Μάη μόνο το ραδιόφωνο ήταν διαθέσιμο. Οι εγκαταστάσεις της κρατικής τηλεόρασης ήταν υπό κατάληψη.

Η κυβέρνηση στράφηκε στις συνδικαλιστικές ηγεσίες για συμβιβασμό. Ανταποκρίθηκαν με τις «συμφωνίες της Γρενέλ» που πρόβλεπαν 35% αύξηση στο κατώτατο μισθό ανάμεσα στα άλλα. Όμως, όταν

οι συνδικαλιστές πήγαν να τις περάσουν από τη συνέλευση της Ρενό Μπιγιανκούρ οι συγκεντρωμένοι εργάτες τους άκουσαν υπομονετικά και σιωπηλοί και μετά τις καταψήφισαν.

Ποια θα ήταν η συνέχεια; Η κλιμάκωση μέχρι να φύγει ο Ντε Γκολ και το «όλα είναι δυνατό» ή η «επιστροφή στην κανονικότητα»; Ο Ντε Γκολ δήλωσε ότι την απάντηση θα δώσουν οι κάλπες. Η ηγεσία του Γαλλικού ΚΚ υπέκυψε στο δίλημμα που είχε βάλει ο Ντε Γκολ, όπως έκανε άλλωστε συνεχώς από τη δεκαετία του '40. Στις 29 Μάη οι εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές/τριες φώναζαν «Αντίο Ντε Γκολ». Όμως, για την ηγεσία του ΓΚΚ αυτή η προοπτική, η παραίτηση του Προέδρου από την πίεση της γενικής απεργίας, ήταν «τυχοδιωκτισμός». Τη λύση θα έδιναν οι κάλπες, σε συνθήκες ηρεμίας, όχι απεργιών. Οι απεργίες σταμάτησαν, η ώρα της κάλπης ήρθε κι ο Ντε Γκολ νίκησε. Μια επαναστατική ευκαιρία είχε χαθεί.

Όμως, αυτό δεν ήταν το «τέλος». Ο Μάης του '68 στην Γαλλία ήταν η αρχή μιας παγκόσμιας έκρηξης που έφερε την εργατική τάξη και τη νεολαία να εξεγείρονται από τα εργοστάσια της **Ιταλίας** μέχρι τα εργοστάσια του **Νιπρόντ**, από τους δρόμους και τα πανεπιστήμια της **Πόλης του Μεξικό** μέχρι το **Πολυτεχνείο** και την **Επανάσταση των Γαρυφάλων** στην **Πορτογαλία**.

ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΚΕΕΡΦΑ

Εκκενώστε τα καμπ!

Με μεγάλη συμμετοχή και πλούσια συζήτηση έγινε η ανοιχτή εκδήλωση της ΚΕΕΡΦΑ με θέμα “Εκκενώστε τα καμπ – Οι πρόσφυγες σε ξενοδοχεία και σπείρια” την Πέμπτη 23/4.

Ο **Θράσος Αβραάμ**, δημοσιογράφος στην ιστοσελίδα “Στο Νησί” από τη Λέσβο θύμισε τη μαύρη επέτειο του πογκρόμ στη Μυτιλήνη το 2018 και την ατιμωρησία των δραστών, ενώ έδωσε τις συγκλονιστικές εικόνες του ΚΥΤ της Μόριας και των γύρω χωραφιών όπου συνωστίζονται 18.000 πρόσφυγες, καθώς και των παραλίων του νησιού, όπου αναγκάζονται να παραμείνουν, χωρίς καμία υγειονομική περίθαλψη, οι πρόσφυγες που φτάνουν τις τελευταίες μέρες στο νησί.

Ο **Αμπντούλ Αζίζ**, πρόσφυγας που κρατήθηκε για 7 χρόνια στο νησί Ναούρου της Αυστραλίας τόνισε ότι η πανδημία κάνει τις ανισότητες πιο έντονες και κατήγγειλε τις ρατσιστικές πολιτικές της Ευρώπης φρούριο που κλείνει τα σύνορά της και βάζει την Ελλάδα στο ρόλο του ανθρωποφύλακα. Δεν είναι αργά για να πάρουμε θέση, είπε.

Ο **Νέλσον**, πρόσφυγας από το Καμερούν, που ζει στο ξενοδοχείο στο Κρανίδι, μίλησε για τους ρατσιστικούς χειρισμούς σε βάρος των 500 προσφύγων που ζουν εκεί: καμία κίνηση μετά τον εντοπισμό του κρούσματος σε εργαζόμενη, καμία απολύμανση των χώρων. Στους πρόσφυγες επικράτησε ο πανικός και μια νέα γυναίκα από το Κογκό κατέρρευσε και αργότερα πέθανε. Το ότι ήταν αρνητική στον κορονοϊό είναι ενδεικτικό της γενικής κακής υγειονομικής κατάστασης, όπως είπε, ενώ κατήγγειλε την παντελή έλλειψη υγειονομικών μέτρων ακόμη και μετά τον εντοπισμό 150 επιπλέον κρουσμάτων.

Η **Ουλρίκε Σμιντ** μίλησε για την προσπάθεια της Διεθνούς Αμνηστίας, με καμπάνια και συλλογή υπογραφών να ασκήσει πίεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Κομισιόν, ώστε να αποφασιστεί σε όλες τις χώρες της ΕΕ η υποδοχή προσφύγων που ζουν στα καμπ και να διασφαλιστεί η ελεύθερη πρόσβαση στην Υγεία χωρίς διακρίσεις. Στις 2 Απρίλη υπήρξε μια πρώτη μικρή επιτυχία όπως είπε, όταν συμφωνήθηκε η μετακίνηση ευάλωτων από τα νησιά σε ξενοδοχεία.

Ο **Νίκος Χατζάρας**, από το Βοήθεια στο Σπίτι Κεντρικής Μακεδονίας υπογράμμισε την επιτακτικότητα να στεγαστούν οι πρόσφυγες σε ξενοδοχεία αλλά όχι με τις συνθήκες που επικρατούν στο Κρανίδι, αλλά με την πλήρη υποστήριξη των δημοτικών υπηρεσιών οι οποίες χρειάζεται να στελεχωθούν. Για το “Βοήθεια στο Σπίτι” υπογράμμισε ότι

Σύνταγμα, 21 Μάρτι, Διεθνής ημέρα κατά του ρατσισμού και του φασισμού

οι ανάγκες έχουν τριπλασιαστεί λόγω της πανδημίας. Το αίτημα για μονιμοποιήσεις όλων και άλλες τόσες προσλήψεις είναι ρεαλιστικό και μια πραγματική βοήθεια και για τους πρόσφυγες.

Η **Ειρήνη Ζάνη** από το Σωματείο Συμβασιούχων Εργαζόμενων στην Υπηρεσία Ασύλου μίλησε για την απεργιακή κινητοποίηση διαρκείας στην Υπηρεσία και τα αιτήματα των εργαζόμενων για ανανέωση των συμβάσεων και μόνιμη και σταθερή δουλειά. 17 άτομα μένουν εκτός των επικείμενων ανανεώσεων, ένα ενεργό και δυναμικό κομμάτι του σωματείου που έχει πρωτοστατήσει στην ίδρυσή του και έχει πάρει θέση ενάντια στον πρόσφατο νόμο για το άσυλο.

Νίκη στην Πορτογαλία

Ο **Γουέιμαν Μπένετ**, μέλος του Stand Up To Racism, είπε ότι όλοι οι γιατροί θύματα του κορονοϊού στη Βρετανία άνηκαν στη μουσουλμανική κοινότητα. Τόνισε ότι αυτές τις πολιτικές τις προωθούν πολλές κυβερνήσεις, όχι μόνο οι φασίστες, και χρειάζεται να τις παλέψουμε. Θύμισε επίσης τη νίκη των προσφύγων στην Πορτογαλία, οι οποίοι απέκτησαν χαρτιά για να προστατευθούν από την πανδημία.

Ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ σκιαγράφησε το πολιτικό υπόβαθρο αυτής της ρατσιστικής εξάρσης και παρουσίασε το πρόγραμμα δράσης της ΚΕΕΡΦΑ: πρόταση να δοθούν τα κτίρια του ΕΦΚΑ για τις στεγαστικές ανάγκες των ευάλωτων αντί στα funds του τουρι-

σμού, στήριξη στην κινητοποίηση των ξενοδοχοϋπάλληλων, συμμετοχή στο τριήμερο αγώνων της Πρωτομαγιάς.

Η **Χουάνα Σταυριανού**, ξενοδοχοϋπάλληλος και μέλος της αντικαπιταλιστικής κίνησης “Καμαριέρα”, περιέγραψε το σχέδιο δράσης για τις 28/4, την κινητοποίηση που καλεί το Συνδικάτο Τουρισμού Επισιτισμού. Υπογράμμισε ότι το αίτημα τα κλειστά ξενοδοχεία να χρησιμοποιηθούν για στέγαση είναι αίτημα για τους πρόσφυγες αλλά και τους εργαζόμενους που ζουν σε καθεστώς άγχους λόγω της κατάρρευσης του τουρισμού. Αυτή η πρωτομαγιά θα είναι κάτι το ξεχωριστό, έκλεισε.

Ο **Τζοχόβα Κουαρσί**, πρόσφυγας που ζει στο καμπ της Κορίνθου απεύθυνε ερωτήματα στις ελληνικές αρχές και την ΕΕ για το πώς σκοπεύουν να προστατέψουν τις ζωές των προσφύγων. Όπως χαρακτηριστικά είπε, η πανδημία δεν έχει σύνορα, ο ιός δεν κοιτάει ποιον πλήττει, δεν μπορούν τα κράτη να διαχωρίζουν την υγεία των “δικών τους” από των προσφύγων.

Στη συζήτηση που ακολούθησε οι παρεμβάσεις έδωσαν κι άλλες πληροφορίες για την κατάσταση των καμπ, αλλά και περισσότερες προτάσεις για το πώς η εργατική τάξη οργανωμένα διεκδικεί και μπορεί να υλοποιήσει το αίτημα για στέγαση. Οι παρεμβάσεις του **Δημήτρη** από την Καστοριά και της **Ελένης** έδειξαν και το ενδιαφέρον του απλού κόσμου να μπει στη δράση, να οργανωθεί και να έρθει σε επαφή με τους πρόσφυγες για να παλέψουμε μαζί.

Αφροδίτη Φράγκου

Καμπάνια στις γειτονιές

Με επιτυχία ξεκίνησε ο κύκλος εκδηλώσεων της ΚΕΕΡΦΑ στις γειτονιές, στο πλαίσιο της καμπάνιας “Εκκενώστε τα στρατόπεδα”.

“Η εκδήλωση των τοπικών ΚΕΕΡΦΑ Μαρουσιού, Ηρακλείου και Νέας Ιωνίας έγινε στις 24/4 με μεγάλη συμμετοχή”, είπε η **Αλεξάνδρα** στην ΕΑ. “Ομιλητές ήταν ο **Δημήτρης Πολυχρονιάδης**, δημοτικός σύμβουλος Μαρουσιού με το ‘Εκτός των Τειχών’ και μέλος του ΔΣ της ΔΟΕ, ο **Βασίλης Μπούρας**, δημοτικός σύμβουλος με το ‘Ενωμένο Μαρούσι’ και πρόεδρος της Ένωσης Γονέων, ο **Δημήτρης Αργύρης**, συντονιστής εκπαιδευτικού έργου μαθηματικών 5ο ΠΕΚΕΣ και η **Αφροδίτη Φράγκου**, δημοσιογράφος και μέλος της ΚΕΕΡΦΑ.

Κοινή αφετηρία ήταν ότι τα ‘υγειονομικά’ μέτρα που παίρνονται για τα στρατόπεδα θέτουν τις ζωές των προσφύγων σε κίνδυνο αλλά και καταστρατηγούν το με αγώνες κερδισμένο δικαίωμα των προσφυγόπουλων στην εκπαίδευση. Όλοι τόνισαν ότι είναι πλειοψηφικό στην κοινωνία το αίτημα να σωθούν αυτές οι ζωές καθώς και ότι στις πόλεις χωράμε όλοι. Η **Δ. Λιναρδάκη** και ο **Θ. Τζινιέρης** υπενθύμισαν ότι αυτή η μάχη έχει αποφέρει καρπούς στο παρελθόν σε Ν. Ηράκλειο και Ν. Ιωνία αντίστοιχα, όπου στεγάστηκαν πρόσφυγες. Η **Ι. Πασπάτη**, γιατρός στο Παιδών Πεντέλης, μίλησε για τη διαπόμπευση των προσφύγων στο Κρανίδι, θύματα του κορονοϊού και του ρατσισμού”.

Ο **Δημήτρης** μάς μεταφέρει, για την εκδήλωση των τοπικών ΚΕΕΡΦΑ Πετραλώνων, Ταύρου, Θησείου στις 25/4: “Την εκδήλωση άνοιξαν ο **Βασίλης Κουκαλάς**, ηθοποιός, ο **Νίκος Σκλαβενίτης**, κοινοτικός σύμβουλος με την Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας, ο **Θανάσης Γούναρης**, διευθυντής του σχολείου 144 Κολωνού, ο **Σπύρος Στάικος** από το σωματείο του Αττικού Νοσοκομείου, ο **Γιάννης Σηφακάκης** από το συντονιστικό της ΚΕΕΡΦΑ και ο **Άκης Κατσούλας**, εκπαιδευτικός στην Α’ ΕΛΜΕ. Οι ομιλητές μίλησαν για το τι σημαίνει η απομόνωση των προσφύγων στα camp και η μη παροχή ΑΜΚΑ, καθώς και για το πώς μπορεί να ανοίξει και να κερδίσει αυτή η μάχη στις γειτονιές μας. Ακολούθησε συζήτηση με προτάσεις για δράση. Άνοιγμα των κλειστών κτιρίων, μάχες για κοινωνικές υπηρεσίες, μάχες που ανοίγουν οι εργαζόμενοι στους δήμους, οι γιατροί, οι δάσκαλοι και οι καθηγητές. Συζητήθηκε και η σχέση με τους πρόσφυγες μέσα στα camps, βρεθήκαμε στο πλευρό τους όλο αυτό το διάστημα και συμμετείχαν σε όλες τις κινητοποιήσεις του εργατικού κινήματος και έτσι θα συνεχίσουμε”.

Καταρρέει η εικόνα «εθνικής ομοψυχίας»

Εκδήλωση πραγματοποιήθηκε στις 26/4 και η ΚΕΕΡΦΑ Καλλιθέας. Η **Ιλιρίνα** περιέγραψε στην ΕΑ: “Η **Παναγιώτα Ζιντίλη**, φοιτήτρια Παντείου, μίλησε για την πανεκπαιδευτική κινητοποίηση της Παρασκευής ενάντια στο νομοσχέδιο της Κεραμέως. Τα σωματεία των εκπαιδευτικών και οι φοιτητικοί σύλλογοι κατέρριψαν την εικόνα της εθνικής ομοψυχίας. Ο **Χρήστος Ιωαννίδης**, δημοτικός σύμβουλος με την «Μια πόλη στο Δρόμο», έβαλε ένα πλήθος αιτημάτων όπως εύρεση κτηρίων για αστέγους, που στην πλειοψηφία τους είναι μετανάστες, ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, σταθερά συσσίτια για τα άτομα που το έχουν ανάγκη, χρησιμοποίηση των ΚΑΠΗ και των παιδικών σταθμών που είναι κλειστά και έχουν διαθέσιμο προσωπικό ως κοινωνικές κουζίνες. Υπάρχουν κλειστά ξενοδοχεία στην παραλιακή της Καλλιθέας και ο χώρος στα παλιά ολυμπιακά ακίνητα που έχει τις απαραίτητες εγκαταστάσεις.

Η **Αργυρή Ερωτοκρίτου**, γιατρός, έδωσε την εικόνα από τον χώρο της Υγείας, λέγοντας ότι κάποια κρούσματα σε πρόσφυγες εντοπίστηκαν τυχαία στο νοσοκομείο που πήγαν για άσχετα ιατρικά περιστατικά. Ο **Παναγιώτης Ζαρίδας**, υπάλληλος Σιβιτανιδείου, μίλησε για τα τμήματα υποδοχής προσφύγων που διακόπηκαν λόγω κορονοϊού και το δικαίωμα όλων μας στην εργασία. Τέλος από τις τοποθετήσεις ξεχώρισε αυτή της **Μισέλ**, μετανάστριας από το Καμερούν, που μίλησε για τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν, χωρίς χαρτιά και χωρίς ένσημα μετά από 20 χρόνια στην Ελλάδα. «Δεν είμαστε ευχαριστημένοι και δεν πρόκειται να το αφήσουμε έτσι», έκλεισε, στέλνοντας αγωνιστικό μήνυμα. Είναι μεγάλη ανάγκη να οργανώσουμε τις εργατικές μάχες και τις αντιρατσιστικές με επόμενο κέντρο την Πρωτομαγιά”.

Την Τρίτη 28/4, την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη πήγαινε στο τυπογραφείο, ήταν σε εξέλιξη η εκδήλωση των ΚΕΕΡΦΑ Βριλησίων, Χαλανδρίου και Αγ. Παρασκευής και η εκδήλωση της ΚΕΕΡΦΑ Θεσσαλονίκης.

Το πρόγραμμα των επόμενων εκδηλώσεων στη σελ. 16.

ΚΡΑΝΙΔΙ Η επιτομή του
ρατσιστικού-σεξιστικού αίσχους

Η επιτομή του ρατσιστικού αίσχους της κυβέρνησης είναι η “αντιμετώπιση” των κρουσμάτων κορονοϊού στο ξενοδοχείο “Γαλαξίας”, στο Κρανίδι. Από την 1η Νοέμβρη ζουν εκεί περίπου 500 πρόσφυγες, υπερσυνωστισμένοι στα δωμάτια και με έτσι κι αλλιώς άσχημες συνθήκες διαβίωσης.

Όταν εντοπίστηκε το πρώτο κρούσμα σε εργαζόμενη καθαρίστρια στο ξενοδοχείο δεν πάρθηκε κανένα μέτρο, πέρα από το να σταλούν δυνάμεις να φρουρούν το κτίριο. Δεν έγινε καν απολύμανση στους χώρους, ένα μέτρο εξαιρετικά επείγον δεδομένου ότι η εργαζόμενη είχε περάσει από όλα τα δωμάτια. Χρειάστηκε να πεθάνει μια νέα γυναίκα από το Κογκό για να προχωρήσουν στη διεξαγωγή τεστ. Έγιναν 150 τεστ και βγήκαν όλα θετικά. Από μόνο του αυτό είναι εν-

δεικτικό του βαθμού στον οποίο έχει πιθανότατα εξαπλωθεί ο ιός μέσα στο ξενοδοχείο, αλλά εξακολουθεί να μην έχει παρθεί κανένα μέτρο.

Το αποκορύφωμα ήρθε όταν άρχισαν να κυκλοφορούν δημοσιεύματα που ανέφεραν ότι οι προσφύγισσες που ζουν στον “Γαλαξία” εκδίδονταν, θυμίζοντας τις μαύρες μέρες που ο Λοβέρδος διαπόμπευε οροθετικές σεξεργάτριες και οδήγησε κάποιες από αυτές στο θάνατο από τις κακουχίες και την κατάθλιψη. Αντί να περιθάψουν όλους αυτούς τους πρόσφυγες και να διερευνήσουν αν οι προσφύγισσες είναι θύματα τράφικινγκ και πώς μπορούν να τις προστατέψουν, χύνουν ρατσιστική χολή και τους κατηγορούν για την κατάσταση στην οποία τους έχουν οδηγήσει.

Α.Φ.

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ/ΕΣ
ΣΤΑ ΚΑΜΠ

Ανακοίνωση έβγαλαν στις 27/4 εργαζόμενοι/ες στα καμπ για τις συνθήκες που επικρατούν και τον κίνδυνο στον οποίο βρίσκονται οι πρόσφυγες.

Όπως αναφέρουν ανάμεσα σε άλλα: “Η περίπτωση του ξενοδοχείου στο Πόρτο Χέλι έρχεται να φωτίσει ακριβώς την κατάσταση. Σε έναν χώρο ασφυκτικά γεμάτο, μέχρις στιγμής, έχουμε θετική διάγνωση για το ένα τρίτο του πληθυσμού. Αλλά δεν πειράζει, ας κολλήσουν όλοι, έχουμε απέξω σκηνές και στρατό για την διαχείριση της κατάστασης! Η κυβέρνηση οφείλει να αδειάσει άμεσα τα καμπ και να φροντίσει ιδιαίτερα ασυνόδευτους ανήλικους και τις ευπαθείς ομάδες. Διαφορετικά, παίρνει πολύ κυνικά και ξεδιάντροπα μια απόφαση που βάζει σε καραντίνα τα στοιχειώδη ανθρώπινα δικαιώματα και εκθέτει σε σοβαρό κίνδυνο τις ζωές χιλιάδων ανθρώπων.” Ολόκληρη η ανακοίνωση εδώ: tinyurl.com/y95o3oe6

ΛΕΣΒΟΣ
Απαράδεκτη
απόφαση

Ελεύθερος με περιοριστικούς όρους αφέθηκε ο 55χρονος επίδοξος δολοφόνος που επιτέθηκε με καραμπίνα σε τέσσερις πρόσφυγες την Τετάρτη 22 Απρίλη και κατηγορείται για απόπειρα ανθρωποκτονίας από πρόθεση σε βαθμό κακουργήματος και για παράβαση της νομοθεσίας περί όπλων. Πρόκειται για μια απαράδεκτη απόφαση εκ μέρους του ανακριτή και του εισαγγελέα που τον εξέτασαν.

Τα δύο θύματα, δύο αιτούντες άσυλο, ένας Ιρανός και ένας Αφγανός παρουσιάστηκαν τραυματισμένοι το βράδυ της 22/4 στο ιατρείο του καταυλισμού στο ΚΥΤ της Μόριας. Όπως διαβάζουμε στο ρεπορτάζ της εφημερίδας στο Νησί: “Τους παρασχέθηκαν οι πρώτες βοήθειες και μεταφέρθηκαν στο Νοσοκομείο Μυτιλήνης όπου διαπιστώθηκε ότι ο μεν πρώτος Αφγανικής καταγωγής έχει δεχθεί σκάγια στην πλάτη κυρίως και σε διάφορα άλλα σημεία του σώματος του, ο δε δεύτερος Ιρανικής καταγωγής έχει δεχθεί και αυτός σκάγια από κυνηγετική καραμπίνα σε λιγότερα σημεία του σώματος του... Σύμφωνα με μαρτυρία ενός εκ των τραυματιών χθες το βράδυ κάποιοι πρόσφυγες περπατούσαν στο δρόμο και δύο αυτοκίνητα τους προσπέρασαν. Τρέξαν και προσπάθησαν να βρουν κάπου να κρυφτούν. Μετά από λίγο αρχίζουν να περπατούν ξανά και τα αυτοκίνητα επέστρεψαν και άρχισαν να τρέχουν. Άκουσαν πυροβολισμό και χτυπήθηκαν από τα σκάγια”.

Για αυτά τα εγκλήματα ευθύνη δεν φέρουν μόνο οι δράστες αλλά και η κυβέρνηση που αντί ενόψει πανδημίας να εκκενώσει και να κλείσει τα στρατόπεδα προσπαθεί να μαντρώσει 20.000 πρόσφυγες στις πιο άθλιες συνθήκες ζωής και υγιεινής στη Μόρια. Και ακόμη χειρότερα, σε κόντρα με το τι θέλουν οι ίδιοι οι πρόσφυγες και οι μόνιμοι κάτοικοι του νησιού, επιμένει να φτιάξει τις διαβοήτες «κλειστές δομές».

Γ.Π.

Ζητάνε την αλληλεγγύη μας
ΚΛΕΙΔΙ

“Εμείς οι κάτοικοι της κλειστής δομής “Κλειδί” του Δήμου Σιντικής Σερρών στη βόρειο Ελλάδα, κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν να ακολουθούμε τις οδηγίες της Κυβέρνησης, αλλά είναι φανερό ότι είναι αδύνατο να τις εφαρμόσουμε στο περιορισμένο και μη υγιεινό περιβάλλον σε αυτή την συνωστισμένη υπέρ του δέοντος δομή” αναφέρει η επιστολή των προσφύγων στο Κλειδί. “Εξαναγκασμένοι να φύγουμε από τις χώρες μας λόγω του πολέμου, αναγνωρίσουμε πολύ καλά την αλληλεγγύη και τον καθημερινό αγώνα του ιατρικού προσωπικού για να σώσει τις ζωές μας. Είναι ήρωες. Αυτός είναι ο λόγος που αποφασίσαμε να πληροφορήσουμε το κοινό ότι υπάρχουν γιατροί και ιατρικό προσωπικό ανάμεσά μας, και ότι το κράτος θα μπορούσε να τους κινητοποιήσει και να τους επιτρέψει να συμμετέχουν στον αγώνα και να συμβάλουν στην άμυνα της κοινωνίας ενάντια σε αυτόν το κοινό κίνδυνο. Από την άλλη πλευρά, θέλουμε να εκφράσουμε την απογοήτευση μας που μας αντιμετωπίζουν σαν εισβολείς. Δεν θελήσαμε να αφήσουμε τις πατρίδες μας, αλλά αναγκαστήκαμε να διαφύγουμε από πραγματικούς εισβολείς και γίναμε πρόσφυγες και αιτούντες άσυλο”.

ΜΑΛΑΚΑΣΑ

“Σας ζητάμε να δείξετε την αλληλεγγύη σας τουλάχιστον για όσο δεν μπορούμε να βγαίνουμε έξω και εξαρτώμαστε πλήρως από το τι μας δίνετε. Χρειαζόμαστε επείγοντως τα ακόλουθα πράγματα:

Μάσκες (τουλάχιστον για τους μολυσμένους και τους ευάλωτους). Γάντια και σπρέι απολύμανσης. Αντιπυρετικά φάρμακα για ενήλικες και παιδιά, όπως το Deron και το Deron Syrup (για παιδιά). Φρέσκα φρούτα και λαχανικά (πατάτες, κρεμμύδια, ντομάτες κυρίως). Λάδι, αλεύρι, αυγά. Pampers και βρεφικό γάλα” καταλήγει η έκκληση που απευθύνουν οι μητέρες του στρατοπέδου προσφύγων Μαλακάσας” αφού περιγράφουν με ζοφερό τρόπο τις τεράστιες ελλείψεις (Ολόκληρες οι επιστολές εδώ: tinyurl.com/y8ozp8aw).

Ήδη το δημοτικό σχήμα “Εκτός των Τειχών” έχει ζητήσει με ανοιχτή επιστολή προς τον δήμο Αμαρουσίου την άμεση αποστολή φρέσκων τροφίμων και ειδών πρώτης ανάγκης από το κοινωνικό παντοπωλείο του δήμου ενώ η ΚΕΕΡΦΑ Βορείων καλεί σε συλλογή των παραπάνω ειδών μέχρι τις 9 Μάη και οργανώνει επίσκεψη-κινητοποίηση αλληλεγγύης στην οποία θα παραδοθούν τα είδη στις 10 Μάη. Πληροφορίες στη σελίδα της ΚΕΕΡΦΑ Μαρουσιού στο facebook.

Ασυνόδευτα ανήλικα

Δελτία τύπου εξέδωσε η ΜΚΟ Άρσις σχετικά με την κράτηση ανηλίκων στα ΠΡΟΚΕΚΑ και σε κρατητήρια. Στις 27 Απρίλη το δελτίο τύπου για την Αμυγδαλέζα αναφέρει: “Ενενήντα οκτώ (98) ασυνόδευτοι ανήλικοι στον Τομέα Ανηλίκων του ΠΡΟΚΕΚΑ Αμυγδαλέζας και δύο (2) ασυνόδευτες ανήλικες στον Τομέα Οικογενειών του ΠΡΟΚΕΚΑ Αμυγδαλέζας, κρατούμενοι/ες υπό απαράδεκτες συνθήκες συνωστισμού εν μέσω της εξελισσόμενης πανδημίας του COVID-19, καταγράφηκαν σήμερα, 27 Απριλίου 2020, από κλιμάκιο της ΑΡΣΙΣ – Κοινωνική Οργάνωση Υποστήριξης Νέων (1 κοινωνική λειτουργός, 1 δικηγόρος, 1 ψυχολόγος και 1 διερμηνέας)”.

Το δελτίο συνεχίζει με την περιγραφή των συνθηκών στις οποίες κρατούνται οι ανήλικοι/ες, αναφέροντας μεταξύ άλλων την έλλειψη ενημέρωσης στη γλώσσα των προσφύγων, την έλλειψη απολύμανσης στους χώρους κράτησης μετά το κρούσμα σε αστυνομικό, τα προβλήματα στις υδραυλικές και λοιπές εγκαταστάσεις, την έλλειψη μέτρων ατομικής προστασίας. (διαβάστε ολόκληρο το δελτίο τύπου εδώ: tinyurl.com/ycxibd3mxx)

Σε δελτίο τύπου της “Άρσις Βορείου Ελλάδας” αναφέρεται ότι: “στη Βόρεια Ελλάδα, με βάση τα τελευταία διαθέσιμα στοιχεία βρίσκονται συνολικά 63 ασυνόδευτοι ανήλικοι σε καθεσώς προστατευτικής φύλαξης, εκ των οποίων 47 στα κρατητήρια της Διεύθυνσης Αλλοδαπών Θεσσαλονίκης, 15 στο Τμήμα Διαχείρισης Μετανάστευσης Μυθονίας και ένας στο Τμήμα Διαχείρισης Μετανάστευσης Θεσσαλονίκης στο Κορδελιό, ενώ σε όλη την Ελλάδα ο αριθμός των ασυνόδευτων παιδιών σε προστατευτική φύλαξη είναι 331 και όσο η κατάσταση παραμένει η ίδια, αναμένεται ο αριθμός αυτός να αυξηθεί σημαντικά”. (ολόκληρο το δελτίο: tinyurl.com/ycr7tn5m)

Να αποσυρθεί ο αντι-περιβαλλοντικός νόμος Διαδηλώνουμε 1η Μάη, 11πμ, Σύνταγμα

Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας φέρνει για ψήφιση στην Βουλή ένα νέο περιβαλλοντοκτόνο νομοσχέδιο. Με συνοπτικές και αδιαφανείς διαδικασίες (παρουσιάστηκε με 66 άρθρα κατά την διαβούλευση και φτάνει για ψήφιση με 130), μέσα σε συνθήκες καραντίνας και αγνοώντας προκλητικά τις αντιρρήσεις όλων των περιβαλλοντικών κινήσεων και κινημάτων, ο Χατζηδάκης προχωράει τα σχέδια λεηλασίας της φύσης για χάρη των κερδοσκοπών της αγοράς.

Πίσω από τον εξοργιστικό τίτλο «εξουγχρονισμός περιβαλλοντικής νομοθεσίας» το αντι-περιβαλλοντικό νομοσχέδιο, μεταξύ άλλων, προβλέπει:

- Το προχώρημα της ιδιωτικοποίησης της ΔΕΗ μέσα από το ξεπούλημα του ποσοστού του Δημοσίου των δικτύων μεταφοράς του ΑΔΜΗΕ.
- Την επιτάχυνση των διαδικασιών εξορύξεων υδρογονανθράκων (και όχι μόνο) καθώς και την επέκταση βιομηχανικών ανεμογεννητριών και φωτοβολταϊκών, χωρίς κανέναν έλεγχο και με «διευκολύνσεις» προς τους επενδυτές...
- Την ουσιαστική κατάργηση της προστασίας των περιοχών Natura 2000, καθώς δίνει την δυνατότητα να προχωράνε εξορύξεις και μεταλλευτικές δραστηριότητες, να χτιστούν λατομεία και ξενοδοχεία για την τουριστική και εμπορευματική «αξιοποίηση» αυτών των περιοχών, με παράλληλη υποβάθμιση των φορέων διαχείρισης και φύλαξης των προστατευόμενων περιοχών.
- Την νομιμοποίηση αυθαιρέτων εντός δασικών εκτάσεων, υδροτόπων και ρεμάτων και παρεμβάσεων σε δάση χωρίς έγκριση των δασικών υπηρεσιών οι οποίες αποδυναμώνονται και σε ρόλο και σε προσωπικό.
- Την μεταφορά αρμοδιοτήτων διαχείρισης απορριμμάτων από δήμους σε ανώνυμες εταιρίες και την μετατροπή όλων των περιστατικών περιοχών σε απέραντες χωματερές (δίπλα στην «σκουπιδούπολη» της Φυλής και τον ΧΥΤΑ

Α. Λιοσιών που ξανανοίγει...) καθώς το νομοσχέδιο απλοποιεί τις διαδικασίες διαχείρισης στερεών αποβλήτων...

Η πρόκληση Χατζηδάκη γίνεται ακόμα μεγαλύτερη στις σημερινές συνθήκες της πανδημίας του Covid-19. Η εμφάνιση και αυτής της πανδημίας και η ταχεία εξάπλωσή της, σφειλίζεται στο κυνήγι του κέρδους και την καταστροφή του περιβάλλοντος. Η εξορυκτική βιομηχανία, η εντατική γεωργία και η βιομηχανική κτηνοτροφία προκαλούν τη μαζική αποψίλωση δασών και την καταστροφή οικοτόπων, με αποτέλεσμα να απειλείται με εξαφάνιση ένας μεγάλος αριθμός ζωικών ειδών και να αυξάνεται η πιθανότητα στενών και επαναλαμβανόμενων

επαφών (των ειδών που καταφέρνουν να επιβιώσουν) με τον άνθρωπο, με αποτέλεσμα τη μεταφορά μικροβίων και παθογόνων ιών. Η ατμοσφαιρική ρύπανση οδηγεί στην άνοδο της θερμοκρασίας και την κλιματική αλλαγή...

Απέναντι σε ένα σύστημα που καταστρέφοντας το περιβάλλον απλώνει τις επιδημίες και θέλει να μας βάλει να πληρώσουμε εμείς τη δική του οικονομική αποτυχία, απαντάμε κλιμακώνοντας τους αγώνες μας. Για να αποσυρθεί εδώ και τώρα το αντι-περιβαλλοντικό νομοσχέδιο και να σταματήσουμε όλες τις επιθέσεις: την ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ, τις εξορύξεις και τις ΒΑΠΕ, διεκδικώντας κρατικοποίηση με εργατικό έλεγχο του κλάδου της ενέργειας και όχι στήριξη των αρπαχτικών των ορυκτών καυσίμων. Να αποτρέψουμε τη λεηλασία της COSCO και την καταστροφή της Πειραικής, να κλείσουμε τις χωματερές, να σώσουμε τα δάση, τα ρέματα, τα πάρκα, τους ελεύθερους χώρους. Να βάλουμε την υγεία και τις ανάγκες μας πάνω από τα κέρδη!

Έχουμε τη δύναμη να τους σταματήσουμε! Οι ακτιβιστές των περιβαλλοντικών κινημάτων μαζί με τους εργαζόμενους και τα συνδικάτα, την νεολαία, τους πρόσφυγες και τους μετανάστες των πολέμων και της κλιματικής καταστροφής.

Διαδηλώνουμε την Πρωτομαγιά στις 11 πμ στην πλατεία Συντάγματος, όλες και όλοι μαζί, ενώνοντας τις διεκδικήσεις μας για δημόσια και δωρεάν Υγεία και Παιδεία, προσλήψεις και όχι απολύσεις, ενάντια στον ρατσισμό, τον σεξισμό, την περιβαλλοντική καταστροφή.

Το σύνθημα «αλλαγή συστήματος, όχι του κλίματος» είναι πιο επίκαιρο από ποτέ!

**Από την ανακοίνωση της Πρωτοβουλίας
ενάντια στην περιβαλλοντική καταστροφή
και την κλιματική αλλαγή**

Οι εργαζόμενοι στο χώρο της Τέχνης οργανώνονται

Πλούσια συζήτηση με εργαζόμενους από το χώρο της τέχνης από όλη την Ελλάδα έγινε το Σάββατο 25 Απρίλη στην τηλεδιάσκεψη που οργάνωσε η αντικαπιταλιστική κίνηση Ανατρεπτική Συσπειρώση Ηθοποιών. Στις παρεμβάσεις έγινε περιγραφή των προβλήματων με το κλείσιμο όλων των χώρων της τέχνης και προτάθηκαν αιτήματα και κινητοποιήσεις.

“Με βάση υπολογισμούς, μουσικοί, χορευτές, ηθοποιοί, σκηνοθέτες, ηχολήπτες, τεχνικοί, διοικητικοί, ταξιθέτες, εργαζόμενοι σε θέατρο, χορό, μουσική, νυχτερινά κέντρα, τηλεοπτικά γυρίσματα, διαφημίσεις είναι γύρω στις 40.000”, είπε ο **Κώστας Κεχαγιόγλου**, ηχολήπτης και πρόεδρος της Ομοσπονδίας Θεάματος Ακροάματος. “Στα μέτρα στήριξης μπαίνει ένα πολύ μικρό ποσοστό που είχε την τύχη να έχει ενεργή σύμβαση το μήνα Μάρτιο ή όσοι πήραν πέρσι το εποχικό επίδομα. Η Πρωτομαγιά είναι καλή ευκαιρία για κινητοποίηση”.

Ο **Βαγγέλης Χατζηνικολάου**, ηθοποιός, τόνισε: “Στο χώρο μας δουλεύουμε με ποικιλία εργασιακών σχέσεων με τους εργοδότες, άλλοι είναι ωρομίσθιοι, άλλοι με εργόσημο, με μπλοκάκι ή μισθωτοί, και άρα η ΠΙΝΠ δεν μας καλύπτει όλους. Οι χώροι που δουλεύουμε είναι τέτοιτοι που απαιτούν συνάθροιση κόσμου και δεν υπάρχει προοπτική να εργαστούμε στο άμεσο μέλλον. Το καλοκαίρι δεν περιμένουμε να γίνουν περιοδείες και το φθινόπωρο προβλέπουν ανάκαμψη πανδημίας κι άρα μπορεί να μείνουν πάλι κλειστοί οι χώροι πολιτισμού. Θέλουμε να συντονίσουμε τη δράση

μας για να καλυφθούν τα αιτήματά μας. Να δοθεί το επίδομα σε όλους με μόνη προϋπόθεση μια απλή απόδειξη ότι εργάστηκες κάπου, να επιδοτούμαστε από το ταμείο ανεργίας μέχρι να ξανανοίξουν οι χώροι και να υπογραφεί Συλλογική Σύμβαση Εργασίας που δεν υπάρχει αυτή τη στιγμή”.

“Δεκάδες συνάδελφοι με παίρνουν τηλεφώνω και ζητάνε να γραφτούν στο σωματείο. Είναι μια αλλαγή γιατί καταλαβαίνουν ότι μέσα σε τέτοιες συνθήκες το σωματείο είναι δύναμη για να αλλάξει η κατάσταση. Με ένα γερό σωματείο, με πολλά νέα μέλη, μπορούμε να έχουμε καλύτερο μέλλον”, είπε ο **Αλέξανδρος Μαρτζούκος**, μέλος ΔΣ του ΣΕΗ. “Όλοι και όλες πρέπει να πάρουν επίδομα, απλά με την επίδειξη μιας αφίσας, προγράμματος ή δελτίου τύπου”.

Ο **Αργύρης Ξάφης** συνέχισε: “Μην περιμένουμε ότι θα έρχονται κανονικά οι θεατές σε θέατρα και κινηματογράφους σε λιγότερο από 2 χρόνια. Μόνη λύση είναι η καθολική υιοθέτηση του πολιτισμού από το κράτος. Όλα τα υπόλοιπα είναι ημίμετρα για 1-2 μήνες”. Ο **Νίκος Παναγιωτούλης** μίλησε για τους βοηθητικούς ηθοποιούς, περίπου 500 πανελλαδικά, που είναι ωρομίσθιοι, χωρίς σωματείο και χωρίς τα μέτρα στήριξης.

Η σύσκεψη αποφάσισε την οργάνωση παράστασης διαμαρτυρίας την Πέμπτη 30/4 στις 12 το μεσημέρι στο Υπουργείο Πολιτισμού και τη συμμετοχή της Ανατρεπτικής Συσπειρώσης Ηθοποιών στην κινητοποίηση της Πρωτομαγιάς, 11πμ στο Σύνταγμα.

Μ.Ν.

**ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΕΡΓΑΤΙΚΟ
ΚΟΜΜΑ**

Παλεύουμε για

**Τον σοσιαλισμό, μέσα από την
ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης**

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνάμεις που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη. Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια. Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότερα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διάφρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν.

Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα.

Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες.

Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυνάμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

Αλληλεγγύη στον Βασίλη Δημάκη

Σε απεργία δίψας προχώρησε από τις 27 Απρίλη και βρισκόμενος ήδη στην 7η μέρα απεργίας πείνας ο Βασίλης Δημάκης, αριστούχος φοιτητής Πολιτικών Επιστημών στο ΕΚΠΑ με βαθμό υποτροφίας, απαιτώντας την επιστροφή του στη φυλακή Κορυδαλλού για να συνεχίσει τις εκπαιδευτικές του δραστηριότητες (υπογράψτε εδώ το κείμενο συμπαράστασης: <https://tinyurl.com/y7me63er>).

Σε δηλώσεις αλληλεγγύης στον Β. Δημάκη έχουν ήδη προχωρήσει οι καθηγητές του στο πανεπιστήμιο ενώ υπάρχουν δεκάδες ψηφίσματα συμπαράστασης σωματείων εργαζομένων, σχολών και συλλόγων. Όπως αναφέρει σε άρθρο του ο **Θανάσης Καμπαγιάννης**, δικηγόρος του Βασίλη Δημάκη:

«Το βράδυ της 16 Απριλίου, άντρες των ΕΚΑΜ μπήκαν στο κελί του στις φυλακές Κορυδαλλού, τον απομάκρυναν χωρίς καμία επίσημη εξήγηση (δεν είμαι σίγουρος αν η ορθή λέξη για την άρση άδων μεταφορά ενός ανθρώπου με ένα παπούτσι και μια παντόφλα είναι η μεταγωγή ή η απαγωγή) και κατέληξε στο πειθαρχείο των φυλακών Γρεβενών, όπου αυτή τη στιγμή βρίσκεται απομονωμένος σε καραντίνα. Η μόνη αιτία που μπορεί να υπάρχει γι' αυτή τη μεταγωγή είναι η συμμετοχή του Δημάκη στις ειρηνικές κινητοποιήσεις των κρατουμένων για την αποσυμφόρηση των φυλακών που ξεκίνησαν στις 14 Απριλίου».

«Μου είναι αδύνατο και με ξεπερνά να δεχτώ αμαχητί το “αποφασίζομεν και διατάζομεν” άνευ λόγου και αιτίας κάποιων εκ των ιδυνόντων που αποφάσισαν τούτη τη μεταγωγή, διακόπτοντας έτσι απλά τις σπουδές και το μέλλον ενός ανθρώπου! Γι' αυτό το λόγο τοποθετώ για δεύτερη φορά το κορμί μου ως ανάχωμα, με σοβαρό κίνδυνο για τη σωματική μου ακεραιότητα τούτη τη φορά, όχι επειδή είμαι “σαλταδόρος”, αλλά επειδή για εμένα η αξιοπρέπεια έχει περισσότερη αξία και από την ίδια τη ζωή!» δηλώνει ο **Βασίλης Δημάκης** στην χειρόγραφη επιστολή με την οποία ξεκίνησε την απεργία δίψας.

Υπενθυμίζεται ότι ο κρατούμενος το έτος 2018 έκανε 32 ημέρες απεργίας πείνας και 8 δίψας για να μπορεί να παρακολουθεί τα μαθήματά του (με την μέθοδο της ηλεκτρονικής επιτήρησης), ωστόσο κατόρθωσε η περιπέτειά του αυτή να μην έχει καμία επίπτωση στην εκπαιδευτική του πορεία. Την “άμεση ανάκληση της αυθαίρετης και απάνθρωπης μεταγωγής του Βασίλη Δημάκη” ζητά μεταξύ άλλων και η **Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου**.

“Το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, η Γενική Γραμματεία Αντεγκληματικής Πολιτικής και η κυβέρνηση πρέπει να δράσουν άμεσα και χωρίς χρονοτριβή διατάσσοντας την επαναμεταγωγή, ειδικά φέρουν ακέραια την ευθύνη για ό,τι συμβεί. Αντί για εκδικητικότητα και φίμωση των κρατουμένων, η κυβέρνηση πρέπει άμεσα να νομοθετήσει μέτρα αποσυμφόρησης των φυλακών” αναφέρει η ανακοίνωση συμπαράστασης της **ΚΕΕΡΦΑ**.

Γ.Π.

Κανένας μετανάστης χωρίς χαρτιά!

Γιατί κρατούνται μετανάστες σε Αστυνομικά Τμήματα και Κέντρα Κράτησης και ποιές είναι οι συνθήκες κράτησης;

Χιλιάδες εργάτες που μένουν εδώ στην Ελλάδα 10, 15 και 20 χρόνια και δούλεψαν πολύ σκληρά για να χτιστεί αυτός ο τόπος, βρίσκονται αυτή τη στιγμή σε καθεστώς κράτησης. Δεν κατάφεραν να μαζέψουν τα απαραίτητα ένσημα για να πάρουν τα χαρτιά τους και να ανανεώσουν την άδεια παραμονής τους. Μετανάστες δουλεύουν ως εργάτες γης, σε εργοστάσια, ακόμα και σε γραφεία. Αν ο εργοδότης δεν δίνει ένσημα, τι φταίει ο εργάτης; Μπορεί να δουλεύει για 10 χρόνια και να μην έχει ένσημα ούτε για μια μέρα. Οι εργοδότες και η κυβέρνηση έχουν την ευθύνη. Εκατοντάδες χιλιάδες έχουν χάσει χαρτιά για αυτόν τον λόγο.

Η κυβέρνηση λέει να προσέχουμε, να κρατάμε αποστάσεις για να μην έχουμε κρούσματα. Όμως αν πάει κάποιος να δει την κατάσταση εκεί που κρατούνται μετανάστες χωρίς χαρτιά σε Αστυνομικά Τμήματα ή σε κέντρα κράτησης στην Αμυδαλέζα, στην Κόρινθο, στη Μυτιλήνη, στο Παρανέστι Δράμας, θα δει ότι οι συνθήκες είναι άθλιες. Ο Μοχάμεντ Ικμπάλ, που κρατούνταν 3 μήνες στο Α.Τ. του Κολωνού σε πολύ μικρό κελί με 15-20 άτομα ήταν άρρωστος, δεν μεταφέρθηκε ποτέ στο νοσοκομείο και στο τέλος έχασε και το μυαλό του. Αντί να τον πάνε σε κάποιο σπίτι ή ξενοδοχείο, τον έστειλαν στην Αμυδαλέζα που είναι ακόμα χειρότερα. Πολλά είναι τα περιστατικά με ξυλοδαρμούς και βασανιστήρια στους κρατούμενους, ακόμα και σε ανήλικους. Αν κάποιος κάνει παράπονα, διαμαρτυρία ή είναι άρρωστος, τον τιμωρούν.

Τι επιπτώσεις είχαν τα περιοριστικά μέτρα κυκλοφορίας και το κλείσιμο χώρων δουλειάς λόγω κορονοϊού;

Μέσα στην περίοδο του κορονοϊού, τα προβλήματα μεγάλωσαν. Από το Μάρτη που ξεκίνησαν τα μέτρα λόγω κορονοϊού, έκλεισαν δουλειές και εργοστάσια. Πολλοί μετανάστες εργάτες κι εργάτριες έχασαν τη δουλειά και το μισθό τους. Στη Μύκονο, στη Ρόδο, στη Σαντορίνη και σε άλλα νησιά μετανάστες, που μπορεί να μένουν χρόνια στο ενοίκιο, τους έδιωξαν από τα σπίτια, γιατί δεν είχαν να πληρώσουν το νοίκι. Δεν μπορούν να ζητήσουν επίδομα ή βοήθεια από

Ο επικεφαλής της Πακιστανικής Κοινότητας Τζαβέντ Ασλάμ μίλησε στον Μάνο Νικολάου για τα προβλήματα των μεταναστών

το κράτος, που έπρεπε κάπως να τους στηρίξει. Αντίθετα, η αστυνομία τους κυνηγάει και τους χτυπάει, ενώ δεν έχει αυτό το δικαίωμα. Στη Σαντορίνη η αστυνομία αναίτια μπαίνει στα σπίτια τους χωρίς ένταλμα σύλληψης ή εισαγγελία και τους τρομοκρατεί. Χρειάζεται έλεγχος όχι για εμάς, αλλά για αυτούς τους αστυνομικούς.

Για όλο αυτόν τον κόσμο που έχει μείνει χωρίς λεφτά υπάρχει μεγάλο πρόβλημα σίτισης. Παίρνουν τηλεφώνω ότι έχουν να φάνε κανονικά εδώ κι ένα μήνα. Προσπαθούμε να μαζεύουμε τρόφιμα να τους δίνουμε για να μην πεθάνουν. Οργανώσαμε αποστολή φαγητού και στα νησιά με τη βοήθεια αλληλεγγύων.

Ακόμα κι αυτοί που συνεχίζουν να δουλεύουν, φοβούνται τη μετακίνηση γιατί θα έχουν πρόβλημα με τον έλεγχο για τα χαρτιά τους. Άλλοι, επειδή δεν γνωρίζουν τη γλώσσα, έχουν φάει πρόστιμο παραπάνω από μία και δύο φορές, γιατί δεν ξέρουν να στείλουν σωστά το sms ή να γράψουν το χαρτί.

Επίσης, υπήρξαν εργοδότες που έθεσαν τις συμβάσεις εργα-

σίας μεταναστών εργατών σε καθεστώς αναστολής, ενώ στην πραγματικότητα συνέχισαν να δουλεύουν κανονικά. Έτσι οι εργοδότες τους έδιναν την αποζημίωση που έπαιρναν από το κράτος και κρατούσαν το μισθό για τον εαυτό τους.

Έχει ανοίξει αυτό τον καιρό η συζήτηση για τα εργατικά χέρια στα χωράφια. Σε τι συνθήκες δουλεύουν οι μετανάστες εργάτες γης;

Έχουμε πάει στη Μανωλάδα, στο Μαραθώνα, στη Θήβα, στο Άργος και σε άλλες περιοχές που δουλεύουν πολλοί εργάτες μαζί σε χωράφια, Πακιστανοί, Ινδοί, Μπαγκλαντεσιανοί για να δούμε την κατάσταση. Οι συνθήκες είναι πάρα πολύ άσχημες που δεν μπορείτε να φανταστείτε. Δουλεύουν για 8 με 10 ώρες και παίρνουν 16 ευρώ μεροκάματο. Στη Λακόπετρα Αχαΐας μας είπαν ότι αρκετές φορές οι εργοδότες τους χτυπούν, αλλά φοβούνται να το καταγγείλουν στην αστυνομία γιατί νιώθουν ότι είναι πολύ αδύναμοι και ότι δεν θα τους ακούσουν. Μήπως οι κυβερνήσεις επίτηδες δεν δίνουν νομιμοποίηση και χαρτιά, για να

υπάρχουν τέτοιες δουλειές με αυτά τα λεφτά και να υπάρχει εκμετάλλευση αυτού του κόσμου; Δεν αρκεί να λένε ότι είμαστε Ευρωπαϊκή Ένωση, ότι υπάρχει διαύγεια και τηρούνται οι νόμοι, αλλά στην πράξη να ισχύει τέτοιο καθεστώς άγριας εκμετάλλευσης. Εμείς νομίζουμε ότι χρειάζεται να γίνει προσπάθεια να μορφωθούν οι μετανάστες εργάτες, θα είναι κέρδος για όλους, και για τη χώρα και για αυτούς.

Τι οργανώνει η Πακιστανική Κοινότητα απέναντι σε όλες αυτές τις επιθέσεις;

Αυτή την περίοδο, πέρα από το πρόβλημα με τη σίτιση που προσπαθούμε να λύσουμε, κυρίαρχα ασχολούμαστε με τις καταγγελίες κρατουμένων με την προσπάθεια να είμαστε εκεί. Πηγαίνουμε αντιπροσωπεΐες με την ΚΕΕΡΦΑ, με δημοτικούς συμβούλους και δικηγόρους στα αστυνομικά τμήματα για να δούμε τι γίνεται, αλλά δεν μας αφήνουν να έχουμε πρόσβαση στους κρατούμενους. Η κυβέρνηση πρέπει να δώσει πρόσβαση σε μας και σε γιατρούς για να μπορεί να βγει η αλήθεια και να επιβεβαιωθούν οι καταγγελίες. Δε ζητάμε κάτι παραπάνω από το να τηρούνται οι νόμοι χωρίς διακρίσεις.

Θα οργανώσουμε και θα συμμετέχουμε στην κινητοποίηση της Πρωτομαγιάς. Η Εργατική Πρωτομαγιά είναι για κάθε εργάτη και καλούμε κάθε κοινότητα να είναι μαζί μας γιατί αν δεν δράσουμε, χάνουμε εμείς. Είναι μια μεγάλη ευκαιρία για να παλέψουμε για όλα τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε.

Διαδικτυακές εκδηλώσεις της ΚΕΕΡΦΑ

Εκκενώστε τα camps - Οι πρόσφυγες σε σπίτια!

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4 7.30μμ

ΚΕΕΡΦΑ Πατίσια-Γαλάτσι-Κυψέλη

Ομιλητές: Προκόπης Παπαστράτης, ιστορικός, Βασιλική Κανέλου, εργαζόμενη νοσοκομείου Γεννηματάς – Συντονιστικό Νοσοκομείων, Νίκος Αλεξανδράτος, κοινοτικός σύμβουλος Ανταρσία στις Γειτο-νιές της Αθήνας δου διαμερίσματος, Ντίνα Γκαρανέ, εκπαιδευτικός Γ ΕΛΜΕ, Φύλλια Πολίτη, ΚΕΕΡΦΑ

ΠΕΜΠΤΗ 30/4 7μμ

ΚΕΕΡΦΑ Νοτίων

Ομιλητές: Στέλιος Γιαννούλης, σύλλογος δασκάλων Γλυφάδας-Βάρης-Βούλας-Βουλιαγμένης, Χρύσα Δουζένη, κίνημα αλληλεγ-γυής, Χρήστος Ευθυμίου, πρόεδρος του σωματείου εργαζόμενων Αγίου Δημητρίου, Μάνος Νικολάου, ΚΕΕΡΦΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ 3/5 6 μμ

ΚΕΕΡΦΑ Δυτικών

Ομιλητές: Τζαβέντ Ασάμ, πρόεδρος Πακιστανικής Κοινότητας Ελ-λάδας “Η Ενότητα”, Ματίνα Τριανταφύλλου, Ιατρείο κοινωνικής αλ-ληλεγγυής Περιστερίου, Λευτέρης Σιδεράς, μέλος Δ.Σ Ένωσης Γονέων Περιστερίου, Στέλλα Τραγά, πρόεδρος Συλλόγου Εκπαιδευ-τικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Αιγάλεω, Χρήστος Κουρινιώτης, εκπαιδευτικός – Παρεμβάσεις, ΕΛΜΕ Άνω Λιοσίων, Κώστας Πολύ-δωρος, μέλος ΔΣ Σωματείου Ιδιωτικής Υγείας Αθηνas - ΚΕΕΡΦΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ 3/5 6 μμ

ΚΕΕΡΦΑ Χανίων

Ομιλητές: Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ, Μανώλης Γιακουμάκης, πρόεδρος ΕΛΜΕ Χανίων

● Για να συνδεθείτε επικοινωνήστε με τις σελίδες της ΚΕΕΡΦΑ στο facebook

3ήμερο Δράσης για την Πρωτομαγιά

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4

Ταχυμεταφορές ΕΛΤΑ 7.30πμ
Βουγιουκλάκειο 8.30πμ
Τραμ Ελληνικού 1.30μμ
Εφορία Κυψέλης 3μμ
Αλεξάνδρας 2.45μμ
ΔΕΗ Ρουφ 6.30πμ
ΥΠΠΟ 9πμ
Αττικό 7πμ
Κ.Υ Περιστερίου 7.45 πμ
Ξυλοτεχνία 10πμ
Αμαλία Φλέμγκ 8πμ
Γκαράζ Δ. Χαλανδρίου 6πμ
Γκαράζ Δ. Φιλαδέλφειας 12μ
Γκαράζ Ζωγράφου 8.30πμ
Ιπποκράτειο 2μμ
ΧΑΝΙΑ
Δικαστήρια 12μ

ΠΕΜΠΤΗ 30/4

Παρέμβαση στην κινητοποίηση της Ανατρεπτικής Συσπείρωσης Ηθοποιών μαζί με την ΠΟΘΑ στο Υπουργείο Πολιτισμού (Μπουμπουήνας) 12μσ.

ΕΛΠΕ 6.30πμ
Εθνική Κοτζιά 7.30πμ
Ονάσειο 7.30πμ
Μετρό Σεπόλια 11πμ
Πιάτσα delivery Αμπελόκηποι 1μμ
ΕΡΤ 1.30μμ
Hotel Plaza(Σύνταγμα) 2.30μμ
Νοσοκομείο Έλενας 6.45πμ

Εξορμήσεις του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης πριν την Πρωτομαγιά

Γεννηματάς 1μμ
Αγιος Σάββας 12μες
Δημαρχείο Αθήνας 8πμ
Ερυθρός 2.45 μμ
Παμμακάριστος 2.30μμ
Σ/Μ ΑΒ Μαυρομικήλη 8μμ
Κοινωνικό Ιατρείο Κυψέλης 7πμ
Καφέ, Ταχυφαγεία , Delivery Πα-νόρμου 12μ
Δημοτικά Ιατρεία 3η Κοινότητα 7.30πμ
Παυλίδης 6πμ
Σκλαβενίτης Κ. Πετράλωνα 9μμ
Καθαριότητα 3η Κοινότητα 6.30πμ
Γκαράζ Δήμου Αθήνας 9.30πμ
Γκαράζ Δήμου Καλλιθέας 6πμ
Εθνική Ασφαλιστική 7πμ
Γκαράζ Δ. Ιλίου 6.15πμ
Γκαράζ Δ. Πετρούπολης 6.45πμ
Γκαράζ Δ. Περιστερίου 6.15 πμ
Δημαρχείο Περιστερίου 7.30πμ
Ευαγγελισμός 2.30μμ
Γκαράζ Δ. Πειραιά 6.30πμ
Δημαρχείο Πειραιά 10πμ
Δήμος Νίκαιας 11.30πμ
Κρατικό Νίκαιας 2.30μμ
Μεταξά 2.30μμ
Σισμανόγλειο 7.45πμ
Παίδων Πεντέλης 12μ
Δήμος Βριλησίων 10πμ

Αγία Όλγα 6.45πμ
ΚΑΤ 6.45πμ
ΙΚΑ Ν. Ιωνίας 2μμ
Γκαράζ Ν. Ιωνίας 6πμ
Αγλαΐα Κυριακού 7πμ
Λαϊκό 7πμ
Ασκληπιείο 7πμ
ΓΚΑΡΑΖ ΔΑΔ 7πμ
Συγγρός 2μμ
ΚΥΨΕΛΗ Λαϊκή 11πμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Ιπποκράτειο 7.30πμ και 1μμ
Θεαγένειο 2.30μμ
ΨΝΘ 11πμ
Δήμος Αμπελοκήπων 11πμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ
Δουρούτη 9ΠΜ
Χ/Κώστα 11.30ΜΜ
ΣουπερΜάρκετ Παπαγεωργίου
Δωδώνη 6μμ
ΧΑΝΙΑ
Δήμος 11πμ
ΕΛΤΑ 1ΜΜ
Νοσοκομείο 2μμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΠΑΓΝΗ 7.30πμ
Βενιζέλειο 11πμ και 2μμ
ΠΑΤΡΑ
ΠΓΝΠ Ρίο 6.40πμ

μετά την Πρωτομαγιά

ΣΑΒΒΑΤΟ 2/5

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
Λαϊκή Πανόρμου 12μ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ
Λαϊκή Καλλιδρομίου 11.30πμ
ΓΚΥΖΗ Γαλαξίας Λουκάρεως 12μ
ΠΑΤΗΣΙΑ Λαϊκή Γκράβας 12μ
ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλασιού και Βείκου 12μ
ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Γαλαξίας 12μ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Γαλαξίας Σεπόλια 12μ
Κ. ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ Σκλαβενίτης12μ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Αγορά Δαβάκη 11.30πμ
ΠΕΥΚΑΚΙΑ Λαϊκή 12μ
Ν.ΙΩΝΙΑ Βασιλόπουλος 12μ
ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
Μετρό, Σκλαβενίτης 12μ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ
Σκλαβενίτης Ιασωνίδου 10.30πμ
ΙΛΙΣΙΑ
Σκλαβενίτης Ούλωφ Πάλμε 11πμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ ΠΛ. Βαρνάβα11.30πμ
Ν. ΣΜΥΡΝΗ
Βασιλόπουλος Πλατεία 11.30πμ
ΙΛΙΟΝ Λαϊκή Πάρκο Τρίτση 11πμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Λαϊκή 11πμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ Λαϊκή Σολωμού 11πμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ
Πασαλιμάνι Ρολόι 11.30πμ
ΝΙΚΑΙΑ Λαϊκή Περιβολάκη 12.30μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΕΝΤΡΟ Καπάνι 11.30πμ
ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ξηροκρίνης 11.30πμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ Λαϊκή Μαρτίου 11.30πμ
ΧΑΝΙΑ Λαϊκή Μινώος 11πμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λαϊκή Πατέλες 11πμ
ΠΑΤΡΑ My Market Αγ. Ανδρέας 11πμ

Μαρξιστικά Φόρουμ

Μάης ’36 - Μάης ’68 - Μάης 2020
Πάλεψαν και παλεύουμε για να αλλάξουμε τον κόσμο

ΙΛΙΟΝ - ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4 , 7μμ
Ομιλητής: Θανάσης Λυμπερόπουλος

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ - ΑΙΓΑΛΕΩ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4 , 7μμ (skype
https://join.skype.com/eXytgWtYm3QV)
Ομιλητής: Παντελής Γαβριηλίδης

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4 7.30μμ
(fb.com/sekmarousiou)
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ - ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4, 7μμ
(fb.com/sekneasionias)
Ομιλήτρια: Άννα Αδαμίδη

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4 , 7.30μμ
(fb.com/sekneouirakleiou)
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΠΕΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4, 7μμ
(fb.com/sekpeiraia)
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΠΑΓΚΡΑΤΙ - ΒΥΡΩΝΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4, 7μμ
(join.skype.com/g1ewTS8hdZVM)
Ομιλητής: Βαγγέλης Χατζηνικολάου
ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4, 7μμ

Ομιλήτρια: Βάσια Τσώνη

ΒΟΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4, 8μμ
(fb.com/seknolou)
Ομιλητής: Γιάννης Σουμπάσης

ΧΑΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4 7μμ
(fb.com/s.e.k.chanion)
Ομιλήτρια: Μαρία Βισταγιαννάκη

ΧΑΡΙΛΑΟΥ – ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4 8μμ
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Σιαφάκα

ΤΟΥΜΠΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4 7μμ
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κομνιανού

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4, 7μμ
Ομιλήτρια: Εύη Ευσταθοπούλου

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4 8μμ
Ομιλήτρια: Νένα Παμπουκίδου

ΗΡΑΚΛΕΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4 7.30μμ
Ομιλητές: Μύρων Μαρκάκης, Γιάννης Βα-λαής

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4 7μμ
(επικοινωνία: fb.com/sekampelo,
skype: https://bit.ly/SEKAMPELO)

Ομιλητής: Βασίλης Μυρσινιάς

ΓΚΥΖΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4 7μμ
Ομιλήτρια: Θένια Ασλανίδη

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4, 6.30μμ
Ομιλήτρια: Μαριλένα Κουντούρη

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4, 7μμ
(fb.com/sekPetalonaThisseo)
Ομιλητής: Γιώργος Φαράντος

ΚΟΛΩΝΟΣ – ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4, 7μμ
(επικοινωνία: +306974820870)
Ομιλητής: Αλέξης Μαρτζούκος

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΠΕΜΠΤΗ 30/4, 7μμ
(επικοινωνία: +306974820870)
Ομιλητής: Ραφαήλ Καστρίτσης

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 30/4 , 6μμ
(6980011726)
Ομιλητής: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 30/4 , 7μμ
(fb.com/sekpatisia)
Ομιλήτρια: Ευγενία Βρούσο

ΚΥΨΕΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 30/4 , 7μμ

(https://tinyurl.com/omada-kipselis)
Ομιλητής: Ηλίας Κολοβός

ΖΩΓΡΑΦΟΥ – ΙΛΙΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 30/4, 7μμ
(skype – fb.me/ergatiki 6988391025)
Ομιλητής: Πάνος Γαραντζιώτης

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΠΕΜΠΤΗ 30/4, 7μμ
(join.skype.com/iwGKxkxToPg1)
Ομιλητής: Λεάνδρος Μπόλαρης

ΝΙΚΑΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 30/4 7.30μμ
(fb.com/seknikaias)
Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωίδου

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΕΜΠΤΗ 30/4, 7.30μμ
Ομιλητής: Παναγιώτης Ζουγανέλης

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 30/4, 8μμ
Ομιλητής: Δημήτρης Μπελιάς
ΧΑΛΑΝΔΡΙ – ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
ΠΕΜΠΤΗ 30/4, 7μμ
(fb.com/sekxalandri)
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη

ΒΡΙΛΗΣΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 30/4, 7μμ
(fb.com/seknril)
Ομιλητές: Θοδωρής Λυκογιαννάκης, Ορέ-στης Ηλίας

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/4, 7μμ
(fb.com/sekgiannenna)
Λένιν: Οι θέσεις του Απρίλη
Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 30/4, 7μμ
Λένιν: Οι θέσεις του Απρίλη
Ομιλητής: Στέλιος Τζομπα-νάκης

ΧΑΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 6/5, 7μμ
ΣΥΡΙΖΑ, Πόσο ακόμα πιο δεξιά;
Ομιλήτρια: Μαρία Καλιτσουσάκη

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΠΕΜΠΤΗ 7/5, 7μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ: Μαζική απεργία, κόμμα, συνδικάτα
Ομιλήτρια: Ιλιρίντα Μουσараί

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

● ΠΕΜΠΤΗ 7/5, 7μμ
Εκτρώσεις ελεύθερες και δωρεάν!
Ομιλήτρια: Στέλλα Βρεττάκη

ΟΜΑΔΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ “Η ΤΑΞΗ ΜΑΣ”

ΔΕΥΤΕΡΑ 4/5, 7μμ
(επικοινωνία 6977017070)

Στις 5-12 Απρίλη 1920 έγινε το 2ο συνέδριο του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος Ελλάδας, του ΣΕΚΕ, στην αίθουσα του Εργατικού Κέντρου Αθήνας. Ήταν το συνέδριο που προετοίμασε το νεαρό επαναστατικό κόμμα για να παρέμβει στη θυελλώδη περίοδο του 1921-22, τη χρονιά των εργατικών απεργιών και της αντιπολεμικής δράσης, διακηρύσσοντας την προσηλωσή του στις αρχές της επαναστατικής ανατροπής του καπιταλισμού, του διεθνισμού και της ανάγκης του χτισίματος μια οργάνωσης μάχης και δράσης που θα οδηγήσει την εργατική τάξη στη νίκη.

Όταν πραγματοποιήσε το 2ο συνέδριό του, το ΣΕΚΕ δεν είχε περισσότερο από ενάμιση χρόνο ζωής. Ιδρύθηκε το Νοέμβριο του 1918, μέσα από τη συνένωση σχετικά μικρών σοσιαλιστικών ομάδων, μεταξύ των οποίων η **Φεντερασιόν** της Θεσσαλονίκης ήταν εκείνη με τους μεγαλύτερους δεσμούς με την εργατική τάξη.

Όμως η ίδρυσή του αντιπροσώπευε κάτι πολύ περισσότερο από μια απλή 'συνένωση'. Αντανακλούσε την ορμητική εμφάνιση της εργατικής τάξης, μέσα σε μια δεκαετία πολέμων και επαναστάσεων, ως υποκειμένου της ταξικής πάλης: Τόσο διεθνώς, με τη νίκη της Οκτωβριανής Επανάστασης στη Ρωσία το 1917 υπό την ηγεσία των μπολσεβίκων και το επαναστατικό κύμα που ακολούθησε σε όλη την Ευρώπη. Όσο και στην Ελλάδα, με το δυνάμωμα του εργατικού κινήματος αλλά και του διεθνιστικού-αντιπολεμικού ρεύματος στη διάρκεια των Βαλκανικών και του Πρώτου Παγκόσμιου Πολέμου. Η ιδρυτική διακήρυξη του ΣΕΚΕ, στην αίθουσα του σωματείου των μηχανικών ατμοπλοίων στον Πειραιά όπου έγινε το 1ο συνέδριό του, έβαζε τις επαναστατικές ρίζες της Αριστεράς στην Ελλάδα δηλώνοντας ανοιχτά πως «παλεύει για την ανατροπή της διεθνούς κεφαλαιοκρατίας και τον θρίαμβον του διεθνούς σοσιαλισμού».

Στο χρονικό διάστημα που μεσολάβησε ανάμεσα στο πρώτο και το δεύτερο συνέδριο του ΣΕΚΕ οι εργατικοί αγώνες κλιμακώθηκαν. Το 1919 ήταν γεμάτο απεργιακές κινητοποιήσεις. Το Γενάρη ξεσπά η μεγάλη απεργία στο Βόλο από υποδηματεργάτες, βυρσοδέψες, ηλεκτροτεχνίτες και μυλεργάτες. Η Πρωτομαγιά γιορτάζεται με διαδηλώσεις σε πολλές πόλεις: 50.000 απέργησαν στη Θεσσαλονίκη, 30.000 σε Αθήνα και Πειραιά, παρά την καταστολή και την υπονομευτική δράση των συντηρητικών Βενιζελικών συνδικαλιστών. Τον Ιούνιο, η απεργία των τραπεζοϋπαλλήλων θα πυροδοτήσει την πρώτη Γενική Πολιτική Απεργία, ενάντια στις συλλήψεις και την εξορία στη Φολέγανδρο αριστερών συνδικαλιστών που οργάνωναν τη συμπαρατάση. Το Σεπτέμβριο

ΑΠΡΙΛΗΣ 1920 Το ΣΕΚΕ στην Τρίτη Διεθνή

ακολουθεί η απεργία των ηθοποιών της Αθήνας που θα κρατήσει δυο βδομάδες και το Δεκέμβριο η απεργία διαρκείας των καπνεργατών της Καβάλας και της Δράμας. Τους πρώτους μήνες του 1920 η χώρα θα συγκλονιστεί από την τριήμερη απεργία των μηχανουργών του Πειραιά και ξανά των καπνεργατών σε Θεσσαλονίκη, Ξάνθη και Καβάλα.

Απεργίες

Σε όλες αυτές τις μάχες τα μέλη και οι οπαδοί του ΣΕΚΕ πρωταγωνιστούν στο να οργανώσουν τόσο τις απεργίες όσο και τη συμπαρατάση. Ταυτόχρονα προσπαθούν να συνδέσουν τους εργατικούς αγώνες με τον πόλεμο που είχε αρχίσει να φουντώνει μετά την επέμβαση του ελληνικού στρατού στη Μικρά Ασία, μοιράζοντας αντιπολεμικές προκηρύξεις στους απεργούς.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες συνέρχεται το 2ο συνέδριο του ΣΕΚΕ τον Απρίλη του 1920. Σύμφωνα με την Έκθεση Δράσης της Κεντρικής Επιτροπής του, τα μέλη του κόμματος δεν ξεπερνούσαν τα 1000, συν 500 μέλη της νεολαίας του. Όμως το άπλωμα της εμβέλειάς του φάνηκε τόσο από την κυκλοφορία των δυο εφημερίδων του (10.000 φύλλα ο 'Ριζοσπάστης' και 6.000 φύλλα ο 'Εργατικός Αγών'), όσο και από τη γεωγραφική επέκτασή του: συμμετείχαν στο συνέδριο αντιπρόσωποι από την Αθήνα, τον Πειραιά, το Βόλο, τη Θεσσαλονίκη, την Καβάλα, τη Δράμα, την Κέρκυρα, τη Λάρισα, τις Σέρρες, τη Χαλκίδα, τα Γιάννενα, το Αργοστόλι, τον Πύργο, την Καλαμάτα και την Πάτρα.

Αλλά εξίσου σημαντικό είναι το γεγονός ότι το κόμμα είχε αρχίσει να ριζώνει στους εργατικούς χώρους. Όπως γράφει ο **Λεάνδρος Μπόλαρης** στο βιβλίο του **'ΣΕΚΕ – Οι επαναστατικές ρίζες της Αριστεράς στην Ελλάδα'**: «Διαπιστώνουμε τον εργατικό χαρακτήρα του κόμματος. Είναι χαρακτηριστικό ότι όλοι οι αντιπρόσωποι δεν αναφέρονται μόνο με την κομματική τους ταυτότητα (από ποια τμήματα του κόμματος προέρχονται), αλλά και με τη συνδικαλιστική –οι περισσότεροι ήταν στελέχη συνδικάτων».

Το 2ο συνέδριο τον Απρίλη του 1920 αποφασίζει οριστικά την ένταξη του κόμματος στην Τρίτη Διεθνή και υιοθετεί τη δικτατορία του προλεταριάτου ως στρατηγική αρχή. «Στο συνέδριο», αναφέρει ο ιστορικός **Δημήτρης Λιβιεράτος** στον πρώτο τόμο του τετράτομου έργου του **'Κοινωνικοί αγώνες στην Ελλάδα 1918-1936'**, «δεν συμμετείχε ο Δημοσθένης Λιγδόπουλος που είχε σταλεί στη Μόσχα σαν αντιπρόσωπος και τον περίμεναν για να μάθουν τις εξελίξεις. Όμως, το συνέδριο του κόμματος ψήφισε την προσχώρηση στην Γ' Διεθνή και στον τίτλο του προστέθηκε η λέξη 'Κομμουνιστικό'». Η Τρίτη Διεθνή είχε μόλις αποφασίσει να υιοθετήσει τους περίφημους 21 όρους για την ένταξη κομμάτων και οργανώσεων στους κόλπους της. Οι 'όροι', πέρα από το ότι απαιτούσαν από τα κόμματα μερικά βασικά πράγματα (όπως ξεκάθαρη στάση κατά της ιμπεριαλιστικής πολιτικής των 'δικών τους' κυβερνήσεων), είχαν ως κύρια αιχμή την έξωση όλων των ανοικτών ρε-

φομιστών και τη μετατροπή τους σε κόμματα όπου η δημοκρατική συζήτηση θα λειτουργούσε αρμονικά με την πιο σιδερένια πειθαρχία στην εφαρμογή των αποφάσεων.

Στρατηγική

Εναρμονίζοντας τη στρατηγική του με αυτή της Διεθνούς, το συνέδριο του ΣΕΚΕ διακήρυξε ότι «η μετάβασις από του αστικού εις το σοσιαλιστικόν καθεστώς δεν δύναται να γίνει με καμίαν μεταρρύθμισιν της μορφής του πολιτεύματος επί το δημοκρατικότερον, αλλά ότι μόνος ενδιάμεσος σταθμός είναι η δικτατορία της εργατικής τάξεως μέχρις ότου δημιουργηθούν όλοι οι αναγκαίοι όροι δια την κατάργησιν των τάξεων».

Μια άλλη πτυχή του συνεδρίου ήταν η συζήτηση και οι αποφάσεις σε σχέση με τα αστικά κοινοβούλια και την κοινοβουλευτική δράση του κόμματος. Το κόμμα αποφάσισε να συμμετάσχει στις επερχόμενες εκλογές και να συντάξει εκλογικό πρόγραμμα, αλλά αυτό δεν σήμαινε υποταγή στις κοινοβουλευτικές απαιτήσεις. Ο γραμματέας του **Ν. Δημητράτος** στην ομιλία του στο συνέδριο καθόρισε τη 'γραμμή' του κόμματος ως εξής:

«Το κόμμα μας είναι εντελώς αντίθετον με την ουτοπικήν ιδέαν της δια του κοινοβουλίου καταλήψεως της πολιτικής εξουσίας υπό των εργαζόμενων τάξεων. Επομένως και η συμμετοχή μας εις τας εκλογάς δεν δύναται να έχει μίαν τέτοιαν σημασίαν. Πιστεύομεν ότι η πραγματοποίησις του τελικού σκοπού του αγώνος μας, δεν δύναται να γίνει παρά μόνο επαναστατικώς... Εισερχόμεθα εις την

Βουλήν διότι το βήμα της είναι εκτάκτως ευνοϊκόν δια την εξάσκησιν προπαγάνδας... δια την ώθησιν της εργατικής τάξεως εις τον πολιτικόν αγώνα».

Στο συνέδριο επιβεβαιώθηκε για μια ακόμα φορά η αταλάντευτη διεθνιστική αντιπολεμική στάση του ΣΕΚΕ: «Εις το σημείον που έφτασε σήμερα η εξέλιξις της κοινωνίας, κάθε πόλεμος υπό οιονδήποτε πρόσχημα κηρυσσόμενος δεν ημπορεί να εξυπηρετεί παρά μόνον την άμυναν των συμφερόντων της αστικής τάξεως». Οπλισμένη με τις αντιπολεμικές αποφάσεις του 2ου συνεδρίου η ΚΕ του ΣΕΚΕ(Κ) λίγους μήνες αργότερα, εξέδωσε την παρακάτω ανακοίνωση με αφορμή την υπογραφή της Συνθήκης των Σεβρών, του 'εθνικού θριάμβου' του Βενιζέλου:

«Η ειρήνη την οποία πανηγυρίζουν είναι εκείνη που καθιερώνει την ιδικήν μας δυστυχία και την ιδικήν των κυριαρχία. Είναι ειρήνη μεταξύ των αστικών τάξεων των κυρίων μας, εναντίον των εργαζόμενων τάξεων των δούλων. Η πατρίς των, για την οποίαν μας έστειλαν να πολεμήσουμε, δεν είναι παρά η γεωγραφική εκείνη έκτασις επί της οποίας απλώνεται η εκμετάλλευσίς των... Ο εχθρός ευρίσκεται εντός των συνόρων και όχι πέραν αυτών».

Όπως παρατηρεί ο Λ. Μπόλαρης στο βιβλίο του για το ΣΕΚΕ: «Σήμερα στις ηγεσίες της Αριστεράς θεωρείται 'κοινός νους' ότι τέτοιες δηλώσεις είναι 'ακράειες' και απομονώνουν από τις πλατιές μάζες. Αυτή είναι μια πρόφασις για τη σύμπλευση με την κυρίαρχη τάξη στα 'κρίσιμα εθνικά θέματα'. Όμως για το ΣΕΚΕ(Κ) αυτή η ασυμβίβαστη ταξική, διεθνιστική στάση, όχι μόνο απομόνωση δεν έφερε, αλλά αντίθετα το συντόνισε με τις εμπειρίες και τις ιδέες που συσσωρεύαν πλατιά στρώματα της κοινωνίας».

Έτσι, γράφει ο Δ. Λιβιεράτος, «το κόμμα πήρε μέρος στις εκλογές του Νοέμβρη 1920 με αντιπολεμικά συνθήματα και ιδιαίτερα κατά της Μικρασιατικής εκστρατείας... Πριν από τις εκλογές το κόμμα συγκρότησε μια τεράστια διαδήλωση στην Αθήνα με κύριο σύνθημα 'Κάτω ο πόλεμος!'. Το ΣΕΚΕ τα πήγε εντυπωσιακά καλά σε αυτή την πρώτη εκλογική του παρέμβαση με τη δική του σημαία και πήρε γύρω στις 70.000 ψήφους (σε ένα εκλογικό σώμα περίπου 750.000). «Έγινε φανερό», συνεχίζει ο Λιβιεράτος, «ότι η αντιπολεμική πάλη εύρισκε μεγάλη απήχηση στον λαό». Αυτό φάνηκε ακόμα περισσότερο όταν την επόμενη χρονιά το αντιπολεμικό κίνημα εισέβαλλε ορμητικά στο προσκήνιο με κέντρο τους φαντάρους στα μέτωπα της Μικράς Ασίας, όπου πρωτοστάτησε ο **Παντελής Πουλιόπουλος**, που στο επόμενο 3ο έκτακτο συνέδριο θα εκλεγόταν γραμματέας του κόμματος.

Κώστας Πίπτας

Μαριέλε Φράνκο

ΒΡΑΖΙΛΙΑ

Η “εκδίκηση” της Μαριέλε

Εν μέσω πανδημίας ο Μπολσονάρο βυθίζεται στην πιο βαθιά και πολυπλόκαμη κρίση. Στελέχη της δικαστικής και πολιτικής εξουσίας λένε ανοιχτά πως αν δεν ήταν ο κορονοϊός, ήδη θα είχαν ξεκινήσει οι διαδικασίες για την ανατροπή του και τη δίωξή του. Ο Ζαΐρ Μπολσονάρο ήρθε στην εξουσία πριν από ενάμιση χρόνο και περίσσεψαν οι αναλύσεις διεθνώς για τη νέου τύπου σταθερότητα που θα επιβαλλόταν με τη σιδερένια γροθιά της ακροδεξιάς. Ανοιχτός νοσταλγός της δικτατορίας και των βασανιστηρίων, φανατικός σεξιστής, ξεδιάντροπος ρατσιστής, πάτησε πάνω στα σκάνδαλα και τις αποτυχίες του Λούλα και της Ρουσέφ ήρθε για να “βάλει τάξη” στην ασυδοσία των συνδικάτων, των ιθαγενών, των χωρικών και της νεολαίας. Αντί για “τάξη και ηθική” η Βραζιλία ζει στο ρυθμό των απαντών παραίτησεων, σκανδάλων και της δυσωδίας που αναδύεται από την κυβέρνηση και την ίδια την οικογένεια του Μπολσονάρο.

Το πιο δυνατό χτύπημα ήρθε την περασμένη Παρασκευή, όταν παραιτήθηκε ο **Σέρζιο Μόρο** από Υπουργός Δικαιοσύνης. Ο Μόρο δεν είναι τυχαίο πρόσωπο. Ήταν ο επικεφαλής δικαστικός των διώξεων που έβαλαν τον πρώην πρόεδρο Λούλα στη φυλακή και έριξαν την Ντίλμα Ρουσέφ από την εξουσία. Έχτισε το προφίλ του κυρίου “καθαρά χέρια”, έγινε ο αγαπημένος της μεσαίας τάξης που ήθελε να ξεφορτωθεί την κυβέρνηση του Εργατικού Κόμματος και να επιτεθεί στις εργατικές κατακτήσεις χωρίς δισταγμό λόγω της κρίσης. Όταν ο Μπολσονάρο τον διόρισε Υπουργό Δικαιοσύνης ήταν ένας από τους πιο ισχυρούς συμβολισμούς για το πόσο ευρύ ήταν το μέτωπο που είχε αποφασίσει να στηρίξει τον Μπολσονάρο και πόσο δεξιά είχε αποφασίσει να πάει η βραζιλιάνικη άρχουσα τάξη στο σύνολό της. Ο Μπολσονάρο μπορεί να ερχόταν από το βούρκο όπου ο βραζιλιάνικος στρατός συναντά τις φασιστικές οργανώσεις, αλλά ο Μόρο αδέκαστος, χαρισματικός και μορφωμένος. Πέρσι το καλοκαίρι είχαν

έρθει στο φως οι αποκαλύψεις ότι ο κύριος Μόρο δεν ήταν και τόσο αδέκαστος. Αποκαλύφθηκε πως είχε συνεργαστεί με την αστυνομία για να στηθεί η πλεκτάνη κατά του Λούλα, βοηθώντας την να παρουσιάσει ευρήματα, με βάση τα οποία ο ίδιος θα ερχόταν μετά να δικάσει. Το Νοέμβριο ο Λούλα κατάφερε και βγήκε από τη φυλακή. Ο Μπολσονάρο άρχισε να φωνάζει ακόμη πιο δυνατά για την ανάγκη δικτατορίας, καλούσε σε πραξικόπημα κατά της ίδιας του της κυβέρνησης.

Οι τελευταίες εξελίξεις που οδήγησαν και στην παραίτηση του Μόρο είχαν να κάνουν με την ίδια την οικογένεια του Μπολσονάρο, ούτε ένας από τους τρεις γιους του δεν βρίσκεται εκτός σκανδάλων. Ο **Κάρλος Μπολσονάρο** βρίσκεται πίσω από ένα δίκτυο μαζικής παραγωγής fake news, με τα οποία όχι μόνο έκαναν “πολιτική” αλλά και προκάλούσαν εσωτερικές κρίσεις μέσα στον κρατικό μηχανισμό για να τις εκμεταλλεύονται στη συνέχεια φυτεύοντας δικούς τους ανθρώπους και με άλλα ανταλλάγματα. Ο δεύτερος γιος του προέδρου, **Εντουάρντο Μπολσονάρο**, βρίσκεται μπλεγμένος στην ίδια υπόθεση. Ο Εντουάρντο, εκτός των άλλων, είναι ο επικεφαλής στη Βραζιλία του διεθνούς ακροδεξιού δικτύου που έχει στήσει ο πρώην σύμβουλος του Τραμπ, **Στιβ Μπάνον**. Ο τρίτος γιος του Μπολσονάρο, **Φλάβιο**, βρίσκεται στον πυρήνα της χρηματοδότησης με δημόσιο χρήμα των συμμοριών που ελέγχουν την οικονομία στις φαβέλες του Ρίο ντε Τζανέιρο. Χιλιάδες “κατοικίες”, εργολαβίες, “προστασία”. Και στη διάρκεια όλων αυτών δεκάδες δολοφονίες, είτε αντιπάλων, είτε κόσμου που αντιστεκόταν, πέρασαν από το γραφείο του Φλάβιο που ήταν ο δίαυλος μεταξύ κυβέρνησης, ακροδεξιών συμμοριών, αστυνομίας και “πολιτοφυλακών” της μαφίας. Η δολοφονία της αγωνίστριας της Αριστεράς, Μαριέλε Φράνκο, το Μάρτη του 2018 έγινε από συμμορίες που είχαν προσωπική επαφή με τον Φλάβιο Μπολσονάρο.

Συνέχεια στη σελίδα 19

Δεν μπορούν να κρύβονται πίσω από την επιστήμη

Δεδομένων των συνθηκών, δηλαδή της ταχείας εξάπλωσης του θανατηφόρου ιού, έχει πράγματι νόημα να αντλούνται συμβουλές από τους ειδικούς διάφορων επιστημονικών κλάδων. Όμως, η επίκληση στο κύρος της «επιστήμης» δίνει ένα διπλό πολιτικό πλεονέκτημα. Υποτίθεται ότι η επιστήμη σημαίνει βεβαιότητες, οπότε οι επιλογές που βασίζονται σε αυτή δεν μπορούν να αμφισβητηθούν. Υποτίθεται, επίσης, ότι είναι ουδέτερη και ανεξάρτητη από πολιτικά κόμματα και ταξικά συμφέροντα.

Γράφει
ο *Άλεξ Καλλινίκος*

Όμως και οι δυο ισχυρισμοί είναι λάθος. Οι σπουδαιότεροι φυσικοί επιστήμονες -ο Ισαάκ Νιούτον, ο Κάρλος Δαρβίνος, ο Άλμπερτ Αϊνστάιν- διατύπωσαν λαμπρές θεωρίες που είχαν λάθη, τα οποία διόρθωσαν οι διάδοχοί τους ή κάποιες φορές τις αντικατέστησαν πλήρως. Η ιστορία της επιστήμης είναι γεμάτη από αντιπαραθέσεις, κριτικές, αυτοκριτικές και αναθεωρήσεις.

Αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία όταν αντιμετωπίζουμε κάτι νέο, όπως γίνεται σήμερα. Όπως το έθεσε ένα άρθρο στο περιοδικό Science: «Παρά τις 1000 περίπου εργασίες που συρρέουν κάθε βδομάδα στις επιστημονικές επιθεωρήσεις... δεν έχει διαμορφωθεί μια σαφής εικόνα, αφού η συμπεριφορά του ιού διαφέρει από κάθε άλλου παθογόνου που έχει αντιμετωπίσει η ανθρωπότητα». Ένας από τους λόγους για τους οποίους η συντηρητική κυβέρνηση της Βρετανίας και οι σύμβουλοί της αρχικά επέλεξαν την στρατηγική της «ανοσίας αγέλης» ήταν ότι θεωρούσαν τον ιό μια μορφή γρίπης. Το τουήτ του ιδιόρρυθμου μαθηματικού Νασίμ Νίκολας Ταλεμπ έχει ένα στοιχείο αλήθειας: «Η πιο ασφαλής πολιτική είναι να δράσουμε σαν να μη διαθέτουμε τη παραμικρή ιδέα για τις συνέπειές του».

Γι' αυτό το λόγο οι επιστημονικές συμβουλές με το μεγαλύτερο αντίκτυπο -ιδιαίτερα η εργασία των επιδημιολόγων του Imperial College London- περιλαμβάνουν την κατασκευή στατιστικών μοντέλων τα οποία βασίζονται σε διογκούμενη ποσότητα δεδομένων για τις επιπτώσεις του ιού στους ανθρώπινους πληθυσμούς σε όλο τον κόσμο. Πρόκειται όντως για στοιχεία, αλλά τα στατιστικά δεδομένα δεν σου λένε τι εννοούν.

Χρειάζεται να ερμηνευτούν. Ένα μεγάλο κομμάτι των αντιπαραθέσεων για τις διαφορετικές μελέτες για την πανδημία έχουν ως επίκεντρο τις υποθέσεις στις οποίες βασίζονται διαφορετικά στατιστικά μοντέλα. Αυτές οι υποθέ-

σεις δεν υπαγορεύονται από τα δεδομένα, αντίθετα, επιστρατεύονται για να τα οργανώσουν.

Και οι θεωρίες που διαμορφώνουν αυτές τις υποθέσεις είναι κάθε άλλο παρά ουδέτερες. Στη βρετανική επιτροπή εμπειρογνομόνων (sage) περιλαμβάνονται δυο «συμπεριφοριστές επιστήμονες». Πρόκειται για μια ψευδοεπιστήμη που αποπειράται να ερμηνεύσει την κοινωνική συμπεριφορά των ανθρώπων με βάση αναξιόπιστες ψυχολογικές μεθόδους, αγνοώντας τον τρόπο που διαμορφώνουν την ανθρώπινη συμπεριφορά δομές όπως ο καπιταλισμός, ο ιμπεριαλισμός και οι κοινωνικές τάξεις.

Ο Ρίτσαρντ Χόρτον, διευθυντής της ιατρικής επιθεώρησης Lancet, έκφρασε κριτική άποψη απέναντι σε αυτές τις επιλογές. Κατήγγειλε τη διαχείριση της πανδημίας από την κυβέρνηση Τζόνσον ως «τη μεγαλύτερη αποτυχία επιστημονικής πολιτικής εδώ και μια γενιά».

Ο Χόρτον είπε σε μια συνέντευξη που έδωσε στους Φαϊνάνσιαλ Τάιμς ότι διαβάσει τον ιστορικό-φιλόσοφο Μισέλ Φουκό. Ο Φουκό έγινε γνωστός ανάμεσα στα άλλα και επειδή ανέπτυξε την έννοια της «γνώσης-εξουσίας» για να μελετήσει στο πλαίσιο μέσα στο οποίο αναπτύσσονται οι επιστήμες για να υπηρετήσουν συγκεκριμένες μορφές κυριαρχίας. Στο βιβλίο “Η Γέννηση της Βιοπολιτικής”, στο οποίο αναφέρεται ο Χόρτον, ο Φουκό δείχνει πώς η φιλελεύθερη πολιτική οικονομία διαμορφώθηκε κατά τη διάρκεια του 18ου αιώνα ως τμήμα αυτού που αποκαλούσε «καθοδηγητική εξουσία» -δηλαδή των κρατικών πολιτικών διαχείρισης μεγάλων πληθυσμών.

Η πανδημία στην Βρετανία είναι από πολλές απόψεις κλασική περίπτωση νεοφιλελεύθερης «καθοδηγητικής εξουσίας». Έχει ως αποτέλεσμα χιλιάδες θανάτους, ιδιαίτερα ηλικιωμένων και ευπαθών ατόμων σε οίκους ευγηρίας, στους οποίους οι Φαϊνάνσιαλ Τάιμς εκτιμούν 11 χιλιάδες θανάτους πάνω από το φυσιολογικό ανώτερο επίπεδο.

Ευτυχώς ο Χόρτον είναι υποστηρικτής μιας πολύ διαφορετικής σχέσης ανάμεσα στην επιστήμη και την πολιτική: «Μερικά από τα πιο μεγάλα προχωρήματα, όπως το κίνημα υγιεινής του 19ου αιώνα και η γέννηση του Εθνικού Συστήματος Υγείας δεν ήταν τεχνικά επιτεύγματα αλλά πολιτικοί αγώνες. Η άποψη ότι μπορείς να αφαιρέσεις την πολιτική από την ιατρική και την υγεία είναι ιστορικά αδαής. Ο ιατρικός κλάδος πρέπει να είναι πολύ περισσότερο πολιτικοποιημένος, όχι λιγότερο, για να αντιμετωπίζει ζητήματα όπως οι ανισότητες στην υγεία και η περιορισμένη πρόσβαση στην υγειονομική φροντίδα».

Η συγκυβέρνηση Νετανιάχου - Γκαντς νέα απειλή για την Παλαιστίνη

Το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη πρέπει να εντείνει τις προσπάθειές του μετά τις εξελίξεις της περασμένης βδομάδας στο Ισραήλ. Ο Νετανιάχου και ο Γκαντς, οι δυο άσπονδοι εχθροί, τα βρήκαν και σχηματίζουν κυβέρνηση συνεργασίας. Πρώτο σημείο συμφωνίας είναι ότι θα προχωρήσουν στην προσάρτηση της Κοιλιάδας του Ιορδάνη και άλλων τμημάτων της Δυτικής Όχθης από την 1η του Ιούλη. Η κοιλιάδα του Ιορδάνη είναι το πιο εύφορο κομμάτι της Δυτικής Όχθης και το πέρασμα προς την Ιορδανία. Θέλουν να διαλύσουν την οποιαδήποτε συνεκτικότητα έχει η Δυτική Όχθη για τους Παλαιστίνιους και να μετατρέψουν τα "παλαιστινιακά εδάφη" σε περιφρουρούμενα μικρά νησάκια - φυλακές περιτριγυρισμένα από γη που θα ανήκει στο Ισραήλ.

Η συμφωνία Νετανιάχου-Γκαντς είναι ένα ακόμη βήμα εξευτελισμού για την υποτιθέμενη μοναδική δημοκρατία της Μέσης Ανατολής, όπως θέλει να αυτοπαρουσιάζεται το Ισραήλ. Προηγήθηκαν τρεις απανωτές εκλογικές αναμετρήσεις, πέρσι τον Απρίλη και το Σεπτέμβρη και φέτος το Μάρτη, όπου για τη συμμαχία γύρω από τον Γκαντς όλο το ζήτημα ήταν να σταματήσει ο Νετανιάχου να είναι πρωθυπουργός. Ο Νετανιάχου βρίσκεται αντιμέτωπος με μια σειρά δικαστηρίων για απάτες, δωροδοκία και πολλά παρόμοια αδικήματα.

Η αντιπολίτευση ισχυριζόταν πως δεν υπάρχει καμιά πιθανότητα να ανεχτεί αυτόν τον άνθρωπο στη θέση του πρωθυπουργού. Ο Γκαντς είχε ορκιστεί στην τιμή του. Δεν ξέρουμε ακριβώς ποια τιμή έχει ο Γκαντς, αλλά πλέον είναι πρόεδρος της Βουλής με τις ευλογίες του Νετανιάχου και ο Νετανιάχου θα είναι πρωθυπουργός για 18 μήνες με την ψήφο του Γκαντς. Μετά το 18μηνο ο Γκαντς θα πάρει αυτός τη σκυτάλη. Στο μεταξύ ο Νετανιάχου για να γαν-

Διαδήλωση στη Γάζα ενάντια στο σχέδιο Τραμπ για την Παλαιστίνη

τζωθεί στην εξουσία είχε κινηθεί ξέφρενα προς τα δεξιά, ισχυροποίησε τους δεσμούς του με τα θρησκευτικά κόμματα και υποσχόταν ανοιχτά την προσάρτηση στο Ισραήλ όχι μόνο των τεράστιων εποικισμών στα Ανατολικά της Ιερουσαλήμ αλλά ολόκληρης της Δυτικής Όχθης. Σύμμαχο σε αυτή την προσπάθεια βρήκε τον Τραμπ και τον γαμπρό του, Τζάρεντ Κούσνερ, ο οποίος πρόσφατα παρουσίασε το λεγόμενο "Σχέδιο του Αιώνα" για "λύση του παλαιστινιακού ζητήματος".

Ο Τραμπ μετέφερε την πρεσβεία των ΗΠΑ από το Τελ Αβίβ στην Παλαιστίνη, αναγνώρισε τα υψώματα του Γκολάν (που το Ισραήλ άρπαξε από τη Συρία το 1967) ως ισραηλινό έδαφος και σταμάτησε να κάνει ακόμη και συμβολικά λόγο για παύση οικοδόμησης νέων εποικισμών στη Δυτική Όχθη. Το "Σχέδιο" ξεπερνάει σε επιθετικότητα όλες τις κατά καιρούς απειλές των ίδιων των Ισραηλινών. Αντίστοιχες ιδέες διατυπώνονταν μέχρι πρόσφατα μόνο σε

φανταστικά σενάρια περιθωριακών ομάδων της ισραηλινής ακροδεξιάς. Πέρα από την μετατροπή της Δυτικής Όχθης σε ένα αρχιπέλαγο φυλακών, πετάει έξω από την Ιερουσαλήμ εντελώς οποιαδήποτε έννοια παλαιστινιακή αυτοδιοίκησης, ενώ προωθεί καινούργιο διωγμό αραβικού πληθυσμού που είναι πολίτες του Ισραήλ αφαιρώντας τους δικαιώματα για να τους πετάξει σε φάρμες που θα κατασκευαστούν στην... έρημο Νεγκέβ.

Αντιδράσεις

Η συγκυβέρνηση Νετανιάχου - Γκαντς έχει ξεσηκώσει αντιδράσεις και εντός Ισραήλ. Οργανώθηκαν διαδηλώσεις με πρωτοβουλία των τμημάτων της αντιπολίτευσης που έσπασαν τους δεσμούς τους με τον Γκαντς μπροστά στην προδοσία. Καταγγέλλουν εκτός των άλλων πως πρόκειται για αντιδημοκρατική εκτροπή, μιας και η συμφωνία των δύο πολιτικών προβλέπει πως η ισραηλινή Βουλή δεν θα έχει τη δυνα-

τότητα να συζητήσει πρόταση μομφής, ενώ όλοι οι νόμοι που θα περνάνε θα πρέπει να έχουν προηγουμένως την έγκριση και του Γκαντς και του Νετανιάχου. Ο Νετανιάχου εκμεταλλεύτηκε την πανδημία και τις καθυστερήσεις στα δικαστήρια για να επεκτείνει την υπηρεσιακή του πρωθυπουργία, αλλά πιθανώς και στις δύο πλευρές βάρυνε και η αβεβαιότητα για το τι θα γίνει στις ΗΠΑ με τις εκλογές του Νοέμβρη. Θέλουν να αξιοποιήσουν στο έπακρο την παρουσία του Τραμπ, του Πομπέο και του Κούσνερ και γι'αυτό προαναγγέλλουν την επίθεση μέσα στο καλοκαίρι.

Το ζήτημα δεν είναι ότι ο Μπρίντεν και οι Δημοκρατικοί είναι λιγότερο φιλο-ισραηλινοί. Όμως το σχέδιο του Κούσνερ τινάζει στον αέρα δεκαετίες αμερικανικής στρατηγικής όσον αφορά τη Μέση Ανατολή. Η συμφωνία αγνοεί όχι μόνο όλες τις αποφάσεις του ΟΗΕ, αλλά τις πρωτοβουλίες των ίδιων των ΗΠΑ από τις συμφωνίες του Όσλο το 1993 και

στη συνέχεια.

Οι εξελίξεις στην πραγματικότητα δεν θα καθοριστούν από τις αλλαγές στο Λευκό Οίκο, αλλά από την ένταση του ξεσηκωμού που θα ξεδιπλωθεί στη Μέση Ανατολή τους επόμενους μήνες. Ένα κομμάτι της άρχουσας τάξης του Ισραήλ προειδοποιεί για τις πιθανές επιπτώσεις. Σε άρθρο τους στο περιοδικό Foreign Policy, δύο πρώην επικεφαλής των ισραηλινών μυστικών υπηρεσιών και πρώην στέλεχος του γενικού επιτελείου λένε πως "αυτό που ίσως ξεκινήσει την 1η του Ιούλη ως μερική προσάρτηση ίσως ξεφύγει και μετατραπεί σε συνολική κατοχή της Δυτικής Όχθης και της Γάζας, που θα σημαίνει πως ο ισραηλινός στρατός θα γίνει η μόνη δύναμη εξουσίας πάνω σε εκατομμύρια Παλαιστίνιους, χωρίς στρατηγική εξόδου".

Στηρίζουν την επιχειρηματολογία τους λέγοντας πως μετά την Αραβική Άνοιξη κανένα αραβικό καθεστώς δεν είναι διατεθειμένο να ρισκάρει ξεσηκωμούς χωρίς πολύ ισχυρά ανταλλάγματα, και τόσο η Αίγυπτος όσο και η Ιορδανία μπορεί να γίνουν πεδία επέκτασης της αποσταθεροποίησης που θα ξεκινήσει από τη Δυτική Όχθη. Και ακόμη και οι πιο γεροί πυλώνες της περιοχής βρίσκονται σε αμφισβήτηση αυτές τις μέρες. Η κρίση του πετρελαίου έχει οδηγήσει σε τριγμούς τη σχέση των ΗΠΑ με τη Σαουδική Αραβία. Ρεπουμπλικάνοι γερουσιαστές ζητάνε αντίποινα για την πτώση των τιμών. Δεν είμαστε στο ίδιο σημείο που βρίσκμασταν ούτε καν το 2017, όταν ο Τραμπ έδινε παράσταση μαζί με τον Αιγύπτιο δικτάτορα Σίσι και τον Σαουδάραβα βασιλιά Σαλμάν.

Οι Παλαιστίνιοι και οι Παλαιστίνιες βρίσκονται μπροστά σε μια από τις μεγαλύτερες προκλήσεις εδώ και δεκαετίες. Είναι κρίσιμο να οργανώσουμε τον τρόπο που θα βγούμε στο πλευρό τους.

Νίκος Λούντος

Συνέχεια από τη σελίδα 18

Ο πατέρας Μπολσονάρο περικυκλωμένος από όλα αυτά αποφάσισε να απολύσει τον επικεφαλής της Ομοσπονδιακής Αστυνομίας, **Μαουρίσιο Βαλέισο**. Στη θέση του είπε ότι θα βάλει τον **Αλεξάντρε Ραμάζεμ**, ο οποίος έκανε ρεβεγιόν πρωτοχρονιάς αγκαλιά με έναν από τους διωκόμενους γιους του. Ο Μόρο ήταν κολλητός του Βαλέισο και παραιτήθηκε.

Το σκάνδαλο δεν είναι απλώς οικογενειακό. Είναι κομμάτι μιας διαδικασίας κατά την οποία η ενότητα του μπλοκ της Δεξιάς που στήριξε τον Μπολσονάρο στην άνοδό του έχει ήδη γί-

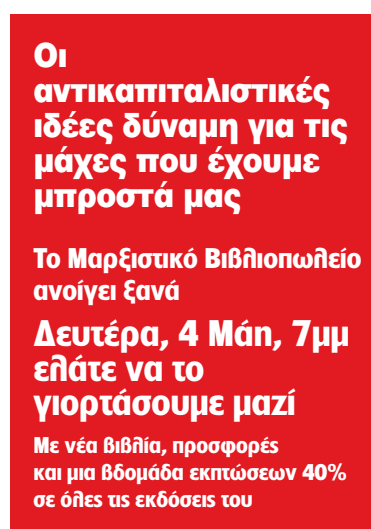
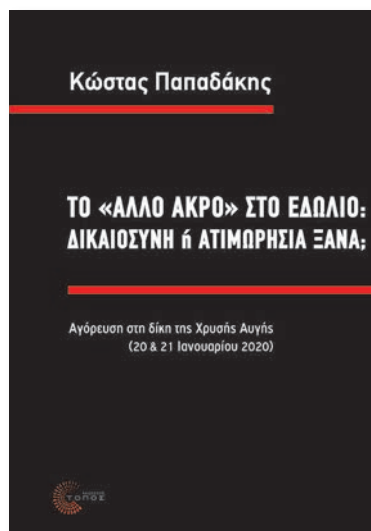
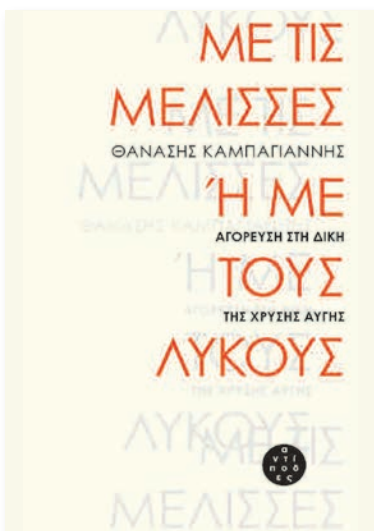
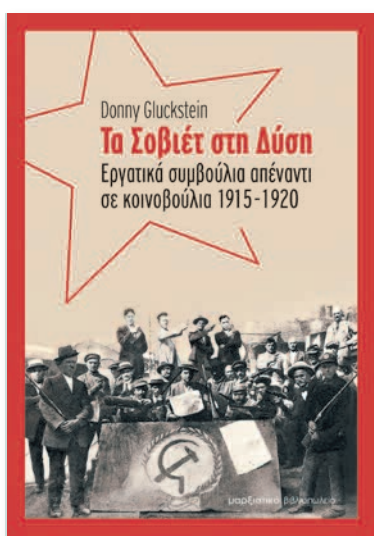
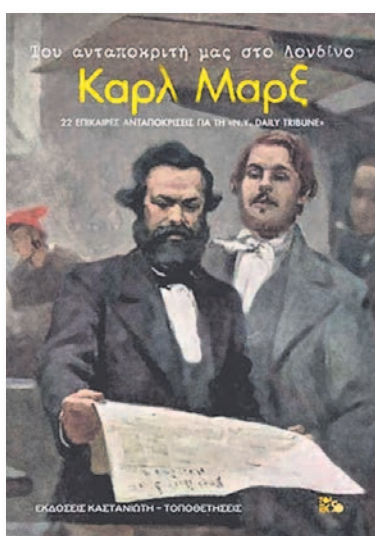
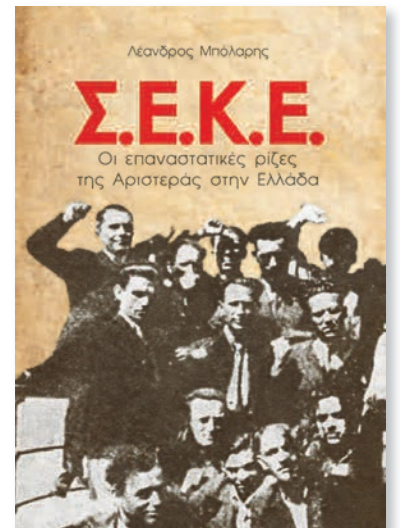
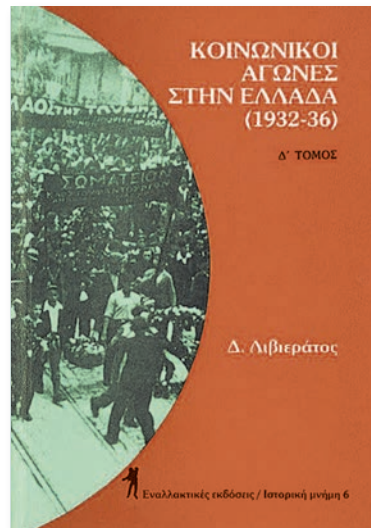
ΒΡΑΖΙΛΙΑ

νει χίλια κομμάτια. Ο Μπολσονάρο έχει χάσει την εμπιστοσύνη των δικαστών και των πιο δυναμικών κομματιών της άρχουσας τάξης που φοβούνται πως μπορεί να πληρώσουν όλοι μαζί το ρεζίλεμα και την κοινωνική σύγκρουση στην οποία τους οδηγεί ο ακροδεξιός πρόεδρος. Ο Μπολσονάρο μπροστά σε αυτή την πίεση κινήθηκε προς την αντίθετη κατεύθυνση, προσπαθώντας να δυναμώσει τις επαφές του με την ακροδεξιά του δρόμου και τις πιο φανατικές πτέρυγες των παραεκκλησιαστικών οργανώ-

σεων. Οι γιοι του είναι κομμάτι ενός ολόκληρου κυκλώματος φασιστών και άλλων φανατικών με τους οποίους προσπάθησε να στελεχωσει το κράτος. Με την έναρξη της πανδημίας ξεκίνησε καμπάνια ενάντια στον "μύθο" του κορονοϊού και ενάντια στις εκτρώσεις. Ξανάρχισε τις απειλές για δικτατορία.

Ο πανικός στον οποίο βρίσκεται ο Μπολσονάρο, η κλίκα του και ολόκληρη η άρχουσα τάξη της Βραζιλίας είναι απόδειξη της δύναμης της αντίστασης των εργατών, των γυναικών και της νεολαίας που δεν το έβαλαν κάτω όταν πριν από ενάμισυ χρόνο πολλοί βιάστηκαν να κηρύξουν το τέλος της εποχής των αγώνων.

Ένα Μαρξιστικό οπλοστάσιο

Θα τα βρείτε στο
μαρξιστικό
βιβλιοπωλείο

Φειδίου 14 (πίσω από Τιτάνια-ΠΕΞ)
τηλ. 2105247584
www.marxistiko.gr